

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

సప్తగిల

సచిత్రమాసపత్రిక

డిసెంబరు 2020.

పెల రూ.5/-

వినా వేంకటేశం ననాధీరీ ననాధృః,
సదా వేంకటేశం స్వరామి స్వరామి,
హరే! వేంకటేశ! ప్రసీద ప్రసీద,
ప్రియం వేంకటేశ! ప్రయచ్ఛ ప్రయచ్ఛ॥

గీతార్థికార్థసారం

శ్లో : కాశ్వర్ష పరమేష్టాసః శిఖండిచ మహారథః ।
దృష్టయైమౌ విరాటశ్శ సాత్యకి శ్శాపరాజితః ॥

(త్రైమధగవంతి 01వ అధ్యాయం-17వ శ్లోకం)

ప్రతిపదార్థం : పరమేష్టాసః = గొప్పధనుస్సగల; కాశ్వర్ష-కాశ్వః చ = కాశీరాజున్నా; మహారథః = మహారథుడైన; శిఖండి చ = శిఖండియును; దృష్టయైమౌః = దృష్టయైమ్యుడును; విరాటః చ = విరాటుడును; అపరాజితః = అపజయంలేనివాడైన; సాత్యకిః చ = సాత్యకియును; దుధ్యుః = క్రమంగా శంభాలు ఉండారు.

భావం : గొప్పధనుస్స గలవాడైన కాశీరాజు, మహారథుడైన శిఖండి, దృష్టయైమ్యుడు, విరాటరాజు; అపజయం లేనివాడైన సాత్యకీ క్రమంగా వారివారి శంభాలను పూరించారు.

సింగారాల కేమరుదు

చూడరమ్మ సతులాల సాశిబాన్ బాడరమ్మ
కూడున్నది పత్తిఁ జాడికుడుతనాచాల,

శ్రీమహాలక్ష్మియట సింగారాల కేమరుదు
కాముని తల్లియట చక్కడనాల కేమరుదు
సాశిముని తోబుట్టువట సాంపుఁ గళల కేమరుదు
కోమలాంగి యి చూడికుడుతనాచాల

కలశాభ్యకూతురట గంభీరాల కేమరుదు
తలప లోకమాతయట దయ మలి యేమరుదు

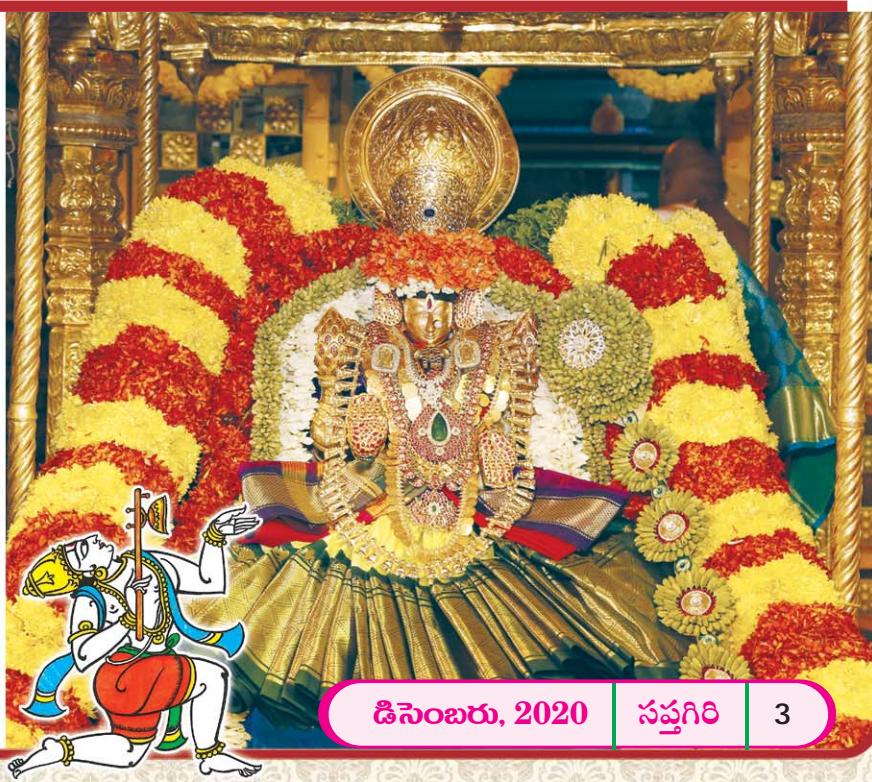
జలజనివాసియట చల్లదన మేమరుదు
కొలఁబిమిర యి చూడికుడుతనాచాల

అమరవంబితయట అట్టె మహిమేమరుదు
అమృతము చుట్టుమట అనందాల కేమరుదు
తమితో శ్రీ వేంకటేశు దానె వచ్చి పెండ్లాడె
కొమెరవయసు చూడికుడుతనాచాల

(సంపుటం.26 - సంకీర్తన.246)

శ్రీగోదాదేవిని స్తుతిస్తూ, శ్రీమహాలక్ష్మిని
వర్ణించిన గీతమిచి. గోదాదేవి సాక్షాత్తు లక్ష్మిని
దేవి. అమెకు సింగారాలు కొరతా? మస్తుధని
తల్లి కనుక చక్కడనాలు కొదవా? చంద్రుని
తోబుట్టువు కనుక సాంపైన కళలకు కొదవా?
పొలసంద్రము జిడ్డ కనుక గంభీరాలకు
తక్కువా? లోకమాత కనుక దయకు తక్కువా?
పద్మనివాసిని కనుక చల్లదనానికి లోటా? దేవ
వందిత కనుక మహామహిమకు అరుదా? అమృ
తానికి చుట్టం కనుక అనందాలకు కొరతా?
ఇన్ని గొప్పలు గల్లి, స్వయంగా తానే వచ్చి.
శ్రీవేంకటేశ్వరుస్ట్రేపిండ్లాడింబి- ఆనవయువతి-
గోదాదేవి. అస్తుమయ్య దృష్టిలో వేంకటేశు
రంగనాథుడు.

మధురభుక్తికి ప్రతీక అయిన శ్రీగోదాదేవిని
లక్ష్మిదేవిలంసంగా భావించి, ఆరాధించాడు-
అస్తుమయ్య.

డిసెంబరు, 2020

సప్తగిరి

3

శ్రీవేంకటేశ్వర సర్వతేయస్సు ట్రస్టు

“మానవసేవయే మాధవసేవ”- అన్న లక్ష్మింతో తి.తి.దేవస్థానములు వివిధ సామాజిక సంక్షేమకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తాంటి. ఇందులో భాగంగా అనాధ బాలబాలికలకు చేయాతనివ్వాలనే సంకల్పంతో 1943వ సంగ్తిలో శ్రీవేంకటేశ్వర బాలమందిర్(తిరుపతి) ట్రస్టును స్థాపించింది. ఈ శ్రీవేంకటేశ్వర బాలమందిరంటస్సు ప్రస్తుతం శ్రీవేంకటేశ్వర జలనిధిపథకం, కల్యాణమస్తుతస్సు, శ్రీవేంకటేశ్వర సమాచార సాంకేతికట్టస్సులను కలుపుకుని ‘శ్రీవేంకటేశ్వర సర్వతేయస్సు ట్రస్టు’గా రూపొందింది.

శ్రీవేంకటేశ్వర సర్వతేయస్సు ట్రస్టు లక్ష్మాలు

01) అనాధలైన బాలబాలికలు, వృద్ధులు, నిరాశ్రయులు, అభ్యర్థులు, నిరుపేద బలహీనవర్గాలవారి అభివృద్ధి, సంరక్షణ, సంక్షేమాలకోసం ధర్మశాలలు, వసతిగృహాల ఏర్పాటు.

అనాధలకు, ఆర్థికంగా వెనుకబడిన విద్యార్థినీవిద్యార్థులకు ఆర్థికంగా చేయాతనివ్వడం;

02) దివ్యాంగులకు, మానసికరోగులకు తగు వైద్యస్సరుపాయాలు కల్పించి, వారి జీవితప్రమాణాలను మెరుగుపరచడం. ఈ లక్ష్మింతో కుల, మత, జాతి, వర్గ, వర్జ్ఞ భేదాలను పాటించక అందరినీ సమానంగా స్వీకరించడం.

03) వరదలు, కరవువంటి ప్రకృతివిపత్తులనమయాల్లో అగ్ని ప్రమాదాలవంటి అవాంఘనీయసంఘటనలు జరిగినపుడు సత్పురసహాయచర్యలు గావించడం.

04) వినికిడిలోపం, మాటలురాని శితుపులకు, ఈ లోపాలతో ఎదిగిన పిల్లలకు పునరావాసకేంద్రాల్లు ఏర్పాటుచేయడం.

05) గ్రామాలలో పై లోపాలతో ఉన్న బాలబాలికలకు అవసర మైన పరికరాలను అందజేయడంతోపాటు వారిని విద్యావంతుల్లు చేయడం.

06) సమాజంలో కనీస అవసరమైన త్రాగునీటిని నిత్యం అందు బాటులో ఉంచడం. తిరుమల పంచాయతి, తిరుపతి కార్మికేషన్లకు అవసరమైన నీటివనరులప్రాటుకై ఆనకట్టలు,

తొట్టెలను ఏర్పాటుచేయడం. నీటిపొదుపుకు అవసరమైన చర్యలు తీసుకోవడం.

07) శ్రేయస్సురమైన వివాహకార్యక్రమాలద్వారా వధూవరులు గౌరవాభిమానాలతో, ఉన్నతకుటుంబజీవితంతో గడిపేలా చేయడం.

08) పుస్తకాలతోపాటు, ఇంటర్నేట్వంటి ఆధునికసాంకేతిక సదుపాయాలతో మనదేశ చారిత్రక, సాంస్కృతికవారసత్వ సంపదను భవిష్యత్తులకు అందజేయడం.

09) సామాజిక ప్రమశిక్షణ, సైతికవిలువల్ని పెంపొందిస్తూ యువతరంలో ఆత్మవిశ్వాసం కలిగించటం.

10) పైన పేర్కాన్న ఆశయాలసాధనకు కృషిచేస్తున్న వ్యక్తులకు, సంస్థలకు సహకారమందించడం.

శ్రీవేంకటేశ్వర సర్వతేయస్సు ట్రస్టుకు విరాళాలు ఇలా....

01) ఈ పథకంకోసం కనీస విరాళం రూ.1000/- గా నిర్వయించబడింది.

02) రూ.1000/- కంటే తక్కువవిరాళం శ్రీవారి పాలండీఖాతాలో జమ చేయబడుతుంది. ఈ విరాళాలన్ను కూడా ఒకే జాతీయబ్యాంకులో డిపాజిట్ చేయబడతాయి, వాటిమీదవచ్చే వడ్డి ఈ పథకంకోసం వినియోగింపబడుతుంది. దాతలు తమ విరాళాలను ‘ఐ ఎగ్గిక్కుట్టివ్ అఫీసర్, శ్రీవేంకటేశ్వర సర్వతేయస్సు, తి.తి.దే., తిరుపతి’ వారి పేరట వైద్య పెద్దాల్చెంకుమ్మిద తీసిన చెక్కు / డిమాండ్డ్రాఫ్ట్ ద్వారా ‘చీఫ్ లకోంట్ అఫీసరు, తి.తి.దే., తిరుపతి-517501’ వారికి పంపవచ్చు.

ఇతర వివరాలకు 0877-2264258ను సంప్రదించగలరు.

వేంకటార్థిసమం స్తానం
బ్రష్టిందే నాస్తి కించన,
వేంకటేశసమో దేవో
న భూతో న భవిష్యత్తి ॥

గారప సంపాదకులు
డా॥ కే.ఎస్.జవహర్ రెడ్డి, ఐ.ఎ.ఎస్.,
కార్యానిర్పాతాధికారి, తి.టి.దేవస్తానములు.

ప్రమరణకర్త-ప్రధాన సంపాదకులు
అచార్య కె.రాజగోపాలన్, పిపాటి.

సంపాదకులు
డా॥ వి.జి.చౌక్ష్వింగం, ఎం.ఎ. పిపాటి.

ఉపసంపాదకులు
డా॥ కంపలై రవిచంద్ర్న,
ఎం.ఎ. ఎం.ఎ. పిపాటి.

ముద్రాపకులు
శ్రీ పి.రామురాజు, ఎం.ఎ.,
త్రశ్శేఖరాలు (ప్రమరణులు & ముద్రాలయం),
ఎ.ఎ.ఎ., అదుపతి.

ఘటటులు
శ్రీ పి.ఎస్.శేఖర్, పిపాటి, క.ఎ.ఎ.
శ్రీ జ.వెంకట్రమణ, సప్తాగ్రహామం, క.క.ఎ.

ఇతర వివరాలకు
ఫోన్ నెంబర్లు
0877-2264543
0877-2264359
0877-2264360

విడి ప్రతి : రూ. 5/-
సం॥ చంద్రా : రూ. 60/-
జీవిత చంద్రా : రూ. 500/-
విదేశాలకు సం॥చంద్రా : రూ. 850/-

వసంతాల
తిరుమల తిరుపతి దేవస్తానముల సచిత్ర మాసపత్రిక

నవ్వరి

సంపుటి : 51

డిసెంబరు, 2020

సంచిక : 07

ఈ నెలలో....

వైకుంఠం వాకిల్లో....	దా॥ పమిడికాల్ప చెంచుసుబ్బయ్య	07
పాశురమే ప్రభాతం!	దా॥ ముదిదేడు ప్రభాకరరావు	11
శ్రీమధ్గగవధీత	విద్యాన్, దా॥ ఈ.జి.హేమంత కుమార్	15
దేవాలయాలకు వెళ్ళాం పదండి!!	దా॥ అప్పజోడు వేంకటసుబ్బయ్య	17
కావ్యమొక్కటే... విశేషాలెన్నో...	శ్రీ వైద్యం వేంకటేశ్వరాచార్యులు	20
దుఃఖాలను దాటాలంటే...	శ్రీ డి.వి.ఆర్.భాస్కర్	22
శ్రీవారిసన్నిధిలో అధ్యయనోత్సవం	దా॥ చిలకపాటి విజయరాఘవాచార్యులు	24
ఇంతకంటే విలువైన కానుక ఉంటుందా?	శ్రీమతి నీలంరాజు భాగ్వతి	26
మొదటి వైద్యునికి పందనం!!	శ్రీ కె.జానకిరామావథాని	51
ధనుర్జున వైభవం	ఆచార్య పుల్లారి ఉమ	53
భగవంతుని చిరునామా	దా॥ గరికిపాటి సరసింహరావు	56
ఈ ప్రతం అన్ని సందర్భాలు ఇస్తుంది..	దా॥ మేడిక్కుర్తి బిబులేసు	58
ఏరేల తేనా నీపుంజకు...	దా॥ గంగిశెట్టి లక్ష్మీనారాయణ	61
అరు మోముల వాడి అరుక్కేత్తాలు	శ్రీ ఐ.ఎల్.ఎన్. చంద్రశేఖర రావు	63
అన్నమయ్య జీవితచరిత్ర	దా॥ మన్మారు శివప్రవీట్	68
మీ పిల్లలకు చెప్పండి..!!	దా॥ కప్పగంతు రామకృష్ణ	69
సంస్కృతం నేర్చుకుండాం..!!	రచన - మహమహాపాధ్యాయ కె.కృష్ణచార్య	71
వైకుంఠపాశ	నిర్వహణ - మహమహాపాధ్యాయ ఎస్.లక్ష్మణాయ్	
	శ్రీ కోగంటి వేంకటఅప్పలాచార్యులు	74

ముఖుచిత్తం : అభిలాండకోటి బ్రష్టిందనాయకుడు

వెనుక చిత్తం : గీడా అలంకారంలో గీవిందుడు

ఇందులోని వ్యాసాలు, అభప్రాయాలు
రచయితల వ్యక్తిగతమైనవి. వాటికి
తిరుమల తిరుపతి దేవస్తాన యాజమాన్యం
బాధ్యత వహించదు.

24 గంటలూ పనిచేసే
త.తి.దే.కాలీసెంటర్ ఫిల్స్ నెం.
0877-22777777
22333333

వెబ్సైట్ - www.tirumala.org;
సప్తగీరీ మాసపత్రిక సంఖయాలలు / సూచనలు / ఫిర్మాలు -
sapthagiri_helpdesk@tirumala.org; ద్వారా తెలియజేయపచ్చ.

జీవనవేదం!

సర్వమానవాళిజీవనతత్త్వానికి జీవధాతువు భగవద్గీత. వ్యక్తిగొచ్చెయస్సనుండి యావత్త్వపంచశాంతివరకూ, మనిషి చేసే ప్రస్తావనలో అడుగుగునా మార్గదర్శకంగా నిలిచి దారిచూపే ఆధ్యాత్మికాంతిపుంజం భగవద్గీత.

శుద్ధసంపూర్ణజ్ఞానమూర్తి, భగవంతుడూ అయిన శ్రీకృష్ణుడు అర్ఘునుణ్ణి నిమిత్తమాత్రునిగా పెట్టుకొని బోధించిన యోగశాస్త్రం భగవద్గీత. అందుకనే భగవద్గీత ఒకమతగ్రంథం కాదు - సమస్తమానవాళికి జీవనవేదం, జీవని నిఘంటువు. పురుషుడ్ని పురుషోత్తమస్తుతికి చేర్చేది-గీత.

గీత మానవజీవనసరళిని నియంత్రిస్తూ జీవనగమనానికి సత్యమైన, చేరువైన గమ్యాన్ని చూపుతుంది. గీతను లోతుగా అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించేకాద్ది నిత్యవ్యావహారికజీవితంలోని అనేకసమస్యలకు సమాధానాలు, పరిష్కారాలు గోచరిస్తుంటాయి. అందుకే దానిని ‘గీతామృతం’ అన్నారు.

గీతలో మొదటిది విషాదయోగం. చివరిది మోక్షసన్యాసయోగం. విషాదంతో ప్రారంభమైన మానవ జీవితం భగవంతునిప్రబోధంవల్ల చివరకు మోక్షంపైకూడా కోరికలేనంతటి శుద్ధజ్ఞాన, శుద్ధసత్పు, నిష్ఠామస్తితికి చేరుస్తుంది గీతాజ్ఞానం. ఇదే జీవన్యుక్తి (జీవించి ఉండగానే ఏ బంధాలూ లేక నిత్యమూ ఆనందంగా, హాయిగా ఉండే స్థితి). మానవులందర్నీ దైవత్వానికి చేర్చే ఆధ్యాత్మికమతాన్ని గీత సాధించింది. తనకు విధించిన ఆశ్రమధర్మాలతో భగవంతుడ్ని అర్పిస్తే నిర్వలమైన చిత్తం ఏర్పడుతుంది. అందువల్ల ఫలాపేక్షలేని కర్మయోగం సిద్ధిస్తుంది. దీనిద్వారా నిర్వల నిశ్చల జ్ఞానభక్తి ఏర్పడుతుంది. దీంతో మోక్షం లభిస్తుంది. ఇదే గీతాసారం! నిష్ఠామకర్మ ఆరాధన ఇదే గీతాపూర్వదయం!

ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో చేసేకర్మలు తప్ప మిగిలినకర్మలన్నీ బంధానికి కారణాలవుతాయని తెలిసి ఆచరించడమే మోక్షానికి మార్గమనింది-గీత.

ప్రకృతిలో ఉంటూనే ప్రకృతికి అతీతంగా ఎలా జీవించవచ్చే నేర్చింది గీత. యోగమంటే ‘చేసే సత్యర్మను నేర్చుతో చేయడమే!’ అనే కొత్త నిర్వచనం చెప్పింది గీత. కర్మ చేయడం మనవంతు. కానీ, ఫలాన్నిమాత్రం కోరుండా కర్మచేస్తే అది నిష్ఠామకర్మ అవుతుంది. అదే భగవంతునికి నచ్చే కర్మవిధానం. ఈ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతి పాదించింది గీత ఒక్కటే!

ఆధునికజీవితసంఘర్షణలో నలిగిపోతూ, విషాదయోగాన్ని అనుభవిస్తున్న నేటియువతకు భగవద్గీత చక్కటి కరదీపిక. ఇంద్రియాలను, మనస్సును, బుద్ధిని ఏకం చేసి, మానసికప్రశాంతతను కలిగించే ఆదర్శగ్రంథం గీత. జీవితధర్మంగా కర్మను ఆచరించడం ఎలాగో నేర్చేగోప్పప్రణాళిక గీత. సృష్టిలోని ఏ రచనకైనా పరమార్థం-పరమాత్మునితత్త్వాన్ని బోధించడమే! ప్రస్తావత్రయంలోని ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు ఇవన్నీ ఒకస్తాయివారికి మాత్రమే! అయితే, భగవద్గీత మాన్యలకే కాక, సామాన్యప్రజలకూ కల్పవృక్షంలాంటిది.

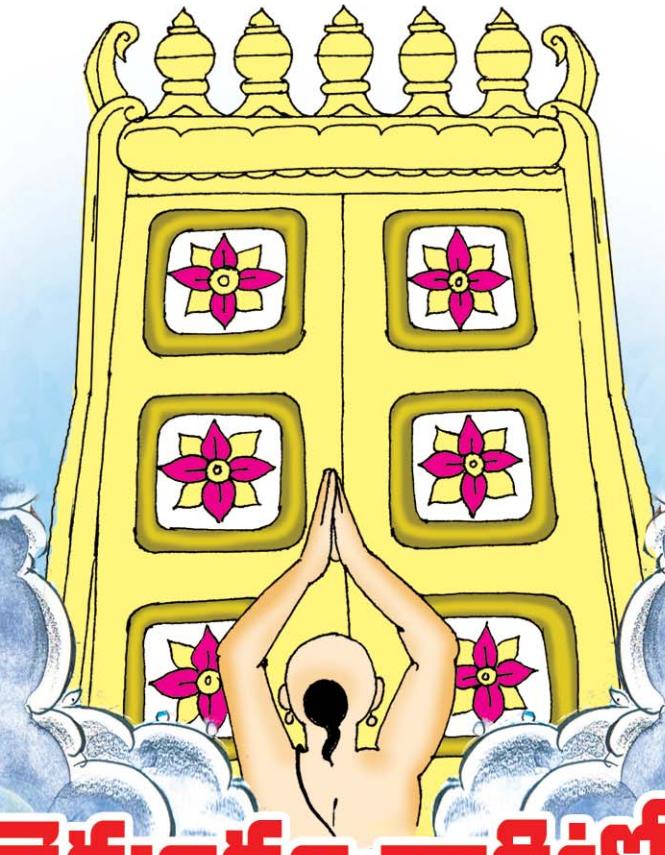
ఈనాడు జీవితం పూర్తిగా యాంత్రికమైపోయింది. గడియారంతో సమానంగా ప్రజలు పరుగుపెడుతున్నారు. ఎవరిమొహం చూచినా-ప్రత్యేకంగా యువతరాన్ని, ఏదో అందోళన, వేగం, అలసట, ఆత్రుత, నిరాశ, నిస్పృహ బ్రతుకుతెరువుకై జిరిపే పోరాటంలో మనిషిపోందుతున్న చీకాకు లివి. ఒకనిమిషంకూడా విశ్రాంతిలేని ఈ జీవన సమరంలో అజ్ఞానంతో, అదైర్యంతో దీలాపడిపోయే మనిషికి నూతనోత్సేజం, దైర్యం, ప్రోత్సాహం ఇవ్వగల దివ్యాపథం-గీత. అలాంటిగీతను - శ్రవణం చేయాలి. మననం చేయాలి, ధ్యానం చేయాలి. ఈ జీవనరథాన్ని రాగద్వ్యాపాలతో కూడిన ద్వంద్యాలమార్గంలో నడవటమే బంధం! దైవమార్గంలో నడవడమే మోక్షం! ఇదే గీతా రహస్యం! ఇది సర్వాపనిషత్తునారం. కాబట్టి గీత అందరూ క్రోలదగినమధురక్షీరం!

ఇరవైనాలుగు ఏకాదశల్లోనూ- సౌరమానంలో, ప్రశస్తి మైన ధనుర్మాసంలో (మార్గశిర/పుష్యమాసాల్లో) వచ్చే పుట్ట పక్క ఏకాదశిని “వైకుంఠవీకాదశి”గా కీర్తిస్తున్నాము. దీన్నే “ముక్కేటి ఏకాదశి” అంటారు. సౌరమానం ధనుర్మాసం కాగా, అందు వచ్చే ‘వైకుంఠ ఏకాదశి’ చాంద్రమానాన్ని అనుసరించేది. శ్రీమన్నారాయణినికి సూర్యుడు కుడికన్ను చంద్రుడు ఎడమకన్ను. కన్నులు వేర్వేరుగా ఉన్న దృష్టి ఒక్కటే ఐనట్లు. సూర్యచంద్రులు వేర్వేరుగా కన్నిస్తున్నా కాంతితత్త్వం ఒక్కటే అనే మహాతత్త్వాన్ని ఈ పండుగ సూచిస్తాంది.

ఇందలికీ అభయంబులిచ్చు చేయ....

వైకుంఠవీకాదశి సౌమయ్యంగా మార్గశిర పుష్య మాసాల్లో వస్తుంది. రావణినిబాధలు తాళలేనిదేవతలు బ్రహ్మను వెంటబెట్టుకొని, వైకుంఠం చేరారు. హరివాసరమైన మార్గశిరపక్క ఏకాదశినాడు శ్రీహరిని ప్రార్థించి, తమబాధను విన్నవించారు. స్వామి బ్రహ్మిదులకు దర్శన మిచ్చి, అభయ మొసగడం జరిగింది. కాగా దేవతలబాధలను నివారించడానికి ఈ ఏకాదశియే మార్గం చూపింది. మరో వృత్తాంతం మధుకైటభులనే రాక్షసుల్ని మహావిష్ణువు సంహరించినపుడు వారు దివ్యరూపాలు ధరించి, దివ్యజ్ఞానాన్ని పొంది, “దేవా! వైకుంఠంవంటి మందిరాన్ని నిర్మించి, ఏకాదశిఫూజ చేసి, నిన్న దర్శించి, నమస్కరించి, ఉత్తరద్వారమార్గంలో నిన్న సమీపించేవారికి శ్రీవైకుంఠప్రాప్తి అనుగ్రహించు”మని ప్రార్థించారు. స్వామి ‘తథాస్తు’ అని సంతోషంతో అనుగ్రహించారు. దీనికి ‘మోక్షాత్మవ దిన’ మనికూడా పేరు. ముక్కేటిదేవతలకు బాధలు నివారించినపీకాదశి కనుక “ముక్కేటి ఏకాదశి” అనీ పేరు. (ముక్కేటి అనేది 33 కోట్లకు సంకేతం అంటారు.) వైకుంఠదర్శనం కల్పిస్తుంది కనుక “వైకుంఠవీకాదశి”. భగవద్రూపం గావించేది కనుక “భగవదవలోకన దినం”. మార్గశిరమందలి పుట్టవీకాదశి - ‘మోక్షదైకాదశి’. (మోక్షాన్ని ఇచ్చే ఏకాదశి), పుష్యపుట్టవీకాదశి-‘పుత్రదైకాదశి’(పుత్రప్రాప్తిని ప్రసాదించే ఏకాదశి).

పుట్టవీకాదశినాడు సూర్యునినుండి వెలువడిన పద కొండవకళ చంద్రుణ్ణి ప్రవేశిస్తుంది. బహుళవీకాదశినాడు

వైకుంఠ వాకిట్ట

- దా॥ పమిడికాల్వ్ చెంచుసుఖ్యయ్,
98481 11794

చంద్రమండలంనుండి పదకొండవకళ సూర్యమండలాన్ని చేర్చుంది. ఇలా రాకపోకలవల్లే “ఏకాదశి” అనేపేరు సార్థక మయింది. “ఏకాదశ్యా ముపవనేన్న కదాచి దతీక్రమేత్” ఏకాదశినాడు తప్పక ఉపవాసం చేయాలి. “ఉపవాసః స విజ్ఞేయః, సర్వభోగివర్జితః” ఉపవాసంనాడు పాపకృత్యాలకు దూరంగా ఉండాలి. సకలభోగాలను వదలి, పుణ్య కార్యాలు చేయడమే ఉపవాసం అని పెద్దలమాట! ఇంద్రియ ప్రకోపాన్ని అణచి, 11 ఇంద్రియాలను (పంచకర్మాంద్రియాలు, పంచజ్ఞానేంద్రియాలు, మనస్సు) భగవంతుని సన్మిధిలో వసింపజేసేదే నిజమైన ఉపవాసం. ఏకాదశిప్రతం దశమిరాత్రితో ప్రారంభమై, ద్వాదశిఉదయంతో పూర్తి అపుతుంది. అందరూ ఈ ప్రతాన్ని ఆచరించవచ్చు!

ఎనిమిదేండ్రలోపు వయస్సున్న పిల్లలూ, ఎనష్టైమేండ్రు డాబిన వృద్ధులూ ఉపవాసం చేయాల్సినపనిలే దని కాత్యాయనస్యుతి పేర్కొనింది.

పేరు వెనుక పరమార్థం

పూర్వం కృతయుగంలో చంద్రావతీనగరాన్ని పాలించే ‘మురుడనే రాక్షసు దుండేవాడు. దేవతల్ని జయించి, వేధించేవాడు. విష్ణువు వానితో వెయ్యెంట్లు యుద్ధం చేసి, అలసి, విశ్రాంతికై ఒకగుహలో చేరి, నిద్రించాడు. అట్టి శ్రీహరిని సంహరించడానికి మురుడు సిద్ధపడగా, స్వామిశరీరంనుండి దివ్యతేజస్సులతో ఒకకన్య ఉధృవించింది. దివ్యాస్తాలతో యుద్ధంచేసి, ఆ కన్య మురుళ్ళి సంహరించింది. విష్ణువు మేల్కొని కన్యనూ, మరణించి ఉన్న మురుళ్ళి చూచి, ఆశ్చర్యపడ్డాడు. కన్య నమస్కరించి, జరిగిందంతా విస్మించింది. సంతోషించిన విష్ణువు ఆమెను వరంకోరుకొమ్మన్నాడు. ఆమె ఆనందంతో “దేవా! నేను ఏకాదశినాడు నీదేహంనుండి ఉధృవించాను- కనుక నా పేరు ఏకాదశిగా, నా ప్రతం చేస్తా, ఈనాడు ఉపవాసం ఉండేవారు సంసారబంధాలనుంచి తరించేట్లుగా వరమిచ్చి, అనుగ్రహించండి” అని ప్రార్థించింది. స్వామి “అట్లే అగుగాక!” అని వరమిచ్చి, అద్యశ్యామ్లెనాడు. నాటినుండి ఏకాదశి ప్రతం భక్తితో ఆచరించేవారు సకలపాపాలనుండి విముక్తులై, విష్ణులోకాన్ని పొందుతా రనే ప్రశస్తి ఎర్పింది.

ఏకాదశితిథికి అధిదేవత ఏకాదశిదేవి. ఈమె విష్ణుదేహంనుండి రూపాందింది కనుక శ్రీమూర్తియైన శ్రీవిష్ణుభగవానుడే! సర్వోత్తమతిథి-ఏకాదశి. ఏకాదశీప్రతప్రభావాన్ని వివరించేకథలు చాలా ఉన్నాయి.

ఎంతమంది....

సుకేతు డనేరాజు విశ్వేదేవతల ఉపదేశానుసారం పుష్యశుక్లవీకాదశీప్రతాన్ని ఆచరించి, భగవదనుగ్రహంవల్ల పుత్రవంతు దైనా డని పద్మపురాణం పేర్కొనింది.

సకలపాపాలనుండి విముక్తి చెంది, శ్రీక్లేవల్యప్రాప్తితో పునర్ధన్నలేని స్థితిని పొందడానికి వైకుంఠవీకాదశీప్రతాన్ని మించినప్రతాచరణం లేదు.

దేవదానవలు ఈ ఏకాదశిరోజు ఉపవాసంతో రాత్రింబవళ్లు శ్రమించి, క్షీరసాగరాన్ని మథించారు. ద్వాదశినాడు మహాలక్ష్మి సముద్రంనుండి వెలువడి వచ్చి, దేవతలకు ప్రత్యక్షమై, వారిని అనుగ్రహించింది. నాటినుండి ఏకాదశి

నాడు పగలూ, రాత్రి ఉపవాసంతో ఉండి, జాగరణం చేసి, శ్రీహరిని స్తుతించినవారికి స్వామికృపవల్ల ముక్తి కరతలామలక మపుతుందనే నమ్మకం ఎర్పింది.

కుచేలుడు ఏకాదశీప్రతాన్ని ఆచరించి, మహోశ్వర్య వంతుడైనా డని చెప్పారు. ధర్మరాజు ఆచరించి, కష్టాల నుండి గట్టిక్కినాడు. రుక్మింగదుడు ఆచరించి, పుత్రప్రాప్తికి నోచుకోవడమేకాక సకలదేవతాకృపాపాత్రుడై, మోక్షం పొందాడు. క్షీరసాగరమధనం లక్ష్మీఅవిర్భావం ఏకాదశి నాడే జరిగాయి. వైఖానసరాజు ఆచరించి, పితరులకు ఉత్తమలోకప్రాప్తి చేకూర్చాడు. అంబరీషునిప్రతప్రభావం జగద్విధితం.

అధ్యాత్మికస్వార్తి

‘వైకుంఠవీకాదశిలో’ వైకుంర, ఏకాదశి అని రెండు పదా లున్నాయి. ‘వైకుంర’ శబ్దం విష్ణువునూ, విష్ణువుండే స్థానాన్నికూడా సూచిస్తుంది. చాక్షపుమన్వంతరంలో ‘వికుంర’ అనే ఆమెనుండి అవతరించినందున విష్ణువు “వైకుంరః” (వైకుంరుడు) అయ్యాడు. మరియు జీవులకు నియంత, జీవులకు సాక్షి, భూతముల స్వేచ్ఛావిహరాన్ని అణచేవాడు అనీ అర్థా లున్నాయి. ‘వైకుంరము’ శ్వేతద్వీపమైన విష్ణుదేవుని స్థానం. పునరావృత్తి లేనిది, శాశ్వతమైనది అగు విష్ణుదేవుని పరంధామం. జీవులు వైకుంరుణ్ణి అర్పించి, ఉపాసించి, వైకుంరాన్ని చేరుటే ముక్తి. శరీరంలోని అన్నిఇంద్రియాలు, ఇంద్రియాలపై విష్ణుదేవుని సేవించడమే భక్తికడా!

ఇట వైకుంర మంటే పరంధామం. ఏకాదశి అంటే పదకొండు ఇంద్రియాల సమూహం. ఈ 11 ఇంద్రియాలూ వైకుంరునికి అర్పించబడి, వైకుంరుణ్ణి అర్పించి, సేవించి, ఉపాసించినప్పుడే- అవి పవిత్రవంతాలై- వాటిద్వారా సుఖానుభూతి నొందేజీవుణ్ణి వైకుంరంలో చేరుస్తాయి. కాగా “ఏకాదశేంద్రియాలను వైకుంరునికి అర్పణంచేసి, వైకుంరాన్ని చేరి, శాశ్వతముక్తి నొంది, ధన్యులకండి” అని బోధిస్తూ వైకుంర ఏకాదశి. వికుంరమంటే దెబ్బతినిది. ఇంద్రియాలు “వికుంరాలు” అయినపుడే వైకుంరసమర్పన ప్రశాంతంగా జరుగుతుంది. ద్వాదశి 12వస్త్రాలు. ఇదే ఇంద్రియాతీతదివ్యానందస్థితి.

ఏకాదశినాటి ఉపవాసం సత్యగుణానికి సంకేతం. ఒకవస్తువుకు మిక్కిలిదగ్గరగా మరొకవస్తువు నుంచినపుడు మొదటివస్తువుయొక్కగుణం, వాసన రెండోదానిపై ప్రభావం చూపుతాయి కదా! అట్టే ఏకాదశేంద్రియాలతోకూడిన జీవాత్మ, వైకుంఠ నికి ఉప = సమీపంలో, వాసః = నివసించడంవల్ల అత్యంతసామీప్య, సాన్నిధ్యప్రభావం కారణంగా జీవాత్మపై పరమాత్మప్రభావం ప్రసరిస్తుంది. జీవుడు శుద్ధుడవుతాడు. ద్వాదశినాడు చక్రస్నానం గావించి, స్వామిప్రసాదాన్ని స్వీకరించడంతో ద్వాదశాక్షరీమంత్రమయమైన వాసుదేవతత్వాన్ని అనుభవిస్తాడు జీవాత్మ. ఈ అనుభవమే కలియుగవైకుంఠ మైన తిరుమల శ్రీపుష్టరిణిలో ముక్కోటిఏకాదశీ చక్రస్నానఘలం.

ఇది ధనుర్మాసం! “ప్రణవో ధనుః” అనుటచే ఓంకారమే ధనుస్స. శ్రీవారిని ప్రణవమూర్తిగా ఉపసించబే ధనుర్మాసపూజ. అందు ‘వైకుంఠవీకాదశి’ సర్వసమర్పణరూపమైన త్యాగానికి, శుద్ధసత్యగుణానికి సంకేతం. స్వామి ‘పవిత్రాణాం పవిత్రం, మంగళానాం మంగళం’ కదా! అట్టే సుదర్శనరూపనిచేతి దివ్యాయుధం సుదర్శనచక్రం. ఇది కాలచక్రానికి, దర్శనమాత్రంతోనే ముక్కినిచ్చేందుకూ ప్రతీక. సుదర్శనచక్రస్నాన స్వర్పతో కూడినజలంలో(పుష్టరిణితీర్థంలో)స్నానంచేయడంతో జీవాత్మలు పరిశుద్ధులూ, ‘సుదర్శనులూ’ అవుతారు. ఇట్టే జీవులకు వైకుంఠద్వారాలు ఒకరోజే కాదు సర్వదా తెరువబడే ఉంటాయి.

ఇంతటి ప్రభావసంపన్నమైన వైకుంఠవీకాదశినీ, ద్వాదశశినీ భక్తిప్రద్ధలతో ఆచరించినవారికి పునర్జన్మ ఉండదు.

కలియుగ వైకుంఠంలో.....

తిరుమల-శ్రీవారిఅలయంలో వైకుంఠవీకాదశి మహావైభవంగా నిర్వహింపబడుతుంది. ఈ ఏకాదశికి ముందురోజు అనగా దశమినాటిరాత్రి ఏకాంతసేవానం తరం బంగారువాటిక్క మూసేస్తారు. తర్వాత తెల్లవారుజామున వైకుంఠవీకాదశినాడు సుప్రభాతం మొదలుకొని, మరునాడు

విశేషపూజలు

వైకుంఠవీకాదశినాడు ఉభయనాంచారులతో మలయప్సామి సర్వాలంకారభాషితుడై తిరువీధుల్లో స్వరషఠంపై ఊరేగుతారు. ఆనాడు శ్రీవారిసన్నిధిలో “రాపత్తుతొడక్కుం” జరిగి, శ్రీనమ్మాళ్వార్వారు సాయించిన “భగవద్విషయం” అనే అపరనామధేయాంకమైన “తిరువాయ్యమెళి” అనే దివ్యప్రబంధంలోని నాల్గవాలిరం అధ్యయనం ప్రారంభిస్తారు. వైకుంఠద్వారంద్వారా ఈనాడు వేలకొలదిభక్తులు శ్రీస్వామివారిని దర్శిస్తున్నందున ఈ ఉత్సవాన్ని “వైకుంఠద్వారస్థ భగవదాలోకనమహాత్మవం”గా కీర్తిస్తున్నారు. ద్వాదశినాటిచక్రస్నానంతో - తామూ స్నానంచేసి, భక్తులు వైకుంఠవీకాదశీప్రతఫలాన్ని పరిపూర్ణంగా పొందుతున్నారు.

ద్వాదశిరాత్రి ఏకాంతసేవరకూ శ్రీవారిగ్రాలయానికి ఆనుకొని ఉన్న ముక్కోటిప్రదక్షిణమార్గాన్ని తెరచి ఉంచుతారు. ఈ ఏకాదశీ, ద్వాదశీ రెండురోజులూ శ్రీవారిదర్శనానంతరం భక్తులు ముక్కోటిప్రదక్షిణ మార్గంలో వెళ్లరు. ఈ ముక్కోటిప్రదక్షిణప్రవేశద్వారాన్ని వైకుంరధ్వర మనీ, ఆ మార్గాన్ని వైకుంరప్రదక్షిణ మనీ అంటారు.

వేంకటేశ్వర మంత్రము వెన్నెల

- సీ.** వెన్నెతో నాకబ్బె వేంకటేశ్వర మంత్ర మన్ని మంత్రంబులిం దావహించె ప్రహల్మదుడు జపించె పరగ సృసింహంబు నారాయణాఖ్యంబు నారదుండు రాఘవతమ్ముండు రామమంత్రము కృష్ణ మంత్రంబు పాండవ మధ్యమ్ముండు వాసుదేశ్వనిమంత్ర మా సునీతిసుతుండు శ్రీవిష్ణుమంత్రమ్ము శ్రీశుకుండు
- తె.** ఇంబిరానాథుడే గుత్తి యిన్ని మంత్ర రాజమ్ములు; కిట్టియే పరబ్రహ్మమంత్ర మమలక్ష్మపు నాకు గురుదీయ నభి లభించె వేంకటేశ్వరమంత్రంబు వెన్నెల సుమి!
- సీ.** ఇట్టియే సాధన మిహాపరమ్ములకు శ్రీ పరుని నామమ్ము మాపాలివరము కలిదీషు హారణమ్ము కైవల్యదాయి పా పవినాశనమ్ము శోభనకరమ్ము బంధవిమోక్షమ్ము బహవసాఖ్యదము రమా రమణునామము సర్వరక్షకమ్ము స్థాపితధనమిద్ది భూపతినామమ్ము శ్రీహారి నామమ్ము క్షేమదాయి
- అ.వె.** పరమపావనమ్ము భగవంతు నామమ్ము హేమరాశి శౌలనామ మిద్ది నాకు వృషగిరిశు నామమ్ము శరణమ్ము నిత్యకర్తృ మదియె నేమ మదియె.

- శ్రీ ముదివర్తి కొండమాచార్యులు

వైకుంరప్రదశీపర్వదినంనాడు ముక్కోటిప్రదక్షిణ మార్గం రంగురంగుల విద్యుద్దిష్టాలతో, పూలమాలలతో మనోహరంగా అలంకరించబడుతుంది. శ్రీస్వామివారికి అత్యంతసమీపంలో ఉన్న ఈప్రదక్షిణమార్గంలో దర్శనానంతరం వెళ్లినభక్తులు ఒక విశిష్ట ఆశ్చర్యదివ్యానుభూతిని అనుభవిస్తారు.

వైకుంరధ్వదశి

వైకుంర ఏకాదశి మరునాడు - ద్వాదశి. ఆ రోజు సూర్యోదయవేళ “శ్రీస్వామిపుష్టురిణితీర్థకోటి” జరుగుతుంది. వైకుంరప్రదశినాడు ముల్లోకాల్లో ఉన్న మూడు కోట్ల, యైబైలక్షలపుణ్యతీర్థాలూ, పుష్టురుణులూ తిరుమలలోని ‘శ్రీస్వామి పుష్టురిణి’లో దివ్యసూక్ష్మరూపంతో లీనమై ఉంటాయి. అందే సర్వదేవతలూ సన్నిధిచేసి ఉంటారు. కనుక ఈ పండుగరోజు శ్రీవారిఅలయంలో శ్రీవారికి సుప్రభాతం, తోమాలనేవ, అర్పన, నివేదనాదులు యథాశాప్తంగా జరుగుతాయి. పిదప ఆనందనిలయంలో ఉన్న ‘సుదర్శనచక్రత్యాశ్వర్’ పల్లకిని అధిరోహించి, ఊరేగింపుగా తిరుమల తిరువీధుల్లో మహాప్రదక్షిణంగా వచ్చి, శ్రీపరాహస్వామిఅలయప్రాంగణం చేరుకొంటారు. అక్కడ ‘చక్రత్యాశ్వర్’కు అభిషేకం జరిగిన తర్వాత పుష్టురిణిలో పవిత్రస్వానం చేయస్తారు. ఇలా చక్రస్వానం జరిగేసమయంలో అసంఖ్యాకభక్తులుకూడా పుష్టురిణిలో మునిగి, పవిత్రస్వానం చేస్తారు. తర్వాత చక్రత్యాశ్వర్కు పస్తాలంకారం, నివేదన, హరతులు ఘనంగా నిర్వహిస్తారు. అటనుండి చక్రత్యాశ్వర్వారు (సుదర్శనభగవానులు) బయలుదేరి, ప్రదక్షిణంగా వేంచేసి, శ్రీవారిఅలయాన్ని ప్రవేశిస్తారు.

తిరుమల శ్రీస్వామిపుష్టురిణిలో సంవత్సరంలో నాల్గుమార్గు చక్రస్వానం జరుగుతుంది.

- 1) భాద్రపదశుద్ధచతుర్దశి - అనంతపద్మనాభిప్రతంనాడు.
- 2) 10 రోజులు జరిగే బ్రహ్మోత్సవాలలో చివరిరోజు.
- 3) వైకుంరప్రదశి మరునాడు ద్వాదశినాటిఉదయం.
- 4) రథసప్తమినాటిమధ్యాహ్నం.

ఈ నాల్గింటిలో వైకుంరధ్వదశినాటిఉదయం జరిగే చక్రస్వానంలో భక్తులు అసంఖ్యంగా పాల్గొంటారు.

పోతురమ్ ట్రైబుల్!

- డా॥ ముదివేడు ప్రభాకరరావు

మంచుకులసే వేళ

మార్గశిర, పుష్యమాసాలు హేమంత బుతువు. రాత్రిజ్ఞ మంచు దట్టంగా కురిసే కాలమది. రాత్రివేళలు నిడివిగా, పగటిపూట కురుచగా ఉంటాయి. అనాదిద్యైన మాయ చేత కప్పబడినజీవులు ప్రతిరాత్రి విశేషించి, హేమంతబుతువులో సుమప్తిఅవస్థలోకి తెలియ కనే జారుకొంటారు. ‘మమ మాయా దురత్యయా’ (గీత-7-14) ‘నా మాయను ఎవ్వరూ దాటిపోజాలరు’ అని గీతా వాక్యం. దోమతెరలో ముసుగుతన్ని గాధనిద్రలో ఉంటారు. ఉషాదయానికి పూర్వమే నిద్రలేచి, స్నానం చేసి, స్నామి ఆలయానికి వెళ్లితేనే కదా విన్నపాలు! జీవులది భోగనిద్ర! స్నామిది యోగనిద్ర!! అయితే భక్తులకంటే ముందే యోగ నిద్రాముద్రను వదలి, భక్తజనులను ఉధరించాలని నిలబడి నిరీక్షిస్తున్నాడు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు. కన్నతండ్రికి తనబిడ్డలపై గల మమతానురాగాలకు ఏలాంటి విలువ కట్టలేము, స్నామి వారిదయ, రక్షణం అంతులేని క్షీరసాగరం.

తండోపతండులుగా వస్తున్నభక్తులవిన్నపాలు వింటున్న స్నామివారు సంవత్సరంలో నెలరోజులుమాత్రమే తాను మేలోపుడమేమిటి? అని చింతించి, అదివరకు ఎన్నో అవతారాలెత్తి ఉన్నా, ద్వాపరయుగంలో జీవులకు మోక్ష మిహ్వ గల శ్రీకృష్ణావతారంగా సంపూర్ణంగా ఆవిర్భవించాడు. “మోక్ష మిచ్చేత్ జనార్థనాత్” - “మోక్షం కావాలనే కోరికే ఉంటే జనార్థనుణ్ణి ఆశ్రయించండి” అని పెద్దలమాట!

భక్తులకు మోక్షమిహ్వగల సామర్థ్యం ఒక్క శ్రీమన్నార్యుణికి ఉన్నది కాబట్టి, “నారాయణనే నమక్కే పత్రై తరువాన్” ‘నారాయణుడు ఒక్కడే మనకే మోక్షమిస్తాడు’ అనే దృఢనిశ్చయంతో గోదాదేవి (ఆంండాళ్) తిరుప్పావై తొలి పాశరంలో చెప్పినట్లుగా, వైకుంఠంనుండి పాలకడలికి, పాలకడలినుండి మధురానగరానికి స్నామి అంచెలంచెలుగా దిగి వచ్చి, ద్వాపరయుగంలో శ్రీకృష్ణుడుగా అవతరించాడు.

మార్గశీర్షమంటే?

మాసానాం మార్గశీర్షోత్సాం-బుతునాం కుసుమాకరః

అని గీతాచార్యుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ నరుడైన అర్జునునికి విభూతియోగం (10-35)లో ఉపదేశించాడు. మాసాలలో నేను మార్గశీర్షాన్ని, బుతువులలో నేను వసంత

బుతువును. చైత్ర, వైశాఖమాసాలు వసంతబుతువు. మార్గశిర, పుష్యమాసాలు హేమంతబుతువు.

మానవనిమొత్తం ఆయుర్దాయంప్రకారం చక్కగా ఆలోచిస్తే వసంతబుతువు మానవనియోవనదశకు, హేమంతబుతువు మానవనివార్ధక్యదశకు ప్రతీకగా చెప్పమచ్చ. కాలస్వరూపం అనంతమైనది. భగవంతుడు కాలాత్మకుడు. ‘తస్మై కాలాత్మనే నమః’ అని మహాభారతం. భగ వంతునికి ఏ బుతువైనా ఒక్కటే! కానీ, మానవనికి వార్ధక్య దశలోనే మోక్షచింతన అంకురిస్తుంది.

మృగశీర్షానక్షత్రం, పౌర్ణమి కలిస్తే మార్గశీర్ష మాస మనబడుతుంది. మార్గ- శీర్ష అనే రెండుసంస్కృత పదాల వికృతిరూపాన్నే ‘మార్గశిరి’ అని తమిళంలో వ్యప హరిస్తారు. జ్యోతిశ్యాప్తంప్రకారం ‘శరవత్ మృగశిరాత్యమ్’. వరుసగా ఉన్నమూడునక్షత్రాలే మృగశిరానక్షత్రం. *—*—* ఇది బాణంఆకారంలో ఉంటుంది. శరమంటే బాణం, నీటిజాలు అని అర్థం. ఇది మార్గశిరమాసంలో కురిసేమంచు. సంస్కృతంలో మార్గణం అనే శబ్దానికి వెదకు, యాచించు అనీ అర్థాలున్నాయి. వెదకడం దేనిని? యాచించడం దేనిని? అంటే మోక్షాన్ని వెదకడం, మోక్షాన్ని యాచించడం అని అర్థం. ‘మృగశీర్షా’ అనే

పేరులో ‘మృగ’ శబ్దానికి ‘వెదకబడేది’ అని విశేషార్థం, ‘జింక’ అని సామాన్యార్థం. మార్గశీర్షంలో ‘మార్గమూ’, మృగశిరలో ‘మృగము’, ‘మార్గణము’ అనే పదము ఇవి మూడూ తెలియనిదారిని వెదకడం అనే ఆర్థంలో ఉండడం, అందుబాటులో లేని మొక్కాన్ని వెదకడం, అన్యేషించడం అనే అర్థాలలో ఉన్నది. ఈ ఆర్థంలోనే ‘మార్గశి’ అని తిరుప్పావై ప్రారంభం కావడంలోని జౌచిత్యం దాగి ఉంది. మొక్క మార్గాన్ని అన్యేషించేప్రతం - తిరుప్పావై.

‘మార్గశీర్షమనే మాటకు, ‘తిరుప్పావై’ అనే మాటకు అవినాభావసంబంధముంది. ఇవి రెండూ ఒకే అర్థాన్ని పరమార్గాన్ని ప్రతిపాదించేమాటలు. “మార్గశిరం” అన్నా, “మార్గశీర్షమన్నా ఒక్కటే! ‘శిర’ మే ‘శీర్షం’! ఒక విషయానికి ‘శీర్షం’ పతాకవంటిది. అలాగే దేహానికి ‘తల’ పతాకాశీర్షిక! అందుకే “సర్వస్య గాత్రస్య శిరః ప్రధానం” అన్నారు.

‘మార్గశీర్ష’ మంటే “మొక్కానికి దారిచూపేది” అని అర్థం! మార్గమంటే మొక్కమార్గం!

శీర్షం/ శిరం = మొక్కసాధనకై తల ములు సూపుట - మార్గశీర్షం! (త్రాసులోని ముల్లు బరువెంతో సూచించినట్లు) అక్కడ ‘తల’ అంటే శిరస్సులోని సంకల్పం. అదే, మార్గ నిర్దేశం చేసేది, దారి చూపేది, మార్గపదేశిక! **ముముక్షువు లైన జీవులకు మొక్కమార్గనిర్దేశం చేసేమాసమే మార్గశీర్ష మాసం!** పైగా, ఇది ఆరువిధాలైన శరణాగతుల్లో తొట్టతొలి దైన ఆనుకూల్పసంకల్పం. అంటే భగవంతునికి మిక్కిలి ఇష్టమైనకార్యం. అందుకే భగవంతుడు ముముక్షువులకు మొక్కమార్గనిర్దేశం చేసేమార్గశీర్షమాసాన్ని నేను’ అని గీతలో అన్నాడంటే తన సంకల్పం, భక్తులమనోభీష్టం రెండూ అను కూలంగా ఉన్నప్పుడే ఆ నెలలో తాను మేల్కొని, ఆయా భక్తులైన మొక్కార్థులను ఉధరిస్తున్నాడని అర్థం. విష్ణుసహస్ర నామభాష్యంలో శ్రీశంకరభగవత్పాదులు ‘మార్గః’, ‘ఓం మార్గాయ నమః’ అనే పేర్లకు (365, 397, 398), ‘ముముక్షుః తం దేవం మార్గయన్ని ఇతిమార్గః’ (మొక్కార్థులచే వెదక బడువాడు) పరమానందో యేన మార్గేణ ప్రాప్యతే స మార్గ ఇతి వా (పరమానందము పొందినవాడు - మార్గుడు) అన్నారు. మొక్కార్థులు ఈ పరమాత్మను తెలుసుకొని, జనన మరణ రాహిత్యరూపమైన మొక్కాన్ని పొందుతున్నారు. కాబట్టి, శ్రీకృష్ణ ఉపాసనమే మొక్కనిర్దేశకం” అని భాష్యం ప్రాశారు. అందుకే ‘మార్గశీర్ష ప్రతాన్ని’ భాగవతపురాణం పేర్కొన్నది.

‘తిరుప్పావై’ అనే పదంలో -

తిరు = శ్రీ, ఐశ్వర్యం, అమృతం, మొక్కం;

పావై = ప్రతం, నోము.

‘అమృతతుల్యమైన మొక్కాన్ని అనుగ్రహించే ప్రతం’

అని ‘తిరుప్పావై’ శబ్దానికి అర్థం. అదే నిజమైన ఐశ్వర్యం. నిత్య, అనిత్య వస్తువివేకంగలవాడు, ఇహ, పరఫలభోగాలలో వైరాగ్యవంతుడూ, ‘శమం’ ఆదిగా గల ఆరుగుణాలు గలవాడు, అయిన ముముక్షువు కోరేది మొక్క! ఏముక్కి! ఏడుదల!

ధనుర్థాస మంటే?

సామాన్యంగా చెద్దలు చెప్పేది మంచ విపరీతంగా మార్గశిరమాసంలో కురుస్తుంది

కాబట్టే, దాన్ని హేమంతబుతువు అన్నారు. ఆ బుతువులో మనుషులు మంచుకు తడిసి, చలికి గడగడ వణుకుతూ వీపు విల్లులాగా వంగిపోగా ఒక మూల ముదుచుకొని పడుకొంటారు. సోమరులై, నిద్రపోతుంటారు. అలాంటివారు తెల్లవారు జామున నిద్రలేచి, స్నానంచేసి, విష్ణుదేవాలయానికి వెళ్లాలనే సంకల్పం కల్గి ఉండడం సాధ్యమా? అందుకే, విల్లులా వంగిపోయిన మానవునివార్ధక్యదశకు సంకేత నామమే ‘ధనుర్మాసం’ అంటారు - పెద్దలు. జ్యేతిశ్చాప్రం ప్రకారం సూర్యుడు ధనురాశిలో ప్రవేశించేమాసం ధనుర్మాసం. దీన్నే ధనుస్సంక్రమణం అంటారు.

ప్రకృతిలోని సహజవాతావరణలక్షణాలకు, ద్వంద్మాలకు భయపడి నిద్రపోకుండా జీవుడు ‘ధీరుడై’ మోక్షగామి కావాలనేదే ధనుర్మాసందేశం! (ఆధ్యాత్మికయోగసాధకుడినే ‘ధీరుడంటారు.)

“ఉపనిషత్తును బలమైన కోదండంగా గ్రహించి, దానిపైన ఉపాసనచే వాడిగా చేయబడిన బాణాన్ని సంధించి, బ్రహ్మాచింతన చేస్తున్న మనస్సుతో అల్లెత్తాటిని లాగితే నీవు లక్ష్మీన్ని చేదించగలవు” అంటోంది ముంద కోపనిషత్తు. ఇదంతా ఏకాగ్రత గల యోగసాధన రహస్యం!

పురుషులు చేయలేనిపనిని భాగవతంలో గోపికలు, తత్త్వార్థం కాత్యాయనియైన పార్వతి, ‘అర్యమహోదేవి’యైన ‘శశ్వరి’ని ఉపాసించిన రుక్మిణి వీరందరినీ ఆదర్శంగా గ్రహించిన గోదాదేవి, అమెచెలికత్తేలు శ్రీకృష్ణపరమాత్మలో లీనమైనారంటే అబలలుగా చెప్పబడినప్రాలు సాధించలేని కార్యమంటూ ఈ భూమండలంలో ఏదైనా ఉన్నదా? అని ఆధ్యాత్మికశాస్త్రం పురుషుల్ని ప్రశ్నిస్తూ ఉంది. పురుషులు ఉపనిషత్తులు చెప్పినయోగాన్ని, సాధనచేయాలి! అనింది భగవద్దిత! అందుకే, ‘తస్యాత్ యోగీ భవార్షను!’ (ఆత్మ సంయుయోగం, 6-46) అన్నాడు గీతాప్రవక్త. ప్రీతికు ప్రతమార్థం, పురుషులకు యోగమార్థం పరమాత్మ నిర్దేశించాడు. ఈ రెండింటికి పునాది భక్తి శరణాగతి!

శ్రీరంగనాథస్వామి వెలసి ఉన్న శ్రీరంగానికి సమీపంలోనే శ్రీవిల్లిపుత్తురు అనే శ్రీవైష్ణవదివ్యదేశముంది. శ్రీవిల్లిపుత్తురుకే ‘ధన్యినపురం’ అని సంస్కృతనామధేయం.

అధికారిక వెబ్సైట్లలోనే...

శ్రీవారి దర్శన టిక్కెట్లు,
ఆర్జుతునేవా టిక్కెట్లు, వసతి గదులను
బుక్ చేసుకునేందుకు అధికారికంగా..

www.tirupatibalaji.ap.gov.in

వెబ్సైట్ మాత్రమే ఉంది.
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములకు
సంబంధించిన సమాచారం కోసం

www.tirumala.org

వెబ్సైట్సు సంప్రదించవచ్చు.
ఈ వెబ్సైట్లకు సంబంధించిన
సమాచారం, ఇతర వివరాలకీసం
తి.తి.దే. కాల్సెంటర్ నెంబర్లు

0877-2277777, 0877-2233333

మరియు తి.తి.దే. టోల్ ఫ్రీ నంబర్లు

1800 425 4141, 1800 425 333333

ఆ క్షేత్రంలోని స్వామి పేరు వటపత్రశాయపెరుమాళ్ళ. (మజ్జి ఆకుపై వప్పళించిన పసిబిడ్డ) పాలులేని ఈ పసిబిడ్డ ఒంటరిగా మఱ్ఱకుపై తెప్పులాగా నీటిపై తేలుతూ ఉన్నాడు. ఇది స్ఫురించినప్పటి పరిస్థితి. “తొల్లియును మఱ్ఱకు తొట్టెలనే యూగి గన చెల్లుబడి నూగీని శ్రీరంగశిఖపు” అని అన్నమయ్య, శ్రీరంగనాథుని ‘శ్రీరంగశిఖపు’ అన్నాడు.

కరారవిందేన పదారవిందం ముఖారవిందే వినివేశయంతమ్ |
వటస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్వరామి ||

(2-58)

అని వటపత్రశాయి పెరుమాళ్ళ ధ్యానశ్లోకాన్ని లీలాశుకులు శ్రీకృష్ణక్రామ్యతంలో మన కందించారు.

‘ధన్యినపురం’లో పుట్టిన గోదాదేవి “ధనుర్మాసంతాన్ని” అనుష్ఠించింది. ఈ ‘ధనుర్మాసంలో’ యోగనిద్రలో ఉన్న స్వామి మేల్కొని, భక్తుల విన్నపాలు వింటాడని పురా

ఊలు చెబుతున్నాయి. ‘ఆపోధశుద్ధవీకాదశి’ నాడు శ్రీమహా విష్ణువు యోగనిద్రలోనికి జారుకొంటాడు. తిరిగి కార్తికశుద్ధ వీకాదశినాడు మేలుకొంటాడు. నిద్రలోనికి వెళ్లే ఏకాదశిని ‘శయనవీకాదశి’ అనీ, మేల్కొనే ఏకాదశిని ‘ఉత్సానవీకాదశి’ అని వ్యవహరిస్తారు. ఈ నాలుగుమాసాలకాలం సన్మానా ప్రశ్నమవాసులు ‘చాతుర్యాస్య’ దీక్షలో ఉంటారు. పురాణకథనం కంటే ముందే ప్రతిదేవతలు వటపత్రశాయి పెరుమాళ్లకు ‘మేలుకొలుపులు’ పాడి ఉన్నారు.

(సంస్కృతభాగవతం స్కृతం 10
ఉత్తర.అధ్యా. 87 శ్లోకాలు 1-50)

జలప్రతయకాలం అంతమైన తర్వాత ఆ విరాట్యురు మని నిట్టూర్పునుండి పుట్టిన వేదాధిష్ఠానదేవతలు (ప్రతి దేవతలు) ఆ పరమాత్మణి ప్రతిపాదించే వాక్యాలశ్చే యోగ నిద్రలో మనిగి ఉన్న ఆదినారాయణకి మేల్కొల్పులు పాడారు.

“ఎల్లప్పుడూ అజేయుడవైన ఓ స్నామీ! నీవు సర్వోత్మమ్మయ్యా! నీకు సర్వదా జయమగుగాక! స్థావర జంగమాలైన ప్రాణులు మనిగిఉన్న అనాదిమాయను నశింపజేయవయ్యా!” “అనాది మాయయా సుష్టో యదా జీవః ప్రబుధ్వయే” అని ఉపనిషత్తులు చెప్పాయి. ఏది మొదలో తెలియని మాయచే జీవకోటి సర్వమూ నిద్రలో మనిగిపోతున్నది. ఆ జీవులు మేల్కొపాలంటే ఈ అనాది మాయను నీవు తొలగించాలి.

భౌతికంగా కళ్ళతెరిచి చూడడంకాదు మేల్కొపడ మంటే! భగవంతునికి సంబంధించిన ఆధ్యాత్మికజ్ఞానంలో

ప్రణవాన్ని ‘ధనుస్సు’గా ధలించి,
జీవాత్మను బాణంగా సంధించి,
‘బ్రహ్మ’ మనే లక్ష్మీనికి గులపెట్టి,
జాగరుాకతతరీ బాణప్రయోగం చేస్తే-
సాధకనిలక్ష్మీపుట్టి సిద్ధిస్తుంది.
ఆ సిద్ధియే మోక్షసిద్ధి!!
ఇది ధనుర్మాస్యైశ్వరం!

మేల్కొపడమే నిజంగా మేల్కొపడం, ఆ రోజే అసలైన సుప్రభాతం! మంచిరోజు! ఆ శుభదినంకోసమే ఏడో తెలియని ఆరాటాన్ని లోలోపల మూగవేదనగా అనుభవిస్తున్నారు జీవులు. తమను తాము మేల్కొల్పుకోపడమే సుప్రభాత రహస్యం! తమయొక్క ఉనికిని స్వామికి విన్నవించుకోపడమే సుప్రభాతస్తోత్రంయొక్క ఆంతర్యం!

సృష్టికి ఆదిలోనే సుప్రభాతతత్త్వాన్ని భాగవత శ్రుతి గీతలు ఆవిష్కరించాయి. ఈ తాత్త్వికసూత్రాన్ని తొట్టతోలిగా పట్టుకొన్న తొండరడిప్పాడి ఆశ్వార్ (క్రీ.శ. 6వ శతాబ్ది) శీరంగనాథునిపై పాడిన ‘తిరుప్పుళ్లి యెళుచ్చి’ అనే పదిపాశ రాలు, ప్రకృతిసౌందర్యమనే మాయను జయించిన జీవుని ఆధ్యాత్మికఅనుభూతుల గానం!

“పాలించి కరుణ చౌప్పడ యోగనిద్ర జలించి శీరంగశాయి మేల్కొనవే!” అనే ద్విపద, ‘అరంగత్తమ్మా! పశ్చియెతుందరుళాయే!’ అనే మకుటానికి అనువాదం. ‘తిరు ప్పుళ్లి యెళుచ్చి’ని 33 ద్విపదల్లో తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు మనుమడు, చినతిరువేంగళనాథుడు (చిన్నను) పరమయోగి విలాసంలో చక్కగా అనువదించి ఉన్నారు.

తిరుప్పాట్ ఆశ్వార్ రుల (క్రీ.శ. 7వ శతాబ్ది) ‘అమల నాది పిరాన్’ అనే పదిపాశరాలు శీరంగనాథుని పాదాది కేశాంతస్తవం. పెరియాశ్వార్ అనబడే విష్ణువిత్తులవారు (క్రీ.శ. 750) గరుడవాహనారూధుడై ఆకాశంలో సాక్షాత్కృ రించిన విష్ణుమూర్తికి తిరుప్పుల్లాండు (జయఘోప) అనే మంగళాశాసనం పాడిన మహాభక్తశిఖామణి. ఈయన అడుగుజాడల్లో నడిచిన పెంపుడుకూతురు, ఆండాళ్ (గోదా దేవి) “తిరుప్పావై” అనబడే ఒక విలక్షణ విశిష్టప్రతాన్ని అవ లంబించింది. రోజుకు ఒక పాశురం చౌప్పున పాడి, పాల కడలిపై శయనించిన విష్ణుమూర్తి మేల్కొనే ధనుర్మాసంలో, మోక్షసంపదను అనుగ్రహించే ప్రతం (తిరుప్పావై)గా అనుష్టం చింది. తనవిన్నపాలు విన్నవించి, స్వామిలో లీనమైపోయిన ఒక గొప్పభక్తయోగిని, విదుషీమణి, కారణజన్మరాలు, పదు గురు ఆశ్వార్ రుల జ్ఞానపుత్రిక! జీవులకు మోక్షమార్గాన్ని అనుష్టంచి చూపిన కరుణాముయి గోదాదేవి!

॥ ౯౦ శ్రీ ఆండాళ్ తిరువడిగికే శరణమ్ ॥

శ్రీమద్భగవద్గీత

-విద్యాన్, దా॥ రస.జి. హేమంత కుమార్, 94416 45995

యుద్ధరంగంలో కర్తవ్యవిముఖుడైన అర్జునునికి భగవంతుడు ఆత్మానాత్మవివేకం కలిగించాడు. కర్తృ భక్తి, ధ్యాన, జ్ఞానయోగాలను వివరించాడు. ఒక్క అర్జునుడికి కాదు సమస్తమాన వాజికి కలిగే ఎన్నో సమస్యలకు చక్కబీ పరిష్ఠారమార్గంగా అలరారుతున్న శ్రీమద్భగవద్గీత గులంచి ఎన్నో అధ్యత విషయాలు ఈ సంచిక నుండి ప్రారంభం.....

1వ - అధ్యాయం (అర్జున విషాదయోగం)

అధ్యాయ నామాచిత్వం

భగవద్గీత సమస్తవేదార్థసారసంగ్రహం. భారతం వేదమైతే వేదసారం భగవద్గీత. భారతంలోని భీష్మపర్వం లోనిది భగవద్గీత. అర్జునునివిషాదయోగంతో భగవద్గీత ప్రారంభమౌతుంది. విషాదం అంటే దుఃఖం, చింత, ఆశలుడుగుట, నిరాశ, ఆశాభంగం, వ్యాకులత, దౌర్ఘల్యం, కృశత్వం, తెలివిలేమి, స్మృతిలేమి, మనః క్లేశం అని అర్థాలు.

యోగం అంటే కలయిక, కూటమి, ధ్యానం, చిత్త వృత్తినిరోధం, ఇంద్రియనిగ్రహం, జీవత్తును పరమాత్మలో ఐక్యం చేయటం అని అర్థాలు. దుఃఖం యోగమెట్లా అవుతుంది?

అర్జునుడు యుద్ధం చేయటం అనే కర్తవ్యం నుండి విముఖుడైనాడు. ధనుర్వాణాలు వదలి పెట్టి దుఃఖితుడయ్యాడు. అర్జునుడు మహావీరుడు. కొరవసైన్యాన్ని ఒక నిమేష మాత్రంలో జయస్తానని ప్రతిన చేసినవాడు.

కానీ రణరంగంలోకి వెళ్గానే శత్రువైన్యంలో ఉన్న స్వాజనల్ని చూచి, వారిని చంపాల్సి వచ్చిందేనని ఆందోళన చెందాడు. దాంతో దుఃఖం, గగుర్వాటు, గద్దదస్వరం, స్మృతిలేక పడిపోవడంవంటి లక్షణాలుకూడా అతడిలో చోటు చేసుకున్నాయి. ఈ లక్షణాలుకూడా తీవ్రభక్తి చిహ్నాలే! శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆ లక్షణాలను గుర్తించాడు. ఆ అదను కోసమే ఆయనకూడా నిరీక్షిస్తున్నారు. కనుక అర్జునుడికి జ్ఞానోపదేశానికి ఇదే స్వేచ్ఛనమయం అని ఖావించాడు.

1

జ్ఞానయోగానికి కావాల్సిన గుణాలన్నీ అర్జునుడిలో కనిపించాయి ఈ మొదటిఅధ్యాయంలోనే. అందువల్లనే విషాదంకూడా యోగమనే చెప్ప బడింది. కాబట్టి ఈ అధ్యాయానికి అర్జునువిషాదయోగం అనేపేరు సార్థకం. ఈ అధ్యాయం చదపడంవల్ల పూర్వ జన్మస్నేహితి కలుగుతుంది.

కొరవ, పాండవులేనలు కురుక్షేత్రరణరంగంలో ప్రవేశించి, ఎదురెదురుగా నిల్చాయి. కురుక్షేత్ర మహాసంగ్రామం ఆరంభం కానుంది. ఆ సమయంలో ధృతరాష్ట్రునికి యుద్ధవార్తలను సంజయుడు ఈ విధంగా నివేదిస్తాడు. ఇక్కడనుండే గీత ఆరంభమైంది.

ధృతరాష్ట్రుడు అడుగుతున్నాడు

**ధరుక్కేతే కురుక్కేతే సమవేతా యుయుత్సవః ।
మామకాః పాండవాశ్వేవ కి మకుర్వత సంజయ ॥**

సంజయా! ధర్మానికి నిలయమైన కురుక్షేత్రంలో యుద్ధం చేయడానికి కుతూహలంతో సమావేశమైన నా వాళ్లూ, పాండవులు ఏం చేశారు?

సంజయుడు చెబుతున్నాడు

ధృతరాష్ట్రమహారాజా! దుర్యోధనుడు ఆచార్య దైన ద్రోణునివద్దకు వెళ్లి, భీష్మునిచే రక్షింపబడే తన సైన్యం అపారమైందనీ, ధృష్టద్యుమ్యుని నాయకత్వంలో రక్షింపబడే పాండవసైన్యం పరిమితమైందనీ భావించి, భీష్ముణ్ణి రక్షించటానికి సిద్ధంగా ఉండమని పెచ్చరించాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో భీష్మపుడు రారాజుకు ఉత్సాహం కలిగించటానికి శంఖాన్ని పూరించాడు. తక్కిన వాళ్ళందరూకూడా తమతమ శంఖాల్ని పూరించారు. కృష్ణపుడు పాంచజన్య మనే పేరుగల తన శంఖాన్ని ఊడాడు. పొంద వులు తమ తమ శంఖాలను బిగ్గరగా పూరించారు. తర్వాత అర్జునుడు శ్రీకృష్ణునితో తన రథాన్ని ఉభయసేనలమధ్యలో

సీరాజు నీం

- శ్రీ బీలేటి వెంకటసుబ్బారావు

శ్రీవేంకటేశ! శ్రీతపారిజాతా!
కరుణించి బ్రోవరా కరుణాంతరంగా!

భవబంధనాలెల్ల బాధలను పెంచె
భక్తి నమ్మికలెల్ల మృగ్యమై పోయె
పంజరపుబ్రతకే కడురోతగా మారె
అత్మ కీరమ్మిపుడె స్ఫేష్ణనే కోరె
ఏడుకొండలపైన వెలసి ఉన్నాపయ్య
తరలిరారా తండ్రి! తరలిరమ్మిపుడె

నిలబెట్టమని కోరతాడు. తండ్రులు, తాతలు, గురువులు, మనుమలు, మిత్రులు, సోదరులు, మేనమామలు, పొత్రులు, పుత్రులు సర్వవిధాల బంధువులైన అందరీ అర్జునుడు తిల కించాడు.

జాలితో నిండిన విషాదంతో అర్జునుడు - “కృష్ణో!
వీళ్ళందరీ చూస్తుంటే వీరితో యుద్ధం చెయ్యాలనే కోరిక నశించింది. వీళ్ళను చంపి నేనేం మూటగట్టుకుంటాను? నా మను తల్లడిల్లుతోంది. నాలుక ఎండిపోతోంది. దేహం వణకుతోంది. గాండీవం చెయ్యజారుతోంది. కాళ్ళ నిల్వదం లేదు. మనస్సు స్వాధీనం తప్పుతోంది. స్వజనులను చంపటం శ్రేయోమార్గంగా కనిపించటం లేదు. నాకు విజయం వద్దు. రాజ్యం వద్దు. ప్రాపంచికనుభాలు వద్దు. పురుషులు మర ణిస్తే కులస్త్రులు చెడిపోతారు. నాకు నరకంప్రాప్తిస్తుంది. కనుక కృష్ణో! నేను యుద్ధం చెయ్య”నని ధనువును, బాణాలను పడవేసి, దుఃఖాన్ని పొందిన మనస్సుతో అర్జునుడు రణరంగంలో రథమధ్యంలో చతికిలబడి కూర్చున్నాడని సంజయుడు ధృతరాప్తునికి వివరించాడు.

అర్జునుడు ఈ విధంగా దుఃఖాన్ని పొందినందువల్ల దీన్ని అర్జున విషాదయోగమన్నారు. విషాదంనుండే కదా విచారం పుట్టేది! అర్జునునికి కల్గిన ఈ విషాదమే అతని ధర్మసందేహాల్ని తీర్చి, ఆధ్యాత్మికంస్తుతిని కలిగించింది. కనుక విషాదం యోగానికి మూలం.

నా హృదయమే నీకు నెలపుగా చేసెదను
నా తలపు కుసుమాలమాలలే వేసెదను

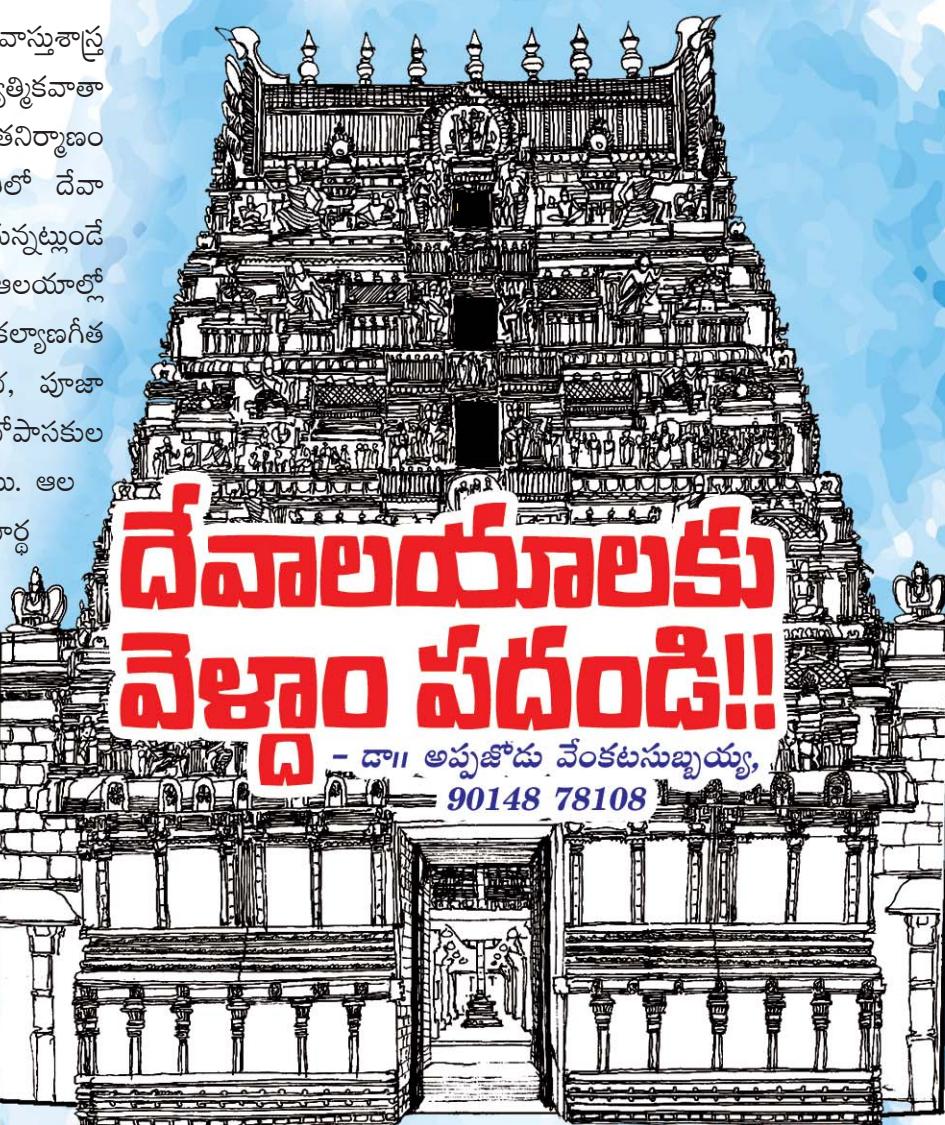
శ్రీదేవిభూదేవి నీచెంతగా చేరి
భువనమోహన కడు సొంపార నిలిచేరు
మామైన మెండుగా దయమాపవయ్య
నిన్న నేడని కాదు ఏనాటికానాడు

సప్తాపలాధీశ శ్రీశ్రీనివాసా
కరుణించి బ్రోవంగ కదలిరావయ్య
శ్రీవేంకటేశ! శ్రీతపారిజాతా!
కరుణించి బ్రోవరా కరుణాంతరంగా
శ్రీవేంకటేశ..... శ్రీతపారిజాతా!

ఈ నేలమీద మానవకృతనిర్మాణాల్లో వాస్తుశాస్త్ర నిబధ్యత, శిల్పకళాషైభవం, సౌందర్యశోభ, ఆధ్యాత్మికవాతా వరణం రాజీభూతమైన ఒకరమణీయమహోద్యుతనిర్మాణం మనదేవాలయం. అందుకే భారతీయసంస్కృతిలో దేవాలయానికి అంత ప్రొథాన్యం! ఆకాశాన్ని తాకుతున్నట్లుండే ఆలయధ్వజస్తంభం ఉన్నతోన్నతదృష్టినిస్తుంది. అలయాల్లో ఉదాత్తమనోహరంగా వినిపించే వేదనాదం విశ్వకర్మాగీత మనిపిస్తుంది. సమలంకృతదేవతావిగ్రహశాఖలోభ, పూజా విధానాలషైభవం, వివిధోత్సవాలప్రాభవం నిర్మణపోసకుల దృష్టినేకాక, నిరీశ్వరవాదులదృష్టినికూడ ఆకర్షిస్తాయి. ఆలయాల్లో వెల్లివిరిసే ఆధ్యాత్మికతమానసహజీవితపరమార్థ సాధనకు మార్గదర్శకంగా ఉంటుంది.

అందుకే దేవాలయాన్ని చూడగానే భారతీయుడిమేను పులకిస్తుంది. హృదయం భక్తిభావంతో పరపశిస్తుంది. శిరస్సు వంగుతుంది. చేతులు నమస్కరిస్తాయి. ఎప్పుడూ కంచం చుట్టూ, మంచంచుట్టూ, ఇంటిచుట్టూ, ఈ నేల చుట్టూ తిరిగే అతనిమనస్సు ఆలయాన్ని ఆలంబనంగా చేసుకొని, ఆకాశాన్నిదాటుకొని, ఆవలి దివ్యలోకాలకు ఎగ్జిమతుంది. అందులో కొందరిమనస్సు ఎగ్జికి ఎగ్జికి, అలోకం బైన పెంజీకటికి ఆవల ఏకాక్షరితిగ వెలిగేపర మాత్మలో లీనహోతుంది. మోక్షాన్ని పొందుతుంది.

దేవాలయం మనిషికి పరిపుట్టతను నేర్చింది. అన్న ప్రసాదాలతో మనిషిత్తులని తీర్చింది. కళావిన్యాసాలతో కనువిందు చేసింది. పామరులకు పురాణపారాలు చెప్పింది. హరికథలు వినిపించింది. అందరిచేత హరినామసంకీర్తనం చేయించింది. మానసికాలశాంతులను తగ్గించింది. ఆత్మవిశ్వసాలను పెంచింది. ధర్మమార్గాన్ని చూపింది. వివిధవరాలను ఒకత్రాటిమీదికి తెచ్చింది. పరస్పరసహకారభావస్ఫుర్తికి, జీవితపరమార్థసాధనకు వీశేషంగా దోషదంచేసింది. అన్నిం టినిమించి పైందవాన్ని ఒకమతంగా కాక, భారతీయుని జీవనవిధానంగా రూపొందించింది. మనజీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తూ, మానవుడు ఉన్నతోన్నతస్తిని అందుకోవటానికి

బలమైన ఆలంబనంగా నిలిచేదేవాలయాన్ని ప్రతి భారతీయుడు దర్శించాలి. దేవస్థానికి భక్తిభావంతో పూజించాలి. దేవాలయసందర్భం, దైవపూజ అతనిజీవితంలో భాగం కావాలి. ఒకదైనందిన కార్యక్రమంగా రూపొందాలి. అందుకే మన దేశంలో ఊరూరా దేవాలయాలు! వీధివీధికి దేవాలయాలు!

మహాద్రష్టలైనభారతీయమహర్షులదృష్టిలో అగు పించే ఈజగత్తంతా పరమాత్మవ్యక్తరూపం. విశుద్ధవిశ్వచైతన్య శక్తి పొందినవికారం. “ఏకో విష్ణుః మహాద్యుతం పృథ గూఢా స్యనేకశః” మొదలైన వేదవాక్యాలన్నీ ఏకత్వం పొందినఅనేకత్వాన్ని తెలియచేపేవే! విశ్వవ్యాప్తవిశుద్ధచైతన్య శక్తి సగుణమై విధపదార్థరూపాన్ని పొందినష్టేనాన్ని వివరించేవే!

అందువల్ల, భారతీయులడృష్టిలో అన్నింటా అంతటా నిండి ఉండేది ఆపరమాత్మే! 'ఇందు గలఁ డండు లేండని సందేహము వలదు, చక్రి సరోవరగతుండు' అని అనటంలోని అంతరార్థంకూడ ఇదే! అందుకే భారతీయులు వేపచెట్టుక్రింద బొట్లు పెట్టి నిలబెట్టినరాతిబొమ్మను మొదలు, కైలాసశిఖరంమీది ఆత్మలింగందాకా; గాటి గుంజకు కట్టి ఉంచినగోవును మొదలు, దేవలోకంలోని కామధేనువుదాకా; పుట్టలో ఉన్న నాగుపామును మొదలు, విష్ణులోకంలోని ఆదిశేషునిదాకా అన్నింటినీ దైవస్వరూపాలుగా భావిస్తున్నారు. ఎవరికి ఇష్టమైన దైవస్వరూపాన్ని వారు పూజిస్తున్నారు.

అందుకే పైందవంలో బహుదేవోపాసన; రకరకాల పూజావిధానాలు!

భగవదారాధనవిషయంలో పైందవం వ్యక్తి కిచ్చిన స్వేచ్ఛ ప్రపంచంలో ఏమంతమూ ఎవ్వరికీ ఇష్టుడని అనిపిస్తుంది.

పైగా, బహుదేవోపాసనకు పరమార్థంగా పైందవం ఒక పరమసత్యమైనమాట చెప్పింది. ఆకాశంనుండి పడినసీరు ఏ విధంగా చివరకు సముద్రాన్ని చేరుకుంటుందో, అదే విధంగా మనం ఏ దేవుడికి నమస్కరించినా, ఆ నమస్కారం చివరకు పరమాత్మను చేరుతుం దని చెప్పింది.

**ఆకాశాత్మతితం తోయం : యథా గచ్ఛతి సాగరమ్
సర్వదేవమస్యారః : కేశం ప్రతిగచ్ఛతి ॥**

భారతీయుల సువిశాలదృష్టికి, సమన్వయదృష్టికి ఇది ధ్వజప్రాయమైనమాట.

అంతేకాదు. భగవద్గుర్తుడు ఎవరైనా సరే ఎంత నిరపేద అయినా సరే తాను భగవంతునికి విలువైన కానుకలు సమర్పించుకోలేననో, గొప్పగొప్పగా ఖర్చుపెట్టి విశేషసేవలు చెయ్యలేననో న్యానతాభావాన్ని పెంచుకో నక్కరలేదు; బాధపడ నక్కరలేదు. సాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణభగవానుడే

**పతం పుష్టం ఘలం తోయం : యో మే భక్త్యా ప్రయిచ్ఛతి
తదహం భక్త్యుపవ్యాత : మశామి ప్రయత్నాత్మనః॥ (గీత- 9-26)**

అని అర్థమనితో చెప్పాడు. పరిశుద్ధమైనమనస్సుతో, పరమభక్తితో ఒక ఆకు నిచ్చినా, పుష్ట నిచ్చినా, పండు నిచ్చినా, కడకు కొంచెం నీళ్ళిచ్చినా పరమాత్మ స్వేకరిస్తాడట! అందువల్ల దేవాలయానికి వెళ్ళ భక్తునికి ఉండవలసింది పరిశుద్ధమైన మనస్సు, పరిపూర్ణమైనభక్తేకాని, ధనకనక వస్తుసమూహాలు కాదు.

భారతీయుడు ఏ దేవాలయానికైన వెళ్ళవచ్చు. ఏదేవతామూర్తినైన పూజించుకోవచ్చు. తనమనస్సును అర్పించుకోవచ్చు.

పైందవంలో విగ్రహరాధన ఒక విశేషం. ఇది కూడ కొందరివిమర్శకు తావిచ్చినఅంశమే.

విగ్రహం పరమాత్మకు ప్రతికి. నిర్మలుడు, నిరాకారుడు, విశ్వవ్యాపి అయిన పరమాత్మను మహోయోగులు దర్శించగల రేమోగాని, సామాన్యులు దర్శించలేదు. మహోయోగులు అర్ధించి, తరించగలరేమోగాని, సామాన్యుల కదిసాధ్యం కాదు. అట్లని సామాన్యులకు ముక్కే అక్కరలేదా?

వాళ్ళు ఈ జన్మపరంపరలో చిక్కుకొని- జననమరణాలతో, సుఖుధుభాలతో, అలజడులతో, అశాంతులతో సతమత మౌతూ జీవితం సాగించవలసిందేనా? వాళ్లల్లో అంతర్లీ నంగా ఉన్న ఆధ్యాత్మికశక్తి నిరద్రకంగా ఉండి పోవలసిందేనా? తక్కిన్పురాణాల్లో వాళ్ళజీవితాలు తినటానికి, కనటానికి, మరణానికిమాత్రమే పరిమితమై పోవలసిందేనా?

అలా కాకుండ, వాళ్ళమనస్సులు పరమాత్మ స్వరూపంగా భావించి, విగ్రహాలమీద లగ్గం కావటానికి, క్రమక్రమంగా వాళ్లలోని ఆధ్యాత్మికశక్తి ఆవిష్కృతమై ఐహికంగా చిత్తశాంతిని పొందటానికి, సగుణోపాసననుండి నిర్మణోపాసనకు చేరుకొని, ఆముషికంగా మానవజీవిత పరమార్థమైనమోక్షాన్ని పొందటానికి పైందవసంస్కృతి రూపొందించినవే మహిమాన్వితాలైనదేవాలయాలు! మహా శక్తిసంపన్నాలైన విగ్రహాలు!

విగ్రహా లంటే విశేషంగా గ్రహించేవి మనస్సును, దైవశక్తిని విశేషంగా గ్రహించేవి. ఆధ్యాత్మికంగా మనిషి అత్మస్వతంగా ఎదగటానికి అద్భుతంగా ఉపకరించేది దేవాలయం అయితే ప్రాపంచికవిషయాలచుట్టూ పరిభ్రమించే మనస్సు పరమాత్మను చేరుకోవటానికి అలంబనంగా నిలిచే అద్భుతదివ్యసాధనం విగ్రహం.

పంచవిధభగవత్మురూపాల్లో అర్చాన్వయాపం విగ్రహం. అందుకే మనం అర్చామూర్తి అయిన విగ్రహాన్ని పూజిస్తున్నాము.

కాగా, ఆధ్యాత్మికేంద్రాలు, మహిమాన్వితాలైన దేవాలయాలను ఎక్కడంటే అక్కడ నిర్మించకూడదు. ఎలా గంటే అలా నిర్మించకూడదు. ఆలాగే, పరమాత్మకు ప్రతీకలు మహాశక్తి సంపన్నాలైన దేవతావిగ్రహాలనుకూడ దారు, శిలా, లోహ, సుధారూపాల్లో ఎలాగంటే అలా తయారుచేయ కూడదు. ఎలా పడితే అలా ప్రతిష్టించకూడదు.

అనేకభాగోళిక, గ్రహా, సక్షత్ర దైవికాంశాలను ధృష్టిలో ఉంచుకొని - నిర్మాణాలకు సంబంధించిన అనేకానే కాంశాలను సూక్షుంగా, సమగ్రంగా పరిశీలించి, మనమహర్షులు వాస్తుశాస్త్రశిల్పశాస్త్రాలను రూపొందించారు. వాటిలో

కాశ్యపశిల్పశాస్త్ర, మయమత, మానసారవాస్తుశాస్త్రాలు అతి ప్రసిద్ధాలు. ఈ మూడింటిని పండితులు రత్నత్రయంగా పేరొంటారు.

మనవాస్తుశిల్పశాస్త్రాలు దేవాలయాలకు ఏలాంటి స్థలాలను ఎంపిక చేయాలో, ఏమే పరీక్షలు జరిపి స్థలాన్ని స్థిరీకరించాలో, శంకుస్థాపనలు ఎలా చేయాలో, ఎన్ని అంత స్తుల దేవాలయాన్ని ఎలా నిర్మించాలో, అలయగ్రుగుడిని, విమానాన్ని ఎలా రూపొందించాలో, అలయస్తంభాల ప్రమాణాలు ఎలా ఉండాలో, ఏమే కొయ్యలను, రాళ్లను ఎలా అతికించాలో, స్తంభప్రతిష్టలు ఎలా జరగాలో, అలయానికి బలము, రక్షణ, శోభ కలుగటానికి, పరివారదేవతలను నిలుపటానికి ప్రాకారాలు ఎలా నిర్మించాలో అన్నింటిని మించి వివిధవిగ్రహాలప్రమాణాలు, లక్ష్మణాలు, మూర్ఖాది పాదపర్యంతం అవయవాలకొలతలు, అంతేకాక విగ్రహాలకు అమర్చేశభరణాలప్రమాణాలు ఎలా ఉండాలో- స్పష్టంగా నిర్దేశించాయి. అన్నిదేవాలయాలు, అన్నివిగ్రహాలు ఆయాశాస్త్రనియమాలప్రకారం ఉండవలసిందే! విశేషించి విగ్రహ ప్రతిష్ట ఒకగొప్పాగమప్రక్రియ. మంత్రపూతంగా, యంత్రసహితంగా, ఆగమోక్షపద్ధతిలో వివిధసూజలతో, హామాలతో విగ్రహప్రతిష్టలు జరగాలి.

అందుకే మనదేవాలయాలు మహిమాన్వితాలు; విగ్రహాలు శక్తిసంపన్నాలు.

మనవోధరణ కేర్పడిన మనదేవాలయాలను మనం పరిశుద్ధంగా ఉంచుకోవాలి. వాటిపవిత్రతను కాపాడుకోవాలి. కాలక్రమేణ శిథిలమైతే వాటిని మనమే పునర్నిర్మించుకోవాలి. ఆయా దేవాలయాల పౌరాణిక, చారిత్రక, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక విశేషాలేమిటో తెలుసుకోవాలి. పది మందికి తెలియచెప్పాలి. అన్నిదేవాలయాలకు వెళ్లాలి. పుష్పరుణాల్లో, పుణ్యసుదుల్లో స్నానాలు చేయాలి. దేవతామూర్తులను పూజించాలి. అంతర్మంగా ఉన్నాంధ్యాత్మికశక్తిని ఆవిష్కరించుకోవాలి. ఐహికంగా మానసికప్రశాంతతను, అముషికంగా ఉన్నతోన్నతస్థితిని పొందాలి.

అలయాలకు వెళ్లాం పదండి...!!

కర్ణటే పూర్వఫల్లన్నాం తులసీకాననోధ్వవాహ్మీ ,
పాండ్యే విశ్వంభరాం గోదాం వందే శ్రీరంగనాయకీమీ ॥

పెరియాళ్వారుల దివ్యవంశం అనే నందనవనంలో కల్పలత వంటిదీ, శ్రీరంగనాయకస్వామివారితో హరిచందనంలా జంటగా కనపడేదీ, గొప్పతనం మూర్తిభవించి అవతరించింది, కరుణాప్రకర్షమున మరొక కమలా (శ్రీ)దేవి లాంటిదీ అయిన గోదాదేవికి వందనాలు.

నీలాదేవి ఉన్నతస్తనాలనే కొండచరియలలో హాయిగా నిద్రించే శ్రీకృష్ణజ్ఞి మేలుకొలిపినతత్త్వాన్ని తిరుప్పావైలో బోధించింది గోదాదేవి. తాను ముడిచివదినపూలమాలలు సమర్పించి, పెరుమాళ్ళను తనవశం చేసుకుని ఆనందానుభూతిని పొందింది గోదాదేవి. అలాంటి ఆముక్క మాల్యదకు అభివందనాలు.

ఆండాళమ్మవారిని అష్టోత్తరశత నామాలతో అర్పిస్తాం. అయితే కోదై, గోదా, శుడికొడుత్త నాచ్చియార్, ఆముక్కమాల్యద, ఆండాళ్ అనేపేర్లు బాగా ప్రాచుర్యం పొందాయి. తమిళంలో కోదై అంటే పూలదండ అని అర్థం. ఆ శబ్దాన్నే గోదా అని సంస్కృతికరించారు. భూమిని గో అంటారు. ఆండాళమ్మ భూదేవిఅంశ. కాబట్టి ఆమెకు గోదా అనేపేరు కలిగిందనికూడా వ్యవహంలో ఉంది.

పెరియాళ్వారులు తయారుచేసిన పూలమాల లను ఆండాళమ్మ ముందుగా తాను ధరించి, ఆ తర్వాత ఆ పూలదండలను (పెరియాళ్వారులద్వారా) స్వామికి సమర్పిస్తుంది. ఈ గాథను దృష్టిలో ఉంచుకుని ఆమెకు శుడికొడుత్త నాచ్చియార్ అనే వ్యవహం కలిగింది. తమిళంలోని శుడికొడుత్త నాచ్చియార్ అనే పేరుకు సంస్కృతీ కరణరూపం ఆముక్కమాల్యద. గోదాదేవిని ‘ఆముక్కమాల్యద’ అని మొట్టమొదట పేర్కొన్న వారు అనంతాచార్యులవారు. వీరు రామానుజులవారికి శిష్యులు. అనంతాచార్యులవారు రచించిన ఆళ్వాచార్యుల గాథలను తెలిపే ప్రపన్నమ్మతం అనే గ్రంథంలో ‘ఆముక్క మాల్యద’ అనే పేరు ఉంది. ఆ పేరున్న శ్లోకం -

అముక్కమాలికా యేన విష్ణవే గోదయాల్పితా
అముక్కమాల్యదా నామ తస్మా స్త్రీ నాభవ ధ్వవి:
- ప్రపన్నమ్మతం-ప్రథమభాగం-19 లభ్యా-37 శ్లోకం.

పై శ్లోకంలోని ఆముక్కమాల్యద అనే పేరును శ్రీకృష్ణదేవరాయలవారు యథాతథంగా స్వీకరించి, తన కావ్యానికి నామకరణం చేశాడు.

రాయలవారు రచించిన ఆముక్కమాల్యద తెలుగు పంచమహాకావ్యాలలో ఒకటి. కథానాయకపేరు కావ్యానికి పెట్టిన తొలితెలుగుకావ్యం రాయలవారి ఆముక్కమాల్యద. ఆళ్వారుల (పెరియాళ్వారులు, ఆండాళ్) గాథలను అందించిన తొలితెలుగు ప్రబంధం ఆముక్కమాల్యద. విలిష్టాద్వైత సిద్ధాంతానుగుమైన తొలితెలుగుకావ్యం ఆముక్కమాల్యద. కావ్యాశ్యాసాంతాన గద్యానికి బదులు పద్యంలో కవి తన వివరాలు తెలిపిన తొలితెలుగుకావ్యం ఆముక్కమాల్యద. ఏడుకొండలవాడయిన వేంకటభర్తకు అంకితమీయ బడిన తొలితెలుగుకావ్యం ఆముక్కమాల్యద.

ఆముక్కమాల్యదను రచించిన కృష్ణదేవరాయలవారు తనజీవితకాలంలో ఏడుకొండలలో వెలసినస్వామివారిని ఏడుపర్యాయాలు దర్శించుకున్నారు. (శాసనాధారాల ప్రకారం) ఏడవ పర్యాయం (క్రి.శ. 1524) నాటికి ఆముక్

మాల్యదను పూర్తిచేసి, ఏడుకొండలస్వామివారైనవేంకట భర్తకు అంకితం ఇచ్చాడు. ‘ఏడుకొండలవాడు’, ‘ఏడుపర్మా యాలదర్శనం’ వీటన్నించినీ పరిశీలించే కాబోలు ఆరు ఆశ్వాసాలుగా రచితమైన ఆముక్తమాల్యదను కొండరు ఏడు ఆశ్వాసాలుగ చేశారని ఒకభావన.

పూలమాలను పెరుమాళ్లకు సమర్పించిన వృత్తం (చరిత్ర) కలిగిన కావ్యం కాబట్టి, రాయలవారిఅముక్త మాల్యదప్రారంభంలో రాయలవారు శ్రీకమలావధూటి అనే ఉత్సవ మాలావృత్తాన్ని రచించారు సందర్భేచితంగా, ప్రతీకాత్మకంగా.

ఆముక్తమాల్యదలో వైష్ణవకవిత్రయగాథ రచితం, ఆకవిత్రయం పెరియాళ్లారు, గోదాదేవి, యామునాచార్యులు. పెరియాళ్లారులు తిరుపుల్లాండు, పెరియ తిరుమెళి మొదలైనవీ; గోదాదేవి నాచ్చియార్ తిరుమెళి (143 పాశురాలు), తిరుప్పొవై (30 పాశురాలు); యామునాచార్యులు స్తోత్రరత్నం, సిద్ధిత్రయి, ఆగమప్రామణ్యం, గీతాభాష్యం రచించారు.

మాసానాం మార్గశీర్షోఽస్తి అని గీతాచార్యులు శ్రీకృష్ణులవారిమాట. మార్గశీర్షం / ధనుర్ాసం 30 రోజులు గోపికలు కాత్యాయనీప్రతం చేసి, తమకోరికమేరకు శ్రీకృష్ణుణి పొందారు. గోదాదేవి తిరుపొవైలోని ముపై పాశురాలనూ ధనుర్ాసంలో పారాయణం చేయడం వైష్ణవ సంప్రదాయం. తిరుమలలోకూడ ధనుర్ాసంలో ఆండాక్త తల్లి రచించిన తిరుపొవైని పారాయణం చేస్తారు.

భగవద్రామానుజులవారు శ్రీవిశిష్టైద్వతాన్ని ప్రచారం చేసి, ఒకసూతనాధ్యాయాన్ని ప్రారంభించారు. రామానుజులవారు తిరుపొవై పాదేవారు. తిరుపొవై రచించిన ఆండాక్తమ్యవారు మొక్కుకున్న మొక్కును ఆమె తీర్పులేకపోతుంది. ఆమెమొక్కును యతిరాజులవారు తీరుస్తారు. రామానుజులవారికి **తిరుపొవైజీయర్** అనే పేరు కలిగింది. గోదమ్మతిరుపొవైమీద యతిరాజముద్ర ఉండడం కూడ తిరుపొవై ప్రామర్యానికి గల కారణాలలో ఒకటి అని భావించడం సత్యదూరం కాదు.

గోదాదేవిరచనలను ఉపనిషదాదినర్వగ్రంథాల సారంగా అన్వయం చేస్తూ ఎన్నో వ్యాఖ్యానాలు వెలువడ్డాయి.

రాయలవారిఅముక్తమాల్యదకథకు మూలగ్రంథాలు గరుడవాహనపండితబిరుదాంకితుడగు శ్రీనివాసదీక్షితులు రచించిన దివ్యసూరిచరితం, అనంతాచార్యులవారు రచించిన ప్రపన్మామ్యతం కాగా విష్ణుపురాణం, నాలాయిరదివ్య ప్రబంధం - ముఖ్యంగా నాచ్చియార్తిరుమెళి, విష్ణువిత్తుల వారి పెరియతిరుమెళి గ్రంథాలలోని కొన్నిపాశురాలలోని భావాలు రాయలవారు గ్రహించి, వినూత్పుపథంలో పద్యాలు రచించి, ఆముక్తమాల్యదకు నిండుదనం కలిగించారు.

రాయలవారి ఆముక్తమాల్యదవంటి ప్రోధప్రబంధం ఇదివరలో లేదు, ఇప్పుడూ లేదు, ప్రస్తుతపరిస్థితులను గమనిస్తే ఇకమీదటకూడా రాదు. అదీ ఆముక్తమాల్యద ప్రత్యేకత!

**సాప్తచ్ఛిష్టమాలికాబంధగంధబంధురజ్ఞవే
విష్ణుచిత్తతమాజాయై గోదాయై నిత్యమంగళమ్.**

దుఃఖలను దాటలంటే...

- శ్రీ డి.వి.ఆర్.భాస్కర్,
99121 99394

మనం పూజించే ప్రతిద్దేవం, తలచే ప్రతినామం అన్నికూడా సర్వదేవతల సమన్వయమే! ఈ జగత్తుం మన మనస్సులలో నాటుకునేందుకే విశ్వశాంతి కోరే మహర్షులు ‘సహస్రనామాలు’ చెప్పారు. మన ఇష్టదైవానికి సంబంధించిన నామాలను సాధ్యమైతే ప్రతినిష్టం లేదా సంవత్సరంలో ఆయా దేవతలకు సంబంధించినమాసంలో, లేదా వారంలో, ఆయా దేవతలకు ప్రీతిపాత్రమైనరోజున స్మరించడంవల్ల ఇష్టదైవానుగ్రహం కలుగుతుందనడంలో సందేహం లేదు.

భగవంతుడు సాక్షాత్కార విష్ణుస్వరూపుడు. కాబట్టి నదులన్నీ కలిసేది సముద్రంలోనే అన్నట్టుగా మనం ఏ దేవునికి సమస్యారం చేసినా అది ఆ శ్రీమన్నారాయణునికి చెందుతుందని పురాణాలు పేర్కొరటున్నాయి. మార్గశీర్ష మాసం విష్ణువుకు ప్రీతిపాత్రమైన మాసం కాబట్టి ఈ మాసం రోజులూ విష్ణుసహస్రనామపారాయణం చేస్తే విశిష్టఫలితాలు కలుగుతాయి.

“ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే” అన్నాడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు. అంటే ధర్మం ఎక్కడంటే ఆక్కడ తానుంటానన్నాడు కాబట్టి విష్ణువును స్థితికారుడనీ, సమస్తప్రాణులనూ రక్షించేడనీ, ఉపనిషత్తులు పేర్కొరటున్నాయి. విష్ణువు అంటే విశ్వమంతా నిండినవాడని అర్థం.

ఈ సృష్టిలో అత్యుత్తమములైనవిగా పేర్కొనగలిగినటువంటి జ్ఞానం, అమరత్వం, వాత్సల్యం, సౌశీల్యం

మొదలైన సమస్తసద్గుణాలూ, నవరసభరితాలైన వస్తువాహనాభరణాలూ, రాజోపచారాలూ, దైవోపచారాలూ, సమస్తసదాచారాలకు ఆధారభూతమైన చిత్రవృత్తివంటి నశించని సంపదలన్నింటికి శ్రీహరే ఆధారభూతుడు.

సమస్తదేవగణాదులలోనూ విష్ణువుకంటే మిన్న అనదగ్గవాడు ఏ విధంగా లేదో, అదేవిధంగా ‘ఓం నమోనారాయణాయ’ అనే అష్టాక్షరిమంత్రంకంటే అధికమైంది లేదు. మంత్రపుష్టం అంతా విష్ణుమయమే!

సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్న ఆ విష్ణుభగవానునివిశేషాలు తెలిపేవే విష్ణుసహస్రనామాలు. ఈ నామాలన్నీ విశ్వవ్యాప్తమైన ఆయనశక్తినీ, అనంతమైన ఆయనలీలలనూ తెలియచేస్తూ, మనం ఏ రూపంలో భగవంతుడిని కొలిచినా దేవుడొక్కడే అనే భావనను కలుగ చేస్తాయి.

‘విశ్వం విష్ణు ర్వష్టార్థం.....’ అంటూ ఆరంభమయ్యే విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రపారాయణం విశేషమైన ఫలితాలు ఇస్తుందనడంలో సందేహం లేదు.

లక్ష్మిలాదిమంది భక్తులను తనదివ్యబోధలద్వారా, మహిమలద్వారా ప్రభావితం చేసిన ఎందరో మహాత్ములు తమభక్తులను విష్ణుసహస్రనామపారాయణ చేయండని ఉపదేశించడం అందరికి తెలిసిందే!

పురుష సూక్తం

పురుషసూక్తంలో ద్రువుడు విష్ణుమార్తిని ‘సహస్రశీర్ష పురుష స్పృహస్త్రాక్ష స్పృహస్త్రాత్... మనోరథో నాథసఫల స్పృత్యయూక్తః, తపశ్చ తప్తం సఫలం యద్భుష్టోత్తసి జగత్తే’ అని స్తుతించాడు. అంటే వేయిశిరస్సులు, వేయికన్సులు, వేయిచేతులు, వేయిపాదాలు గలవాడివి, విశ్వవ్యాపివి, భూమ్యకాశాలుకూడా నిండిపోయి, ఇంకా పది అంగుళాలమైన విస్తరించినవాడివి, పుట్టునిది, పుట్టుబోయేది అవతారం దాల్చనున్నది నీవే కదా పురుషోత్తమా!

అంతా నీ విరాటరూపంనుంచే, నీతత్వం నుంచే ఏర్పడింది. వాసుదేవా! ఈ సర్వభూతాత్మకజగత్తు యావత్తూ నీరూపం ధరించిందే! బుక్కలు, సామములు, ఛందోరీతులు ఉధ్వవించింది నీయందే! నిజానికి నీలో లేనివేవి? అన్నీ నీవే! అంతా నీవే! నీనుంచి సర్వం, ఆ సర్వంనుంచి నీవు అవిర్పవించారు. సర్వాత్మకుడవైన నీకు ప్రణామాలు, సర్వజీవుల మనోరథము ఎరిగినవాడవు.

నా కోరిక ఏదో, అది నీవల్నే సఫలం అయి తీరు తుంది. నా పూజలు ఘలించాలంటే నీ దర్శనభాగ్యం కావాలి' అని స్తోత్రం చేయడంతో మిక్కిలి సంతోషించిన శ్రీమహావిష్ణువు ధ్రువునికి నక్కతమండలంలో శాశ్వతస్థానం కల్పించిన సంగతి తెలిసిందే!

అందుకే 'అనాదినిధనం విష్ణుం సర్వలోకమహేశ్వరమ్, లోకాధ్యక్షం స్తువన్నిత్యం సర్వదుఃఖాతిగో భవేత్' అంటే 'ఆది మధ్యాంతాలు లేనివాడు, వికారరహితుడు, బ్రహ్మదీపేతలకు ప్రభువు, సర్వలోకాలకు నియామకుడు, సర్వవ్యాపకుడు అయిన శ్రీమహావిష్ణువును నిత్యం స్తోత్రం చేయడంవల్ల అన్నిదుఃఖాలను అవలీలగా దాటగలం.

మభఫలితాల సమాపోరం

మహాభారతంలో అంప
శయ్యాపై శయనించి ఉన్న
భీమ్యుడు ధర్మరాజుడు
లకు బోధించిన దివ్య
స్తుతులే విష్ణుసహస్ర
నామాలు. వీటిని
అనునిత్యం స్వర్చించడం
వల్ల అన్నికష్టాలు తీరి
పోయి, సుఖసంవదలు
కలుగుతాయని పురాణంక్రి.

కాబట్టి, ఈ మాసంలో వీలున్న ప్రతిభక్తరూ ఇంటిదగ్గర కానీ, ఆలయంలో కానీ, వ్యక్తిగతంగా లేదా సామూహికంగా విష్ణుసహస్ర నామపారాయణ చేయడంవల్ల అన్నిదుఃఖాలు తొలగి, అమోఘమైన ఘలితాలు కలుగుతాయి. విష్ణువు ఎక్కడ ఉంటే లక్ష్మి అక్కడ నివసి స్తుంది. ఆయనపరివారం సరేసరి! ఘలితంగా అనేకానేకపుభాలు చేకూరుతాయి.

శ్రీవారిసన్నిధిలో... అధ్యయనోత్సవం

- డా॥ చిలకపాటి విజయరాఘవాచార్యులు

సహగిరీశసార్వభోములైన శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారి సన్నిధిలో మున్మూర్ఖాలరవైరోజులు నిత్యబ్రహ్మోత్సవ సదృశ్మైన ఆధ్యాత్మికపారమ్యమే! దాదాపు వేయేండ్రునాడు భగవద్రామానుజాచార్యులవారు ఏర్పరచిన నిత్య, పక్షమాన, వార్షిక, విశేష బ్రహ్మోత్సవ సంరంభాలే తిరుమలగిరు లంతటా ప్రతిబింబిస్తూంటాయి, ప్రతిధ్వనిస్తూంటాయి. వాటిలో అధ్యయనోత్సవం ఒకానొక మనోహరమైన దివ్య ప్రబంధానుసంధాన పూర్వకమైన భవ్యపరీమళం.

సాధారణంగా తమిళభాషలో రచింపబడి, గానం చేయబడ్డ పాశురాలను ‘దివ్యప్రబంధం’ అంటారు. ఇది ‘నాలాయిరం’-అంటే నాలుగువేలు. శ్రీవైష్ణవదేవాలయాలలో దివ్యప్రబంధాన్ని ఆయా సమయాల్లో గానం చేస్తారు. అలా గానం చేయబడే క్షేత్రాలను ‘దివ్యక్షేత్రాలు’గా భావిస్తారు. ఇలాంటివి మొత్తం 108గా గుర్తించారు.

ప్రపంచములోనే అధ్యయనోత్సవమనీ, వైకుంఠోత్సవమనీ, ప్రపంచోత్సవమనీ, మోక్షోత్సవమనీ పిలిచినా, తిరుమలలో మాత్రం దీన్ని అధ్యయనోత్సవమని మాత్రమే వ్యవహరిస్తారు. తిరుమల శ్రీవారిసన్నిధిలో శ్రీభాష్యకారుల ప్రతినిధిగా పెద్దజీయంగార్స్వామివారు, వారికి అధీనులుగా చిన్నజీయం గార్స్వామివారు తమ ఏకాంగుల తోడ్పాటుతో ఈ దివ్య ప్రబంధ అనుసంధానాది కైంకర్యాలను నిత్యమూ సమర్పిస్తూంటారు. నాలుగువేలపాశురాలతో శోభిల్లే దివ్యప్రబంధం నాలుగు విభాగాలుగా విస్తరించి ఉంది. ఈ సంపూర్ణ దివ్యప్రబంధపారాయణానికి అనగా సంపూర్ణద్రావిదవేదాధ్యయనానికి “అధ్యయనోత్సవం” అని ప్రసిద్ధి. శ్రీనమ్మాళ్వీరు జన్మ / అవతరణ స్థలం ఆళ్వారు తిరునగరి. తిరుమంగై

ఆళ్వార్ (పరకాలన్) అనే మహానుభావులు ఆ ఊరిలో నమ్మాళ్వీరు విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, ఆ ఉత్సవమూర్తిని శ్రీరంగానికి పల్లీకీలో వేంచేపు చేసుకొని వచ్చి, శ్రీరంగనాథ స్వామివారి శ్రీసన్నిధిలో వైకుంఠప్రాంగంతిరువుల మొదలు పదిరోజులపాటు తిరువాయ్మెశిని అనుసంధానం చేసినట్లు, అప్పటినుండి అధ్యయనోత్సవం ఆరంభమైనట్లు పూర్వాచార్య పరంపర. ఇక ఉత్సవసమాప్తి అయిన రోజున నమ్మాళ్వీరును శ్రీవారి పాదసన్నిధిలో చేర్చి, మరలా లోకోద్దరణ నిమిత్తమై “మా ఆళ్వారును మాకు ప్రసాదించ”మని ప్రార్థిస్తారు.

తర్వాతి కాలంలో నమ్మాళ్వీరు అనుగ్రహంతో శ్రీమన్నాథమునులు నాలాయిరాన్ని తిరిగి సంపాదించి, ఈ ఉత్సవాన్ని 22 రోజుల పర్యంతం జరిగేలా ప్రారంభించారు. ఇలా ఈ పరవది సాగుతోంది.

నాలుగువేల పాశురాలను మొత్తం ఒకేసారి స్థిరాసనంలో పూర్తిచేయడం కనుక, శ్రీవైకుంఠ ఏకాదశికిముందు పదిరోజులు (పగల్పత్తు), మొదటి రెండువేల పాశురాలను (ముదలాయిరం, పెరియ తిరుమెళి) అనుసంధిస్తారు. ఏకాదశి నుండి పదిరోజుల రాత్రివేళ (రాపత్తు) మిగిలిన రెండు వేలపాశురాలను (ఇయర్పాల, తిరువాయ్మెళి) అనుసంధానం చేస్తారు.

ఇరవై ఒకటవరోజున రామానుజనూట్రందాది, ఉపదేశరత్నమూల అనుసంధానం చేస్తారు. ఇరవై ఒకటవరోజున రామానుజనూట్రందాది, ఉపదేశరత్నమూల అనుసంధించి, ‘శాత్రుముత్తై’ చేయడం, ఆ మరునాడు తిరుపుల్లాండు తొడక్కురపూర్తిచేయడం సాధారణంగా జరుగుతుంది. అయితే, తిరుమల శ్రీవారిసన్నిధిలో 22వ రోజున కణ్ణిన్ శిరత్తాంబు, 23వ రోజున రామానుజనూట్రందాది, 24వ రోజున శ్రీ పరాహస్వామిసన్నిధిలో శాత్రుముత్తై, 25వ రోజున తల్లిర్ అముదు ఉత్సవంతో, అధ్యయనోత్సవాలను శుభసమాప్తిచేస్తారు. ఈ సందర్భంగా ఒక నిషేధాన్ని గుర్తు చేసుకోవాల్సి ఉంది. అధ్యయనోత్సవానికి ముందు కార్తికపౌర్ణమి నుండి (కృత్తికాదీపోత్సవం) కూరత్తాళ్వీర్ తిరునక్కుతం (జన్మ దినం) వరకు - అంటే రెండు మాసాలపాటు - దివ్యప్రబంధ పారాయణాన్ని అనధ్యయన (నిషేధం) కాలంగా పెద్దలు పరిగణించడం జరిగింది.

అయితే, ఈ రెండునెలలకాలంలో తిరువాయ్ మొళికి సార రూపమైన 120 పాశురాలు గలిగిన తిరువాయ్ మొళి నూటందాదిని అనుసంధించాలని పూర్వాచార్య పరంపరగా వస్తోంది. ఈ రెండుమాసాలు తిరుమంగై ఆజ్ఞార్లు నమ్మిజ్ఞార్లను శ్రీరంగంలో వేంచేపు చేసినకాలానికి ఒక సంకేతం అన్నమాట!

వైష్ణవాలయాల్లో దివ్యప్రబంధఅధ్యయనం తప్పక జరిగి తీరాలని పారమేశ్వర, శాండిల్య, జయాభ్య, ఈశ్వర, శ్రీప్రశ్న, పాండ్య బ్రాహ్మ, నారాయణ, విష్ణువేనాది సంహితల లోనూ, విష్ణుతంత్రంలోనూ ప్రముఖంగా ప్రస్తావించబడింది.

ఈక తిరుమల విషయానికి వస్తే అధ్యయనోత్సవాన్ని ఏర్పాటుచేసినవారు తొలుత తిరుమంగైఆజ్ఞార్లు, తదుపరి నాథమునులు, తదనంతరం భగవద్రామానుజాచార్యులు. దీనికి సంబంధించి, 1253 సం॥ నాటి తిరుపతి శాసనం పాక్షిక దివ్యప్రబంధపారాయణాన్ని సూచించగా, 1360 సం॥ నాటికే సంపూర్ణ దివ్యప్రబంధపారాయణం మొదలైనట్లు ఇతర శాసనాలు బుజువు చేస్తున్నాయి. 1446 సం॥ నాటి శాసనం బ్రహ్మోత్సవాలలో ఈనాటివలే, తిరు వాయ్ మొళి అధ్యయనాన్ని తెలియజేస్తోంది.

మొదట్లో తిరువాయ్ మొళిగానం రాజగోపురానికి ముందు తిరువాసన్ దగ్గర, తరువాత ఎంబెరుమానార్ల సన్నిధి ఎదుట, ప్రస్తుతం రంగనాయకమండపంలోనూ ఈ అధ్యయనోత్సవం జరుగుతోంది.

అధ్యయనోత్సవవిధానం

యథావిధిగా నిత్యారాధనాదులన్నీ పూర్తిచేశాక, ఉత్సవమూర్తులను ఒకపల్లకీలో వేంచేపు చేస్తారు. వేరొక పల్లకీలో శరగోపాది ఆజ్ఞార్లను వేంచేపు చేసి, శ్రీస్వామివారికి ఎదురుగా ఆజ్ఞార్లు ఉండేలా సన్నిధిచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసి ధ్వజస్తంభంవరకు వస్తారు. వీరుభయుల మధ్య భాగవతోత్త ములు గోపిగా రెండువరుసలలో చేరుతారు.

ఆ తర్వాత శ్రీవారికీ, ఆజ్ఞార్లకూ అర్ఘ్యపాద్యాదిషోద శోపచారాలు సమర్పిస్తారు. అప్పుడు స్థానాచార్యులవారికి పరిషట్టం (తలపాగ వంటిది) ధరింపజేసి, వేదాది విన్నపం (శంగోలం) చేస్తారు. ఆ తర్వాత ఆజ్ఞార్లకు శారారి ఇచ్చి,

‘అరుళప్పాడు’ చెప్పారు. దివ్యప్రబంధం అనుసంధానం ఆరంభించి, భాగవతోత్తములకు శారారి ఇచ్చి మళ్ళీ ఆలయానికి ప్రదక్షిణం చేసి, శ్రీవారి గర్భగుడిలో చేరుస్తారు. అప్పుడు ఆజ్ఞార్లను శ్రీవారికి అభిముఖంగా ముఖమండపంలో వేంచేపు చేసి, ఆనాటి దివ్యప్రబంధ భాగాన్ని పూర్తి చేస్తారు. ఇక ఆజ్ఞార్లను యథాస్థానంలో చేర్చాక, నైవేద్యం, శాత్రుమురై, తీర్థప్రసాద వినియోగం ఒక క్రమంలో జరుగుతుంది. ఇలా అధ్యయనోత్సవం ప్రతిరోజు జరుగుతూంటుంది.

ఇక చివరిరోజు నమ్మిజ్ఞార్ల పరమపదోత్సవం. తిరుమలలో మాత్రం అధ్యయనోత్సవం శుభసమాప్తి. శ్రీస్వామివారిని గరుడవాహనంపై / తిరుచ్చిపై వేంచేపు చేసి, వారికి ఎదురుగా ఆజ్ఞార్లను (తిరుమలలో శ్రీరామానుజుల వారి) సేవగా పురప్పట్టు (తిరువీధిష్టత్వం) జరుపుతారు. తిరిగి వచ్చాక వేదాది విన్నపం చేశాక, తిరువాయ్ మొళిలోని చివరిపత్తు (శాత్రుమురై పాశురాలను విడిచి) ఆందాదిగా అనుసంధిస్తారు. ఆజ్ఞార్లను శ్రీస్వామివారి దివ్యశ్రీచరణ సన్నిధిలో చేర్చగా, భక్తులు తులనీ పుష్పాదులను ఆజ్ఞార్లకు సమర్పిస్తారు. హోరతి ఇస్తారు.

ఆప్మైన ద్వారాన్ని మూసివేసి, ఆజ్ఞార్లకు తిరుమంజనం, అలంకారం వగైరాలు సమర్పించి, పొంగలి ఆరగింపు చేస్తారు. ఆ తర్వాత ఆజ్ఞార్లను తిరిగి తమకు అనుగ్రహించమనీ, లోకోద్దరణకు అవశ్యమనీ ప్రార్థన చేస్తా, ద్వారం తెరచి, శాత్రుముతై పూర్తి చేస్తారు. ఆ సందర్భంగా శ్రీవారికి, నమ్మిజ్ఞార్లకు, ఎంబెరు మానార్లకు, పూర్వాచార్యులకు సంభావనలు సమర్పిం చడం సంప్రదాయం. చివరకు స్థానాచార్యులకు మాలాపరిష్టం, శారారి, తీర్థప్రసాదాదు లతో సత్యార్థం, ఇతరులకు, తీర్థప్రసాద వినియోగం జరుగుతుంది.

తిరుమలలో పెరియజేయర్స్వామివారు, ఎంబెరు మానార్లకు ప్రతినిధులుగా, సత్యంప్రదాయ పరిరక్షణ ధర్మ కర్తృలుగా, ‘అర్మెన్ల’ స్థానంలో ద్రావిడవేదగానాన్ని నిబధ్యతతో నిర్మపిస్తారు.

భక్తామృతం విష్ణజనానుమోదనమ్!

ఉంతుక్కపో లెఱవైన్ కాన్కి ఉంటుందా?

శ్రీమతి నీలంరాజు భాగవి

మేము 2018 నవంబరు నెలలో శ్రీవారిఅర్ణితసేవకోసం

ఆన్నలైన్లో బుక్స్ చేసుకుంటే మొట్టమొదటిప్రయత్నంలోనే లక్ష్మీదాలో “సుప్రభాతసేవకు” నవంబరు 19వతేదీకి టిక్కెట్లు దొరికాయి. వెంటనే మావారు శాంతారావుగారు రైలు టిక్కెట్లు పసతిగదులు అన్నీ బుక్ చేసేశారు. మా ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఇరుగుపొరుగువారందరికి గొప్పగా చెప్పుకున్నాం.

మేము ఒక రోజు ముందే తిరుమల చేరుకున్నాం. సుప్రభాతసేవకదా! వేకువనే అక్కడ రిపోర్టు చెయ్యాలి. ఆ రోజురాత్రి గదిలో పదుకున్నాం అన్నమాకే గానీ ఇద్దరికి నిద్రపట్లలేదు. అర్థరాత్రి 12 గంలాకు లేచి స్నానాదికాలు ముగించు కుని దేవాలయప్రాంగణానికి చేరుకున్నాం.

సుప్రభాతాన్ని కనులారా వీళ్లించాం. మంగళవాద్యాలు, పూర్ణకుంభ స్వాగతాల మధ్య తెర తొలగించారు. దైవదర్శనమైంది. ఎంతో సంతోషించాం. తిరిగి కూడా వచ్చేటప్పుడు ప్రసాదంపెట్టారు. అది స్వీకరించి ఆ సంతోషంలో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ గదికి చేరాం.

మావారు గదిలో ఉన్న టి.వి. పెట్టారు. తి.తి.దే. భక్తి చానల్లో ప్రోగ్లింగ్లో మరుసటిరోజు (నవంబరు 20వ తేదీ) కైశికద్వాదశి అనీ, ఉగ్ర శ్రీనివాసుడు సూర్యోదయానికి పూర్వమే మాడవీధులలో తిరుగుతాడనీ, ఇది ఏదాదికి ఒక్కసారిమాత్రమే జరుగుతుందనీ చెబుతున్నారు. ఇంకేం! మరుసటిరోజు కూడా ఉండి ఎలాగైనా సరే ఆ ఉగ్రశ్రీనివాసునిదర్శనం చేసుకోవాలని నిర్ణయించు కున్నాం. వెంటనే మావారు గదికి ఎక్కుపెస్తన్నికి వెళ్లారు. భగవదనుగ్రహముంటే జరగని దేముంది?

19వతేదీ రాత్రి తిరుమల కొండ మీద తిరుగ గలిగనంత కలియతిరిగి గదికి చేరు కున్నాం. తెల్లవారక ముందే స్నానాదికాలు ముగించుకుని మాడవీధిలో ఒక ప్రదేశంలో నిలబడ్డాం. సెక్కారిటీగార్డు మంచిప్రదేశం చూపించాడు.

భగవదాగమసంకోసం వేచి ఉన్నాం. ఆ దివ్యసమయం రానే వచ్చింది. మేళతాళాలతో శ్రీనివాసుడు గుడిముఖద్వారంనుండి బయటికి వచ్చి, భక్తులకు దర్శనమిచ్చి అను గ్రహించి, నాలుగుమాడవీధులూ కలియ తిరిగి, సూర్యోదయానికి పూర్వమే ఆలయంలోకి వెళ్లిపోయారు. అక్కడ ప్రసాదాలు పంచిపెట్టారు. మా ఆనందానికి అవధులు లేవు.

సరిగ్గా, ఆ సమయంలోనే ఓ వింత జరిగింది. శ్రీనివాసుడు అటు ఆలయం లోకి వెళ్లగానే మావారు యథాలాపంగా ఆకాశంవంక చూశారు. ఎప్రసి ఆకాశంనుండి సూర్యభగవానుడు ప్రత్యక్షదర్శనానికై సమాయత్తమౌతున్నాడు.

ఇక్కడ మరో సంఘటన జరిగింది. శ్రీనివాసుడు ఆలయం బయటికి వచ్చింది మొదలు, తిరిగి లోనికి వెళ్లింతవరకు ఆకాశంలో ఎక్కడ నుండి వచ్చాయో తెల్లనిపట్లుల గుంపు ఒకటి వచ్చి, తిరిగి ఎటో వెళ్లి పోయింది. ఆ దృశ్యం ఇంకా మాకంటి ముందు చెక్కుచెదరలేదు!

కైశికద్వాదశిరోజు శ్రీనివాసదర్శనం కావడం ఆ రోజే మా ముపైయ్య పెళ్లిరోజు కావడం, యాదృచ్ఛికంగా జరగడంతో ఇంకా ఎంతో పొంగి పోయాం.

పెద్దహాటల్నాలో భోజనాలు, చీరలు, నగలు, బహుమతులు ఇవేవీ ఇవ్వలేని ఆనందం శ్రీనివాసదర్శనంలో లభించడంతో ఇంతకంటే పెళ్లిరోజు కానుక మరొకటుంటుందా? అనిపించింది. ఈ జన్మకీది చాలు!

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు

గోదాదేవి అలంకారంలో
తిరుచానుారు
శ్రీపద్మావతీ అష్టవారు

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

11-11-2020 నుండి
19-11-2020 వరకు జరిగిన
తిరుచానుారు
శ్రీ పద్మావతి అమ్మవారి
కాల్యాక బ్రహ్మత్సవ
దృష్టమాలిక !

తిరుమల తిరువతి దేవస్థానములు

11-11-2020 సుంది

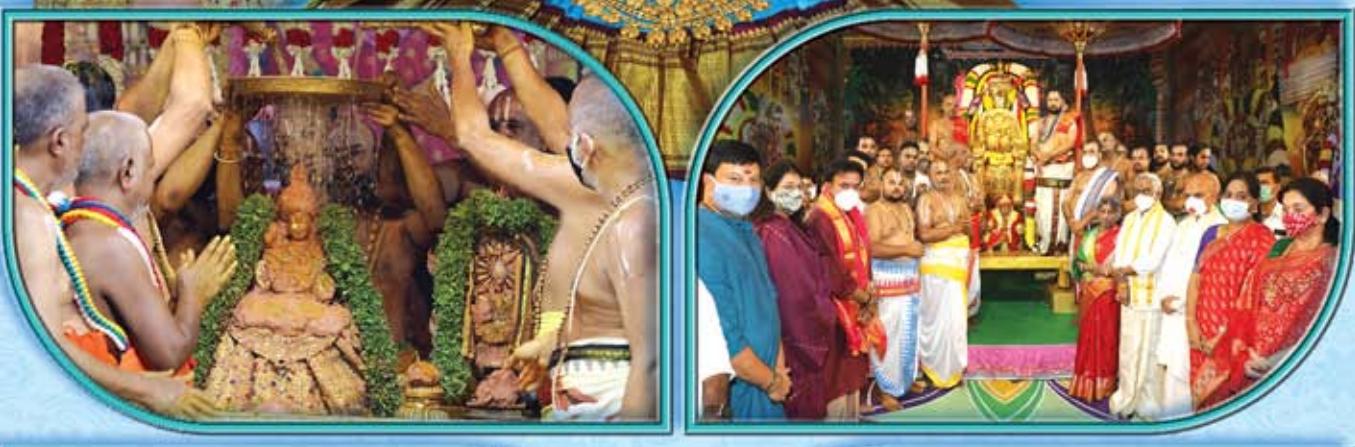
19-11-2020 వరకు జరిగిన

తిరుచానూరు

శ్రీ వద్దావతీ అమ్మవారి

కాలిక బ్రహ్మత్సవ

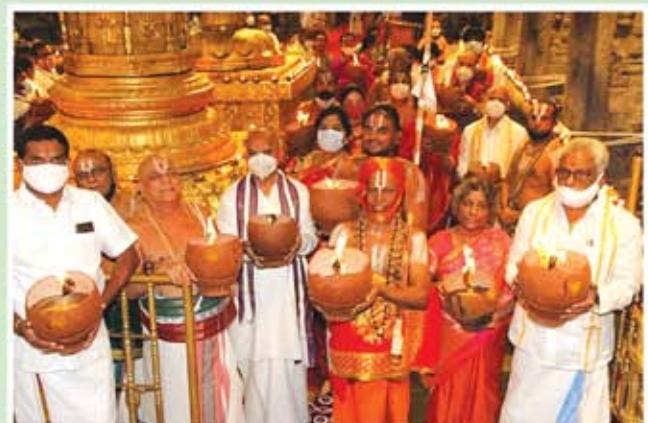
దృష్టమాలిక !

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

జటీవల తిరుమల శ్రీవారికి, తిరుచానూరు శ్రీపద్మావతీలమ్మవారికి జరిగిన
పుష్టయాగమహాత్మవ దృశ్యాలు

తిరుచానూరు శ్రీపద్మావతీలమ్మవారి వార్షిక కాల్తికబ్రహ్మాత్మవాలరో
ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రప్రభుత్వం తరఫున పట్టువుస్తాలు సమర్పించిన
గౌ॥ ఉపముఖ్యమంత్రివయ్యలు శ్రీ నారాయణస్వామి గారు

తిరుమల శ్రీవారి ఆలయంలో
కాల్తిక బీపోత్సవం

ధ న్వంతరి....సాక్షాత్తు నారాయణంశనంభూతుడు. అపూర్వమైన వైద్యవిధానాన్ని మానవజాతికి అందించి మహాపకారం చేసిన ఆదివైద్యుడు. ఆధ్యాత్మికతకు, ఆది దైవికతకు ఆరోగ్యమే అత్యంత అవసరమని చాటిచెప్పిన మహానీయుడు. వృద్ధాప్యానికి, రోగబాధలకు దేవతలు ఏవిధంగా గురికాకుండా ఉంటారో, ఆవిధమైన ఘలితాన్ని ఆయుర్వేదవైద్యంద్వారా సకలమానవాళికి అందించిన ఘనుడు. క్షీరసాగరమథనసమయంలో శ్రీమహావిష్ణు స్వరూపంగా ఆవిర్భవించి, రోగసాగరం నుంచి మనందరికి విముక్తి కల్పించిన దేవవైద్యుడు ధన్వంతరి.

అది క్షీరసాగర మథనం జరుగుతున్న సమయం. దేవతలు, దానవులు మంథర పర్వతాన్ని కవ్యంగా, వాసుకిని కవ్యపుత్తాడుగా చేసుకుని, పాలకడలిని మధిస్తున్నారు. భూనభోంతరాళాలు అచ్చెరువాందేలా, అతిభీకరయుధ్మాన్ని తలపించేలా సాగుతోంది మథనం. చింతామణి, కల్ప వృక్షం, కామధేనువు, ఐరావతం, చంద్రుడు, శ్రీమహాలక్ష్మి... ఒక్కాక్కటిగా సముద్రంనుంచి బయటకువస్తున్నాయి. ఆ వరుసలో పదోస్థానంలో స్వరద్రూపి అయిన మహాపురుషుడు ఆవిర్భవించాడు.

మొదటి వైద్యడిక్ వందన!

- శ్రీ కె.జానకిరామావథ్యాని,
90320 44114

పెద్దపెద్ద కళ్ళు, ఒత్తయిన కేశాలు, మహా స్వతమైన ఆకారం, మోముపై చిరుదరహోసం, అఖండమైన దివ్యతేజస్సుతో వెలిగిపోతున్నాడు. పట్టపీతాంబరాన్ని ధరించాడు. మణికుండలాలు అతని చెవులకు వేలాడుతున్నాయి. మెడలో దివ్యమైన పుష్పమాల మెరుపులీనుతోంది. ఓ చేతిలో సువర్ణభాండం, మరోచేతిలో వనమూలికలు, మరో రెండుచేతుల్లో శంఖ చక్రాలు ధరించి ఉన్నాడు. ఆ మహాపురుషుడిని దేవదాసులంతా అత్యంతాశ్చర్యంతో తేరిపార చూస్తున్నారు.

సాక్షాత్తు బ్రహ్మదేవుడుకూడా ఆ దివ్యతేజస్సుని చూచి, సంభ్రమానికి గుర్తుయ్యాడు. సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడిలా ఉన్నాడని అందరూ భావించారు. అవును... నిజమే...అది భావన కాదు.. ఆ మహాపురుషుడు సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణంశతో పాలనముద్రంనుంచి ఉద్ఘావించిన అది వైద్యుడు.... భగవాన్ శ్రీధన్యంతరి.

ధన్యంతరి అంటే శరీరానికి, మనసుకు పట్టిన మాలిన్యాన్ని వదిలించేవాడని అర్థం. ‘ధను’ అనగా చికిత్సకు అందని వ్యాధి, ‘అంత’ అనగా నాశము, ‘రి’ అనగా కలిగించువాడు అని అర్థాలు ఉన్నాయి. వీటిఅధారంగా చికిత్సకు లొంగనివ్యాధులను నశించేయువాడు అని ధన్యంతరిశబ్దానికి అర్థం చెప్పుకోవచ్చ. సకలలోకాల్లో చికిత్సకు అందని వ్యాధి మరణం ఒక్కటే! మరణాన్నిసైతం జయించగల అమృతాన్ని ధన్యంతరి తెచ్చి, వెంటనే అంత ర్థానం అయ్యాడని భాగవతాదిపురాణాలు చెబుతున్నాయి. ధన్యంతరి అనే మాటకు శల్యశాస్త్రపు ఎల్లలు దాటి, విష యాలను గ్రహించినవ్యక్తి అనే అర్థాన్ని సుప్రతసంహిత చెబుతోంది.

ధన్యంతరి మహామంత్రం

ఓం నమో భగవతే మహాసుదర్శన
వాసుదేవాయ ధన్యంతరయే
అమృత కలశ హస్తాయ
సర్వభూతు వినాశాయ
సర్వరోగ నివారణాయ
త్రైలోక్య పతమే
త్రైలోక్య విధాత్రే
శ్రీమహావిష్ణు స్వరూపాయ
శ్రీధన్యంతరి స్వరూపాయ
తీశ్రీజౌపథచక్త నారాయణస్వాహ

(తీత్మైన అనారోగ్యంతో బాధపడేవారు
ధన్యంతరని ధ్యానిస్తూ ఈ మంత్రాన్ని
ఉపాసన చేస్తి ఉత్తమమైన అరోగ్యం స్థాపిస్తుంది.)

కార్తిక బహుళ త్రయోదశిని ధన్యంతరి జయంతిగా జరుపుకునే ఆచారం కొన్నిచోట్ల ఉంది. తెలుగునాట ఆశ్వయుజబహుళ త్రయోదశిని ధన్యంతరిజయంతిగా విస్తారంగా జరుపుకుంటారు. కొన్నిప్రాంతాల్లో మార్గశిర మాసంలో ధన్యంతరి జయంతి జరుపుకునే ఆచారంకూడా వ్యాప్తిలో ఉంది. సూర్య, చాంద్రమానాల్లో వచ్చే భేదాలు ఈ ఆచార భేదాలకు కారణమై ఉండవచ్చ. ధనత్రయోదశి రోజున లక్ష్మీదేవితో పాటు ధన్యంతరిని అర్పించే ఆచారం కూడా కొన్నిచోట్ల ఉంది.

ధన్యంతరి అర్థాన్

ధన్యంతరి జయంతి రోజున స్వామిని శాస్త్రోక్తంగా సకలఉపచారాలతో అర్పించాలి. తెల్లినిపూలతో అర్పిస చేస్తే విశేషఫలితం కలుగుతుంది. పాయసాన్నం నివేదనచేసి, అందరికీ ప్రసాదం పంచాలి. ఆయుర్వేదవైద్యులకు ధన్యం తరి తొలిగురువు. వీరు ధన్యంతరి హోమం కూడా చేస్తారు.

ధన్యంతరి అలయాలు

కేరళరాష్ట్రంలోని త్రిచూర్ వద్ద ఉన్న ధన్యంతరి అలయం అత్యంత ప్రసిద్ధిపొందింది. సూతనంగా ఆయుర్వేద వైద్యుత్తుత్తిని చేపట్టేవారు ముందుగా ఈ ఆలయానికి వెళ్ళి, స్వామికి పూజలు చేస్తారు. అంధ్రప్రదేశ్‌లోని తూర్పుగోదా వరి జిల్లా, ఆలమూరు మండలం, చింతలూరు గ్రామంలో, గౌతమీనదీతీరంలో ధన్యంతరిఅలయం ఉంది. ఇది కూడా ప్రసిద్ధిపొందిన దేవాలయం. ఈ ఆలయంలోకి అడుగుపెట్టి నంతలోనే వ్యాధులు దూరమవుతాయని భక్తులనమ్మిక. తమిళనాడురాష్ట్రం, శ్రీరంగపట్టంలోని రంగనాథస్వామి అలయంలో ధన్యంతరిఉపాలయం ఉంది. ఈ ఆలయంలో వనమూలికలతో చేసిన కషాయాన్ని తీర్థంగా ఇస్తారు. ఈ తీర్థసేవనంతో మొండి వ్యాధులు నయమవుతాయని చెబుతారు. కంచివరదరాజస్వామి ఆలయాలకు మంత్రాన్ని ధన్యం తరివిగ్రహం కొలువుదీరి కనిపిస్తుంది. కాలికట్ సమీపంలో కూడా ధన్యంతరి ఆలయం ఉంది. ఈ ఆలయాన్ని వేటికవే విభిన్న ప్రత్యేకతలతో అలరారుతూ, దేవవైద్యుడి అనుగ్రహాన్ని భక్తులకు అందిస్తున్నాయి.

నవతారాధన ప్రజల గృహస్థజీవితంలో ముడి పడింది. కొన్నిమాసాలలో వచ్చే ఆరాధన ఆలయ సంప్రదాయాంత్ర్యవాలకుమాత్రమే నంబంధించింది.

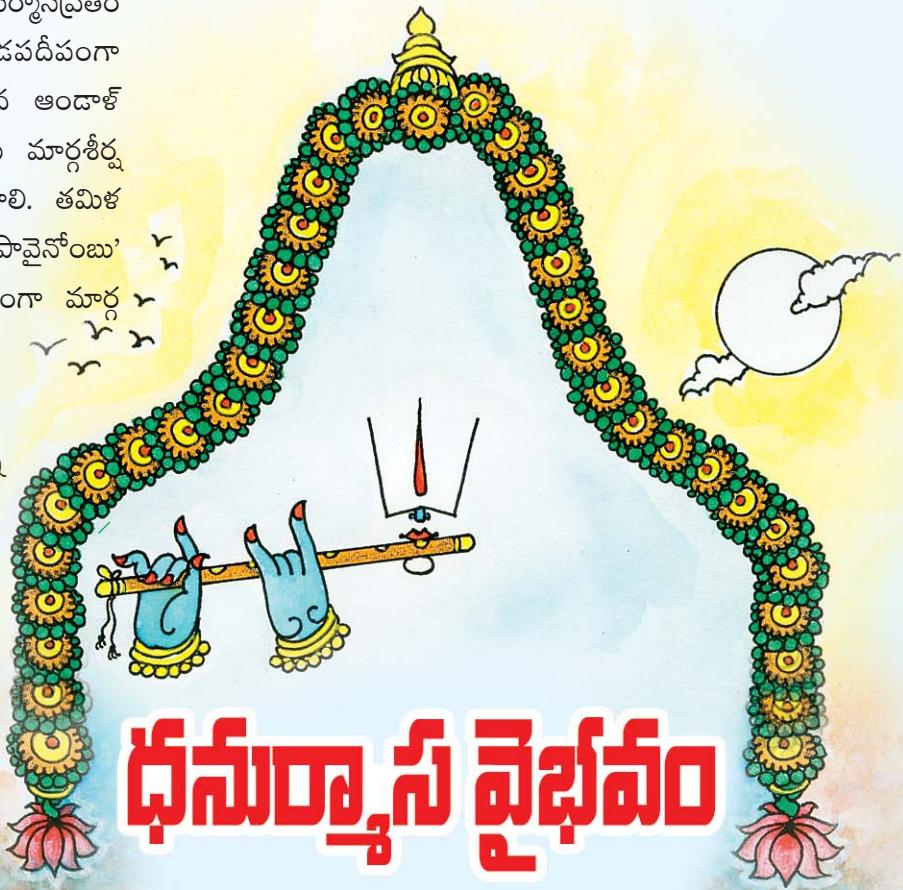
ఈ విషయాన్ని నిరూపించడానికి శ్రీవైష్ణవసంప్రదాయంలో శ్రీ అండాళ్ళతల్లికథ, స్తుతిగీతాలు ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. కనుక అండాళ్ళ తల్లి ఆచరించిన ధనుర్మాసప్రతం వైష్ణవలభండల్లో, విష్ణులయాలలో ఇంటిగడవదీపంగా ప్రజ్వరిల్లతోంది. గోదాదేవిగా ప్రశస్తిగాంచిన అండాళ్ళ తల్లి రచించిన పాశురాలలోని విషయసారమే మార్గశీర్ష మాసమహిమగా, ధనుర్మాసప్రతంగా గ్రహించాలి. తమిత ప్రాంతంలో దీనికి విశేషప్రచారముంది. దీనికి ‘పావైనోంబు’ అనే ప్రతసామం ప్రసిద్ధం! ఆంగ్లనెలలప్రకారంగా మార్గశీర్షపుష్యమాసాలు డిశంబరు, జనవరికి సమానంగా వస్తాయి.

శ్రీఅండాళ్ళతల్లి అందించిన విషయాల్ని బట్టి ధనుర్మాసవైభవం మూడుకోణాలలో నుంచీ దర్శించవచ్చు.

1)ప్రకృతి రామణీయకం, 2)మాన వునినైమిత్తికజీవితపుత్రి, 3)ఆధ్యాత్మిక మార్గ పదేశం. ఈ మూడుకోణాలూ ఒక దానితో ఒకటి సంబంధంకలిగి, ముక్కొణంగా అవగతం కాగలదు. ప్రకృతి తనసహజ స్వభావంతో దర్శనమిచ్చేకాలమిది. సూర్యోదయా నికి ఒకటిన్నరగంటకు పూర్వం బ్రిహ్మముహూర్తంగా గుర్తించారు మన పూర్వశాస్త్రజ్ఞులు. ఈ సమయం దేవతో పొసనకూ, ధ్యాననిష్ఠాదియోగాభ్యాసాలకు, సముచ్చితమూ సముత్స్ఫుషమూ అయిన సమయం. ధనుర్మాసానికి సరియైన ఆంగ్ల మానం డిశంబరు 14 నుండి జనవరి 14 వరకు గల కాలం. మంచుతెరలు క్రమినునాకాశం, దానితో కలిసిన చల్లనిచిరుగాలి, శరీరానికి హోయి కలిగించే స్వర్ణానుభవం, ప్రతివ్యక్తికీ బ్రాహ్మణకాలంలో కలిగిస్తుంది.

‘గోపకులంలో పెరుగుచిలికే గొల్లపడుచుల గాజుల సవ్యాం, కవ్వపు ధ్వనులు, ఇంటి ముందు గింజల్ని ముక్కుతో

గ్రుచ్చి తింటుండే కోళ్ల సవ్యశ్శు, విష్ణులయంనుంచి వినిపించే శంఖద్వాని, కావివస్త్రాలు ధరించి హరినామ సంకీర్తనలు చేస్తూ వేగంగా ఆలయంవైపు నడుస్తున్న తాప సులు, పశువులు మేతకై పరుగులు తీసున్నప్పుడు మెడల కట్టిన గంటల గణగణనాదంతో ప్రాతఃకాలం ప్రకృతి శేభతో అలరారుతూందని గోదాదేవి పాశురాలసారం.

ధనుర్మాస వైభవం

- ఆచార్య పుల్లారి ఉమ, 095660 17168

ధనుర్మాస ప్రభాతవేళ ప్రకృతి సర్వసౌందర్యాన్ని ప్రసాదించడం వాస్తవం.

ఈ సమయంలో మానవుడు ఆచరించాల్ని నైమిత్తికవిధుల్ని నిర్దేశించారు పెద్దలు. మృగశిరనక్కత్రంతో కూడిన పొర్కమిచిష్టమైంది. సర్వసంపదలతో కూడిన భగవంతునిఅనుగ్రహం కలిగిన కాలమిది. వైకుంరవీకాదళి ప్రతం ఈ మానంలోనే వస్తుంది. గోదాదేవి ప్రభాతవేళలో లేచి, ఇరుగుపొరుగున నున్న సమయస్థులైన కన్న

పిల్లల్ని నిద్రనుంచి లేపటం, తదనుగుణంగా కోనేటిలో స్నానం ఆచరించి నోము నోచవలెనట! ఈ నోము తమ ప్రాణసభుణ్ణి, కాత్యాయనిని ఉద్దేశించి చేసే ప్రతమని పురాణోక్తి. కానీ, శ్రీఆండాళ్ తల్లి తన ప్రాణవల్లభుడగు శ్రీకృష్ణనికారకై ఆచరించే దేవి అనుగ్రహంకై నోముగ గుర్తించి, పాటలు పాడింది. ఇందులో మనం గమనించాల్సిన విషయాలు నిత్యజీవితవిధానానికి సంబంధించినవి. అవి నోమును ఆచరించడానికి ఏర్పరుచిన కొన్నినియమాలు.

‘తెల్లవారుజామున స్నానం చేయాలి. పాలు నేయి పరిహరించాలి, అంజనాదులవంటి అలం కరణాలు కూడదు. పూలు పెట్టుకోకూడదు. గడుసు పసులేవి చేయకూడదు. ఒకరినొకరు నిందించుకో కూడదు’ అని శ్రీఆండాళ్ విధినిపేధాలు నిర్దేశించింది.

ధనుర్మసమున వీటిల్ని ఆచరించడం సులభతరం. తదితరమాసాలలో ప్రజలు ఆచరించే ప్రత్యేక దేవతను ఉద్దేశించిన ప్రతాలున్నాయి. వినాయకచతుర్థి, విజయదశమి, కేదారగౌరీప్రతం వంటివి. మార్గశీర్షమాసంలో శ్రీకృష్ణనికి ఉద్దేశింపబడిందీ, ప్రజలనందరినీ ఎకసూత్రంతో బంధింపగల ప్రణయ తత్త్వానికి చక్కనైన సమయమిది. కనుకనే శ్రీకృష్ణుడు ‘మాసాలలో మార్గశీర్షం నేను’ అని పేర్కొన్నాడు.

ప్రభ్యాతివిష్ణులయాలలో ధనుర్మసంలో 21 రోజులు అధ్యయనఉత్సవములు జరుపుతారు. నాల్గువేల దివ్యప్రబంధాలుగ వాసిగాంచి, పండించుగురు ఆశ్వారులు రచించినపాశురాల్ని శ్రుతి లయలతో పరిస్తుంటారు. పదిపగలు, పదిరేయి అనుస్యాతంగ దివ్యప్రబంధాన్ని సమగ్రంగా అభ్యసించిన పండితులు ఆలయప్రాంగణాలలో పాడుతుంటారు. వైకుంరవీకాదశికి పూర్వాపరంగా ఈ అధ్యయనోత్సవాన్ని నిర్వహిస్తారు. పదవరోజు వైకుంరవీకాదశి తరువాత స్వర్గద్వారం తెరువబడుతుంది. ఇది ఆలయకార్యక్రమం.

ఇక ఆధ్యాత్మపరంగా చూస్తే మాయానిద్రలో సుప్తిప్యవస్తులో ఉన్న జీవణ్ణి ఆచార్యుడు తట్టి లేపుటయే ‘తిరుప్పువై’లోని రహస్యార్థం. ప్రతివిషయంలోను అంతరార్థం ఇమిడ్జుడానికి మన పండితకులు పురాణకథలను ఆధారంగా గ్రహించి, వాటినేపథ్యంలో తత్త్వార్థాలు అందించారు.

అట్లే ధనుర్మసమహిమకు సంబంధించిన కథనం ఉంది. ఒకనాడు దక్షిణాయనంలో దేవలోకవాసులందరూ కూడి, మేరుపర్వతంలో ఉన్న మహా విష్ణువుగురించి స్తుతించారు. స్వామి సాక్షాత్కరించగా, రాత్రి తమను చుట్టూ ముట్టుతూందనీ, తమ తమ స్థానాలకు తాము వెళ్లటకు అనుగ్రహించాలనీ కోరారు. అప్పుడు దక్షిణాయనకాలానికి అధిదేవతయగు రాత్రి దేవతా స్త్రీగా వచ్చి, శ్రీవిష్ణుమార్తిని వినయవిధేయులతో శరణపొందింది.

“స్వామీ! ప్రజలందరు దక్షిణాయనాన్ని ఒకచెడుకాలంగా భావిస్తున్నారు. ఈ కాలంలో శుభకార్యాలు ఆచరించడం లేదు. నన్ను అందరూ దూషిస్తున్నారు. నీ అనుగ్రహం పొందడానికి నేను తపస్సు చేస్తాను. నేను నా లక్ష్మీన్ని పొందకపోతే

ఆ నిందతోనే జీవితం చాలించుకొంటాను” అని ప్రార్థించింది. ఈ విషయాన్ని దేవతలు శ్రీమన్నారాయణునికి విన్నవించారు. భగవంతుడుకూడా నియమాల్చిబట్టి అనుగ్రహించాడు “ఓ రాత్రిదేవి! నీ కాలం రెండేసినెలలతో మూడుబుతువులుగ ఉంటుంది. మొదటి రెండుబుతువులు నాకు శ్రీతిపాత్రమై ఉంటాయి. రెండుబుతువులలోను నాల్గునెలల్లో వచ్చే కార్తికం, ఆశ్వర్యుజం, భాద్రపదం, శ్రౌవణం మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనవై ఉంటాయి. ఈ కాలాన్ని గుర్తించి చేసే కార్యాలన్నీ విశిష్ట ఘలాలు అందిస్తాయి. ఈ శుభకాలంకోసం ప్రజలు ఎదురుచూస్తుం టారు. నీపై ఏర్పడిన అపనింద తొలగిపోవుగాక!” అని పలికి, స్వామి అదృశ్యుడయ్యాడు.

కథా సంగ్రహాన్నిబట్టి శ్రీమన్నారాయణుడే సర్వకాలాన్ని, నియమం చేశాడనే విషయం తెలుస్తాంది. అంతేకాదు ప్రశస్తంగా విష్ణువుకుగల పండిండునామాలు, పండిండుమాసాలకు చెందిన వనీ, ధనుర్మాసానికి సంబంధించిననామం ‘కేశవ’ అనేదనీ, ఈ పేరు మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైందనీ పెద్దలమాట!

పైష్టవాచారాల్చి అనుసంధించేవాళ్లు నిత్యమూ విష్ణునివాసకేంద్రాలైన తమశరీరాంగాలలో పండిండుస్తానాల్లో ఊర్ధ్వపుండ్రాలు సైమిత్తికవిధిగా ధారణ చేసుకొంటారు. ఈ సమయంలో ఒకొక్కక్క పుండ్రానికి శ్రీమన్నారాయణుని ద్వాదశనామాలను ధ్యానిస్తూ ధరిస్తారు. ఈ విషయమై నమ్మిఖ్యారు తమ తిరువాయ్మెళిలో చక్కగా వివరించారు. నామాలవరుసక్రమంలో ‘కేశవ’ నామమే ప్రథమం. ప్రథానం. కేశవ శబ్దానికి గల వ్యుత్పత్తులు మూడు. ‘కేశవః= శోభనాః కేశః యస్య సః - మంచికేశాలు కలవాడు. ‘కేశినం అసురం హతవాన్ ఇతి’- కేశి అనే రాక్షసుణ్ణి చంపినవాడు, ‘క శ్వ ఈశ శ్వ కేశా, తాపస్మిన్ స్తు ఇతి’ బ్రహ్మరుద్రులు ఈయనయందు జనించారు. అంటే బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులు కలిసి, కేశవ స్వరూపం అని అమరం.

ఈ నామజపంవల్ల ఏడుతరాలవారికి ఇటు అటూ మోక్షంప్రాప్తిస్తుందని ఫలప్రతి. ఇట్టి గొప్పఘలాన్ని కలిగించే కేశవనామం ధనుర్మాసంకేతమవుతూంది.

కేశవా! నీదైన కృపచేత నాదగు / ప్రేమయు నీయందు వెలిగి కాద

.....

ఏడుతరములకు నిటునటు మోక్షంబు / మావంటివారికి మహిని కలుగు

(శ్రీ వాగ్వైభవము 2258) అనేది - ఘలితార్థం.

ఈ విషయాన్ని గుర్తించి, ప్రతివ్యక్తి ధనుర్మాసప్రతాన్ని తనశక్తికొలదీ ఆచరించి, భగవంతుని కృపతో సర్వశేయస్సులూ పొందాలి అనేది పెద్దలఅశయం!!

భగవంతుని చిరునామా

- డా॥ గరికిపాటి నరసింహరావు

చొ లామందికి భగవంతుడిమీద విశ్వాసం లేక

పోయినా, ఉన్నట్లు మాట్లాడుతారు. నిజమైన విశ్వాసం ఉన్నవాడెవడూ భగవంతుణ్ణి తప్ప వేరొకరినాశ్రయించడు. ప్రగాఢమైన భగవద్విశ్వాసంతో బమ్మెరపోతనలా జీవి స్తాడు. అలా జీవించడం మనకిష్టం లేదు. ఈ భోగాలేవీ వదులుకోకుండానే దేవుడు మనకు రోజుా కనిపించి రోజుా హజరు వేయించుకోవాలని మనతలోచన. అలా రావ దానికి, పోవడానికి ఆయన ఒకబోట ఉండి మరోచోట లేకపోతే గదా!

ఆయన ఎక్కడ ఉన్నాడో మన పూజాపురస్కారాల్లో ముఖ్యభాగమైన మంత్రపుష్టంలో పటంగీచి భాగాలు గుర్తించినంత సృష్టంగా ఉంది.

మన శరీరంలోనే గొంతుకు దిగువ, నాభికి మైనగల ప్రదేశంలో పన్నెందు అంగుళాల ఎడంగా హృదయకమలం ఉంది. అది ఆయన నివాసస్థానమని వేదం సృష్టం చేస్తోంది.

సృష్టికి మూలమైన ఆ మహాశక్తి అగ్నిమాలికలూ ప్రకాశిస్తోందనీ, ఎల్లప్పుడూ అనేక నాడీసమూహంతో వేలా దుతూ అమితతేజోవంతంగా ఉందనీ దానిస్వరూపాన్ని విస్మయం చేస్తోంది.

“తస్యాంతే సుషిరగీం సూక్ష్మం తస్మిన్ సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్య మధ్యే మహానగ్నిః విశ్వార్చిర్విశ్వతో ముఖః”

ఎడమచేతితో కరోనాను ఒడించవచ్చు

బయటికి వెళ్లినప్పుడు ఏ పన్నెన గాని ఎడమ చేతితో మాత్రమే చేయండి. నోట్లు తీసుకోవడం, విశ్వ దొరు తెరవడం ఇలా ఏ పన్నెన ఎడమ చేతితో చేస్తే పారపాటునైన మనం కుడిచేతితో కళ్లు, ముక్కు ముఖం, తాకడం లాంటివి చేస్తే వైరన్ సాకే ప్రమాదం చాలా తక్కువ.

ఆ జ్యోలామాలిక చివర్లో అతిసూక్ష్మమైన రంధ్రం ఉంది. దానిలోనే ఈ విశ్వరహస్యమంతా ఇమిడి ఉంది. ఆ రంధ్రం మధ్యలో గొప్పాగ్ని ఉంది. అదే విశ్వాన్ని వెలిగింపజేస్తోంది. అదే విశ్వమంతా వ్యాపించి ఉంది.

దాని మధ్యలో అపూర్వమైన వహింశిభి ఉంది. అది ఊర్ధ్వముఖంగా ప్రకాశిస్తోంది.

ఆ అగ్నిశిభి నీలమేఘం మధ్యలో ఉండే మెరపు తీగలా ప్రకాశిస్తోంది. నివ్వరిధాన్యపుముల్లులా బంగారు రంగులో కాంతులు విరజిముతోంది. అది అణవువలే అతిసూక్ష్మమైంది.

అతిసూక్ష్మమైన ఆ అగ్నిశిభికొన నడుమ భగవంతుడున్నాడు. అతడే బ్రహ్మ. అతడే శివుడు, విష్ణువు, ఇంద్రుడు. అతడే అక్షరుడు. అతడే సర్వస్వం.

ఇంత సృష్టంగా ఇంటినెబరు, వీధిపేరు చెప్పి నంత వివరంగా మనదేహంలోనే భగవద్గర్జనం చేయి స్తోంది వేదమూత మంత్రపుష్టం రూపంలో. శరీరం అంటే కాలకృత్యాలకో, కామకృత్యాలకో ఉపయోగపడే భోగ సాధనం అనుకుని వృథాగా ఇంతకాలం గడిపేశాం గానీ దీనివెనుక ఇంతకథ ఉందని తెలీదే! పూజానంతరం మంత్రపుష్టం చదవడం అంటే అదేదో మొక్కుబడిగా పది మంది అటూ, పదిమంది ఇటూ నిలబడి కంరస్వరం పెంచేసి, ఒకరిమీద ఒకరు పోటీపడి చదివేయడమే అనుకున్నాం కానీ ఆ మంత్రపుష్టంతరం ఇంతలోతుగా ఉంటుందని మనం ఊహించలేకపోయాం కదా!

అందుకే వుణ్యంకోసం పూజలు చెయ్యకూడదు. పురుషార్థంకోసం చెయ్యాలి. పరమార్థాన్ని అందుకోవడం కోసం చెయ్యాలి. అప్పుడుగాని మనలో దాగిన ‘అమూల్యాన్ని’ కనిపెట్టలేం.

ఇప్పుడీ సారాంశాన్ని భాగవతంలోని వామనచరిత్రలో ఒక పద్యానికి అన్యయించి చూస్తే వామనుడు మూడుఅడుగుల నేలే ఎందుకడిగాడో అర్థమౌతుంది.

“బంటివాడ నాకు ఒండు రెండడుగుల
మేర యిమ్ము; సొమ్ముమేర యొల్ల
కోర్కెదీర బ్రహ్మ కూకటి ముట్టెద
దానకుతుకసాంద్ర దానవేంద్ర!”

మూడుగులనేల ఇస్తే దాన్ని ఆసరాగా చేసుకుని బ్రహ్మశిఖ అందుకొంటానంటున్నాడు వామనుడు. ఆబ్రహ్మశిఖయే మంత్ర పుష్పంలో పేర్కొన్న అతిసూక్ష్మమైన అగ్నిశిఖ. అది మనశరీరంలోనే ఉంది. దాన్ని అందు కోవడానికి ఏకాగ్రతతో తపస్సు చేయాలి. కాళ్లు ముడుచుకుని కూర్చొని చేసే తపస్సుకు మూడుగులు చాలు. మనిషి చనిపోవాలన్న ఆరదుగులనేల కావాలి. కానీ బతికి బాగుపడాలంటే ముక్కి పొందాలంటే మూడుగులనేల చాలన్నమాట. ఇదే ‘సూక్ష్మంలో మోక్షం’ అంటే.

శ్రీస్వామిపుష్టలిణీతీర్థముక్కోటి

“స్వామిపుష్టరిణితీర్థముక్కోటి” రోజు సూర్యోదయసమయంలో శ్రీవారి ఆలయంనుండి శ్రీసుదర్శన భగవానుడు పల్లకిలో ఊరే గింపుగా ఆలయమహా ప్రదక్షిణమార్గంలో బయలు దేరి, శ్రీవరావాస్వామి ఆలయప్రాంగణానికి చేరు కొంటారు.

అక్కడ పాలు, పెరుగు, కొబ్బరినీరు, చందనం, పసుపు మున్నగువాటితో సుదర్శనచక్రత్తాళ్వారుకు తిరు మంజనం అయినతర్వాత సుదర్శనభగవానునికి

స్వామి పుష్టరిణిలో మూడు మార్పులు పవిత్రస్నానం చేయి స్తారు. ఆ సమయంలో కోనేటిచుట్టూ ఉన్న భక్తులు కూడా సుదర్శనచక్రంతో పాటు పుష్టరిణిలో మును గుతూ స్నానంచేసి, పునీతు లవుతారు. ఈ రోజే “స్వామి పుష్టరిణితీర్థముక్కోటి”.

ఈ రోజున తిరుమల కోనేటిలో స్నానంచేసినవారికి సమస్త తీర్థయాత్రాఫలం దక్కుతుంది.

**శ్రీవైకుంరవిరక్తాయ, స్వామిపుష్టలిణీతటే,
రమయా రమమాణాయ వేంకబేశాయ మంగళమ్ ॥**

శ్రీ విల్లిపుత్తురులో గోదాదేవి అర్చమూర్తి శ్రీవటపత్రశాయిని సాక్షాత్ శ్రీకృష్ణభగవానునిగా, అలయాన్ని నందగోపభవనంగా, తనస్నేహితురాండ్రను గోపికలుగా, తానూ ఒక గోపికగా త్రికరణశుద్ధిగా భావించి, ఈ వ్రతం చేసింది. ఆమె కోరినఫలంగా శ్రీరంగనాథుణ్ణి పొందింది.

ఈ శ్రీవ్రతం ఇహపరఖశ్వర్యాన్ని, (ప్రేమను), భగవదనుభవాన్ని, కైంకర్యాన్ని (శ్రేయాన్ని) ప్రసాదిస్తుంది. ఈ నెలంతా రోజు సుప్రభాతానికి ముందే బ్రహ్మముహూర్తంలో లేచి, స్నానాదులు చేసి, శుచిగా శ్రీకృష్ణనికి, గోదాదేవికి (రంగనాయకికి) పూజలుచేసి, ‘తిరుప్పావు’ లోని పాశురాలు అనుసంధిస్తూ, అందరూ ధనుర్మాసప్రతం చేస్తారు. భగవంతునికృపకు ప్రాత్రులవుతారు.

ధనుర్మాసప్రతం- ఒక కీలకఘటం

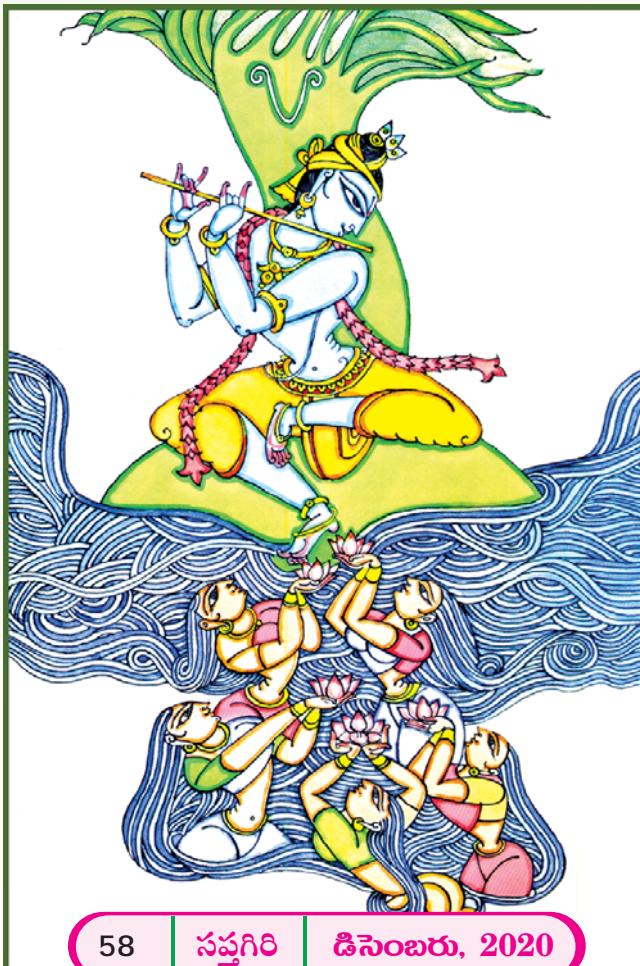
గోదా, గోపికలు సిరినోము ప్రాశస్త్యాన్నిగురించి అందరికీ చెప్పి, ఇంకా నిద్రలేవని పదిమందిగోపికలను మేల్చులిపి, అందరూ కలిసి, ప్రతంలో 16వ రోజున సుప్రభాతవేళలో నందగోపుని భవనానికి వచ్చారు.

‘మణిమయద్వారంపుగడితీయవయ్యా’ అంటూ భవనంతలుపులు తెరవమని ప్రార్థించారు. ఎందుకు? ఏమిటి? అని ద్వారపాలకులడిగితే, గోదాగోపికలు ఇలా చెప్పున్నారు. ‘కన్నయ్య నిన్ననే మమ్మల్ని కలిశాడు. ప్రతానికి ‘పర’వాద్యాన్నిస్తానని మాకు మాట ఇచ్చాడు. అందువల్ల మేమిప్పుడు చిన్నికృష్ణనికి సుప్రభాతం పాడి, నిద్రలేపి, ఆ ‘పర’ను తీసుకువెళ్ళడానికి వచ్చాము. నీవు కాదన

కుండా వెంటనే ఆ తలుపులు తెరిస్తే మేము లోపలికి వెళ్ళి, ఆ మాయావిని, మణిపర్ణుణ్ణి కలుస్తాం. జగత్తికి మంగళం కూర్చే శ్రీప్రతాన్ని పూర్తిచేస్తాం.’

జీవులను పరమపదానికి చేర్చేనాయకుడు ఆచార్యుడు. ఆయనే నందగోపుడు. నందగోపభవనమే మంత్రము. దానిలోపల కృష్ణభగవానుడున్నాడు. ‘ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద’ ఆచార్యుణ్ణి గలవాడే భగవానుణ్ణి పొంద గలడని ఛాందోగ్యాషపనిషత్తువాక్య.

భగవానుడు గోదాగోపికలకిచ్చే ‘పర’వాద్యమే పరమపురుషార్థం భగవత్కైంకర్యం. మనోజయం (ద్వారపాలకుడు) మనఅహంకారమమకారాలు అనే తలు పుల్లి తెరుస్తుంది. గోపికలు (జీవాత్మలు), లోనికి వెళ్లి, నందగోపుని (ఆచార్యుని) అనుమతితో శ్రీకృష్ణభగవానుణ్ణి కలుస్తారు. అందాళ్ల, ‘తిరుప్పావై’ దివ్యప్రబంధంలో ఇది కీలక ఘుట్టం. ఇది ప్రపస్తులు వారిఆచార్యులను శ్రీతితో సేవించే రోజు.

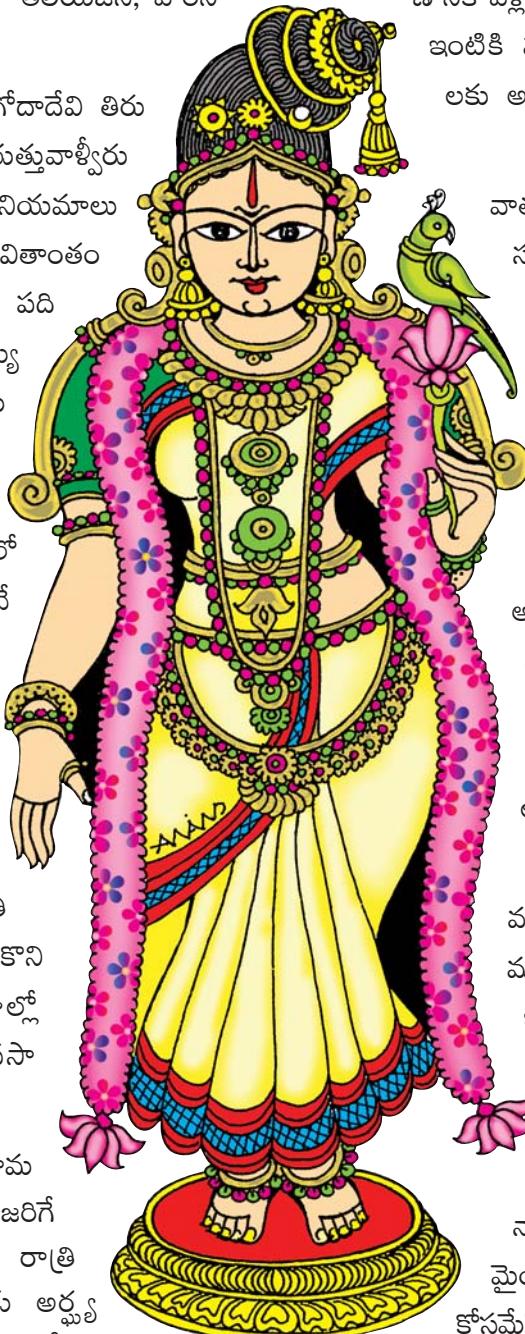

ధనుర్మసవ్రతవిధానం - నియమాలు

- ❖ తెల్లవారుజామున నాలుగుగంటలకు ముందే లేచి, స్నానాదులు చేసి, శుచిగా ఆరవేసిన తెల్లనివస్త్రాల్ని ధరించి, శుభకరమైన ఊర్ధ్వతిలకాన్ని పెట్టుకొని, ఇంటిలోని దైవసన్నిధికి చేరాలి.
- ❖ శ్రీరంగనాథుడు, శ్రీగోదాదేవి లేదా శ్రీకృష్ణుడు, శ్రీగోదాదేవిపటులను, అర్చామూర్తులను ప్రత్యేకఫీరంపై వేంచేపు చేసి, అలంకరించి, వారిని మనస్సులో నిలుపుకొని, ఆరాధన ప్రారంభించాలి.
- ❖ అర్ఘ్య, పాద్య, ఆచమనాలను, స్నానాన్ని, చందనాన్ని, సమర్పించి, పుష్పాలతో, తులసీదళాలతో, ప్రీతితో, కేశవాదినామాలతో, శ్రీకృష్ణాష్టోత్రర, శ్రీగోదాష్టోత్రర శతనామావళులతో అర్పన చేయాలి.
- ❖ ఆ పైన ధూప, దీపాలు, ఆచమనాలు సమర్పించి, పొంగలి వైవేద్యం పెట్టాలి.
- ❖ ‘లక్ష్మీచరణలాఙ్గాంక...., ‘స్వోచ్ఛిష్టమాలికా’ అనే రెండు శ్లోకాలతో మంగళనీరాజనం సమర్పించాలి.
- ❖ తర్వాత, ధనుర్మసవోప్రతసేవాకాలం చేయాలి. అనగా ఆళ్వార్, ఆచార్యప్రార్థన, తిరుపుళ్లి యెళుచ్చి (శ్రీరంగనాథసుప్రభాతం), తిరుప్పొవై తమిళపాశురాలను, తెలుగుగేయాలను శ్రద్ధగా చదవాలి. 1, 3, 16, 18, 23, 24, 27, 28, 29, 30 పాశురాలను రెండుసార్లు పరించాలి.
- ❖ తిరుప్పొవైలోని 28 పాశురాలు పరించిన తర్వాత (అనగా ‘కఱవైగ్క’ వరకు), అర్ఘ్య, పాద్య, ఆచమనీయాలు సమర్పించి, ప్రత్యేకారగింపు (దధోదనం ఫలాదులు; ఇంకా విశేషపాశురాలు వచ్చినప్పుడు పులిహోర, చక్కెరపొంగలి, భక్ష్యాలు చేయాలి). 1, 3, 16, 18, 23, 24, 27, 28, 29, 30 (మొత్తం పది) పాశురాలు విశేషపాశురాలు. ‘కరవైగ్క’ పాశురంకోజు ప్రతంచేసేకుటుంబాలతో కలసి, ‘వన విహం’ వెళ్లి రావచ్చు.
- ❖ తాంబూలం సమర్పించిన తర్వాత, నిల్చొని, కర్మార హరతి వెలిగించి, ‘మంగళాశాసన’ శ్లోకాలు చదవాలి. మొదట ‘అన్నివ్వులగం’ అనే తిరుప్పొవైలోని 24వ పాశురం రెండుసార్లు అనుసంధించాలి.
- ❖ ఇప్పుడు సువర్షమంత్రపుప్పుం సమర్పించి, చామరం వీస్తూ శాత్తుమురై పాశురాలు-అనగా 29, 30 ‘శిత్తుంశిరుకాలే, వంగక్కడల్’ పాశురాలను రెండు సార్లు అనుసంధించాలి. హరతిస్తూనే ‘కర్కుట్’ పూర్వ ఫల్గున్యాం, తులసీకాననోధ్వామ్యి పాండ్యే విశ్వం భరాం గోదాం, వందే శ్రీరంగనాయకీమ్’ అనే శ్లోకాన్ని, ‘నీళాతుంగస్తనగిరితటీ’ అనే ఆండాళ్ ప్రార్థన శ్లోకాన్ని విన్నపం చేయాలి. తర్వాత నమస్కరించి, మంగళకరమైన మీకోరికలను మనసుతో విన్న వించాలి.
- ❖ అనంతరం ఆండాళ్ తిరునామాలను తమిళంలోను, తెలుగులోను మొదటిరెండుపాశురాలనుమాత్రం అనుసంధించాలి. వెంటనే, అందరికీ తీర్థాన్ని, ప్రసాదాలను వినియోగం చేస్తూ, ‘సర్వదేశదశాకాలేతో ప్రారంభమయ్యే ఆళ్వారాచార్యుల మంగళాశాసన శ్లోకాలు చదవాలి.
- ❖ తర్వాత ఆండాళ్వాళితిరునామాల్ని 3, 4 శ్లోకాలు చదవాలి.
- ❖ ఇప్పుడు, ‘శ్రీగోదాచతుఃశ్లోకి’ అనుసంధించాలి. తుదిగా, ‘శ్లోకాప్రార్థన’ శ్లోకాలు చదవాలి.
- ❖ ఇప్పుడు, ‘మంగళము శ్రీరంగమన్నారురాణికిని’ అనే మంగళం, ‘ఊంజల్సేవ’ పాట మొయిలు పాడుకోవచ్చు. స్వామిసన్నిధిలో సాష్టాంగదండ్రపుణామం (ఆలయంలో అయితే రెండుచేతులు జోడించాలి) చేసి, ‘కోయిల్ ఆళ్వార్’ తలుపులు వేయాలి. ఈ కార్యక్రమం అంతా ఉదయం ఆరుగంటలలోపే పరిసమాప్తం కావాలి.
- ❖ మార్గశిరమాసంవచ్చిన రోజునుంచి, ధనుర్మసం ప్రారంభం అయ్యేవరకు ఈ ప్రతివిధానం బాగా అధ్య

యనం చేసి, అన్నిఏర్పాట్లు చేసుకోవాలి. ముందుగా సత్యంగసభ్యులకు, బంధువర్ధానికి, ఇరుగుపొరుగులకు, మిత్రులకు, భావతోత్తములకు, ఆచార్యులకు ఈ ప్రత సంకల్పాన్ని వినయపూర్వకంగా తెలియజేసి, వారిని అప్పోనించాలి.

- ❖ మొత్తం పదినియమాలు శ్రీ గోదాదేవి తిరు ప్రావై రెండోపాశురం ‘షైయత్తువాళీరు గాళీలో సూచించారు. ఆ నియమాలు విధిగా పాటించాలి. ఇవి జీవితాంతం పాటిస్తే మరీ మంచిది. ఈ పది నియమాలలో రెండు నెఱ్య తినకుండా ఉండడం, పాలు త్రాగకుండా ఉండడం. అయితే ఆరాధనపూర్తికోసం పాయసంలో పాలు, పొంగలిలో నెఱ్య ఉపయోగించి, దైవినే దితప్రసాదంగా తీసుకోవచ్చ. అట్లే అన్నిభోగాలకు, భోగ వస్తువులకు దూరంగా ఉండాలి.
- ❖ విశేషపాశురాలరోజులలో నివేదితభోగాలను ప్రసాదప్రతి పత్రితో కొద్దిగా చేతిలో ఉంచుకొని స్వీకరించాలి. ప్రతంరోజుల్లో సాత్రివ్యకాహాన్ని వీలైతే ప్రసాదాన్నే మితంగా స్వీకరించాలి.
- ❖ సాయంకాలం శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ స్తోత్రం పరించి, మీ ఊరిలో జరిగే తిరుప్పావైప్రవచనం విని, రాత్రి ఇంటికి వచ్చి, పెరుమాళ్లకు అర్పుయి పాద్యాదికాలు సమర్పించి, ధూపదీపాలు ఇచ్చి, పండ్లు, పాలు ఆరగింపు చేసి, మంగళాశాసనం సమర్పించాలి.

❖ ఈ విధంగా 30 రోజుల శ్రీప్రతం పూర్తిచేసి, భోగ పండుగరోజు, ఇంటిలోనే శ్రీగోదాకల్యాణం నిర్వహించాలి. లేదా మీడారిఅలయంలో జరిగే గోదాకల్యాణానికి వెళ్లి, అక్షతలు, తీర్థప్రసాదాలు స్వీకరించి, ఇంటికి వచ్చి, కల్యాణాక్షతలు కుటుంబసభ్యులకు అందించి, ప్రతపరిసమాప్తి చేయాలి.

❖ ధనుర్మాసం ముందుగాని, తరువాత గాని కుటుంబసభ్యులు, సత్యంగ సభ్యులతో కలసి, మొదట శ్రీవిల్లి పుత్రురు, తర్వాత శ్రీరంగం- ఒకే యాత్రలో దర్శించితే- భక్తిప్రద్దలతో మనం ఆచరించినధనుర్మాసమహాప్రతం సుసంపన్నమౌతుంది.

గోదాదేవి శ్రీరంగనాథునితో భోగైక్యం పొందినరోజే భోగిపండుగ. అంతకుముందు సంక్రాంతిపండుగే విశేషప్రవృద్ధినం. ‘భోగం’ అంటే సుఖం. గోదావిషయంలో భోగం శారీరకం కాదు. అమె శ్రీరంగనాథుని లోనే సశరీరంగా ఐక్యమైంది.

జీవాత్మ శరీరంతోపాటు పరమాత్మలో ఐక్యకావడం గోదాదేవి మధురభక్తిలోనివిశిష్టత. అమె కల్యాణం ఇతరుల కల్యాణంపంటిది కాదు.

కానీ, లోకార్థేయస్సు దృష్టా రుక్మిణీకల్యాణంవలె ‘గోదా శ్రీరంగ నాయకులకల్యాణం’ భోగిపండుగ నాడు నిర్వహించడం సంప్రదాయమైంది. దేవతలకల్యాణాలు లోకకల్యాణం కోసమే!

మన పుణ్యవృక్షాలలో మహిమాన్వితమైనవృక్షం ‘మారేడు’ వృక్షం. సంస్కృతంలో మారేడును ‘బిల్వ’ అంటారు. మారేడుకు సంస్కృతంలో 39 పేర్లు. లక్ష్మీదేవిని ‘బిల్వనిలయ’ అనే నామంతో అర్పిస్తారు. లక్ష్మీదేవి నివసించడంవల్ల మారేడుకి విశేషమైనశక్తి వచ్చింది.

శివంకరుడైన శివణ్ణి బిల్వపత్రాలతో పూజించడం భారతీయసంస్కృతిలో అనాదిగా ఉంది. కార్తికమాసంలో ప్రతిరోజు శివణ్ణి మారేడుపత్రాలతో పూజిస్తే విశేష మైన ఫలాలు కలుగుతాయి. మారేడు మూడుఅకులు కలిసి, త్రిశూల ఆకారంలో ఉంటుంది. త్రిశూలాకృతితో ఉన్న ఈ మారేడుదళమంటే శివునికి చాలాప్రీతి.

భక్తులు మూడుపత్రాలున్న ఈ మారేడు ఆకుల్ని ముక్కంటి మూడు కన్నులుగా సంభావించి, పవిత్రపత్రంగా కళ్ళకు అద్దుకుంటారు.

త్రిదళం త్రిగుణాకారం త్రినేత్రం చ త్రియాయుధమ్, త్రిజన్మ పాపసంహరం ఏకబిల్వం శివార్పణమ్ మొదలైనశ్లోకాలు గల బిల్వప్రస్తకం మహిమాన్వితం. బిల్వోపనిషత్తు, శివోపనిషత్తు మహోశివునికి బిల్వవృక్షానికి గల సంబంధాన్ని చక్కగా వివరిస్తున్నాయి. సిద్ధివినాయక ప్రతం, శ్రీసత్యాగాయణాప్రతం, శ్రీవరలక్ష్మీప్రతం అనేకప్రతాలలో బిల్వ పత్రపూజ ఉంది.

మారేడుచెట్లను ప్రత్యేకంగా పెంచడం అనే పద్ధతి భారతదేశంలో కన్పిస్తుంది. నక్కత్రపనంలో మారేడు పెంచబడుతుంది. ఒక్కొక్క నక్కత జాతకులు ఒక్కొక్కవృక్షాన్ని పెంచడంవల్ల శుభఫలాలను పొందవచ్చునని జ్యోతిశ్యాస్త్రగ్రంథాలు వివరిస్తున్నాయి. 27 నక్కతాలను శాస్త్రోక్తిశలలో నాటి, ఏర్పాటుచేసేవనమే నక్కతపనం. ప్రాచీనకాలంలో బుమలు. తమ ఆశ్రమాలలో నక్కతపనాలను పెంచేవారు.

ఏరేలి తేనా నీ.. పూజకు...

**- దా॥ గంగిశేష్టీ లక్ష్మీనారాయణ,
94942 48348**

శివపంచాయతనవనంలోని ఐదు దివ్యవృక్షాలలో మారేడు మధ్యలో ఉండి, ప్రాధాన్యాన్ని సంతరించుకుంది. కర్మాటక రాష్ట్రంలో చిక్కమంగుళూరు దగ్గర బిల్వపత్ర ఉద్యానవనం ఉంది. అక్కడికి దగ్గరలోనే గట్టపరగ్రామంలో మరొక బిల్వవృక్షపనం ఉంది. నల్లమల్ కొండలలో జ్యోతిర్లింగంగా, శక్తిపీరంగా వాసికెక్కిన శ్రీశైల క్షేత్రంలో బిల్వపనం ఉంది. కార్తికమాసంలో పనభోజనాలను భక్తులు ఈ బిల్వపనంలోనే చేస్తారు.

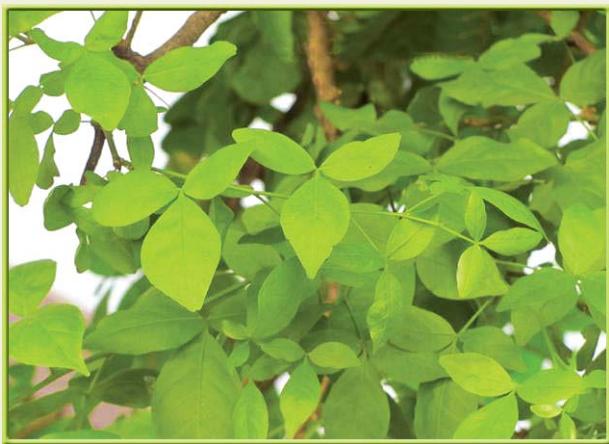

సాధారణంగా శివాలయాలలో మారేడువృక్షాలు పెంచబడతాయి. బిల్వపుక్కంతో ఆయా అలయాలకు ప్రత్యుష సంబంధం ఉన్న క్షైత్రాలున్నాయి. తమిళనాడు రాష్ట్రంలోని తంజావురు జిల్లాలో తిరువైకాపూరులో బిల్వేశ్వరాలయం ఉంది. తిరువారూరుజిల్లాలో కుడుమురుత్తునదికి దగ్గర కోదండపురంలో విషహారేశ్వరదేవాలయం ఉంది. ఇక్కడ స్వామి బిల్వపుక్కంకింద ఉంటారు. అలాగే గుజరాత్ లోని మహాదేవ్ ఆలయం, ఒరిస్సాలోని లోకనాథ్ ఆలయం, అస్సాం లోని బిల్వేశ్వరాలయం ప్రసిద్ధి చెందినవి.

భారతీయసంప్రదాయ వైద్యవిధానమైన ఆయుర్వేద వైద్యంలో మారేడుకు ప్రాధాన్యం ఉంది. తిక్తపంచకంలో, గురుపంచమూలంలో, బిల్వపంచకంలో, పంచవటంలో, బిల్వాష్టకంలో బిల్వం ఒకబిగా చెప్పబడింది.

శారీరకంగా పుష్టిని కలిగి ఉంటేనే ధర్మసాధన సాధ్యం. కాయకల్పచికిత్స, వనమూలికావైద్యం, ప్రజావైద్యాలలో మారేడును అనేకరోగాలను నిర్మాలించడానికి బలమైన జౌపుధంగా వినియోగిస్తారు. మారేడు లేతాకులు, చిగుళ్ళను నీళ్ళవిరేచనాలు ఆగడానికి వాడతారు. అలాగే నేత్రవ్యాధులకు, జలబు, ఉబ్బసం, రక్తపోటు, కామెర్చువంటి వ్యాధిచికిత్సలో మారేడు చిగుళ్ళని ఉపయోగిస్తారు. మారేడు ఆకుల్ని కాస్పర్, చర్మరోగాలు, శరీరదుర్ఘంధం, మధుమేహం డోబకాయం మొదలైన రోగాల తగ్గుదలకు ఉపయోగిస్తారు.

మారేడుపువ్వల్ని కంటేవ్యాధులచికిత్సలో, మారేడు కాయల్ని విరేచనాలు, ప్రసపవేదనల్ని తగ్గించడానికి, మారేడుగింజల్ని బలవర్ధకబోషుధంగాను, మారేడుపండ్లను మలబద్ధకం, అల్పర్షులు, ఎక్కిశ్లు, చెవిపోటు తగ్గడానికి ఉపయోగిస్తారు.

తెలుగుసాహిత్యంలో మారేడు మాహోత్సావాన్ని ఎందరెందరో కవులు అక్షరీకరించారు. మహామహోపాధ్యాయ కొక్కుండ వేంకటరత్నంపంతులుగారు బిల్వానాథతత కాన్ని, బిల్వేశ్వరీయమనే మహాప్రబంధాన్ని రచించారు.

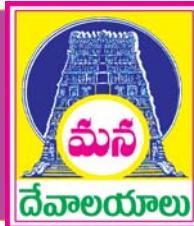
బిల్వమంగళ లీలాశుకుడు సంస్కృతంలో రచించిన లీకృష్ణకర్ణమృతాన్ని వెలగపూడి వెంగనామాత్యుడు తెలుగు లోకి అనుపాదం చేశాడు. కన్నప్ప తనస్వామి అయిన శివుడికోసం బిల్వపుత్రాలను తెచ్చాడు. కన్నప్ప శ్రద్ధను బసవ పురాణంలో పాలుర్చికి సోమసాధుడు చక్కగా విత్రించాడు.

మారేడు (రాజు) నువ్వుని శివుడిని మారేడు పత్రాలతో పూజిస్తే అనేకశుభఫలాలు కలుగుతాయి. ఆధ్యాత్మికచైతన్యాన్ని పారమార్థికదృక్పూర్ణాన్ని కలిగించి మారేడు మానసికసంతోషాన్ని, పరిపూర్ణారోగ్యాన్ని, జీవ శక్తిని కలిగించి, శారీరకవికాసాన్నిస్తుంది. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఐహికాలముప్పుకఫలసిద్ధికి మారేడు మహిమా న్యోతమైన సాధనం.

ఆరు మోముల వాడి ఆరుక్కేత్తాలు

- శ్రీ ఐ.ఎల్.ఎన్. చంద్రశేఖర రావు

తారకాసురుడిసంపాదిసం ఆవిభ్వవించిన శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి వివిధప్రాంతాలలో కొలువుచీల, లాచ్చభక్తుల ఆరాధనలు అందుకుంటున్నాడు. శేవపార్వతుల గారాల పుత్రుడు అయిన స్వామివారు తమిళనాడురాష్ట్రంలోని వివిధ క్షేత్రాలలో స్వతంత్రదేవతామూర్తిగా కొలువుచీల, పూజలు అందుకుంటూ ఉన్నాడు. శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి కొలువు చీలన క్షేత్రాలలో ఆరు ప్రధానక్షేత్రాలు. ఈ ఆరుక్కేత్తాలకు “ఆరుపద్మవీదు” అని పేరు. వీటిష్టరణం పుణ్యదాయకం. దర్శనం మోక్షదాయకం.

కావడి మొక్కలదేవుడు - పశని స్వామి

పూర్వం త్రిలోకసంచారి అయిన నారదుడు కైలాసం చేరి, ఒక ఘలాన్ని శివుడికి ఇచ్చి, అమూల్యమైన బ్రహ్మజ్ఞాన ఘలాన్ని ముక్కలు కోయకుండా భుజించండి అని పలికాడు. ఘలాన్ని స్వీకరించిన శివుడు దానిని ప్రక్కనే ఉన్న పార్వతీదేవికి ఇచ్చాడు. పార్వతీదేవి దానిని కుమారులకు ఇవ్వాలని భావించింది. అయితే ఇద్దరిలో ఎవరికి ఇవ్వాలనే సమస్య ఏర్పడిన పార్వతి ఎవరైతే ముందుగా భూప్రదక్షిణ చేసి వస్తారో వారికి ఇస్తానని కుమారులకు తెలిపింది. నెమలివాహనం ఎక్కి సుబ్రహ్మణ్యస్వామి భూప్రదక్షిణకు వెళ్గా వినాయకుడు కైలాసంలోనే తల్లిదండ్రులకు ప్రదక్షిణాలు చేసి, భూప్రదక్షిణ చేసిన ఘలంపొంది, తల్లివద్దనుంచి జ్ఞానఘలాన్ని పొందాడు. అనంతరం భూప్రదక్షిణ చేసి, కైలాసం చేరుకున్న సుబ్రహ్మణ్యస్వామి జరిగినవిషయం తెలుసుకుని అలిగి, కైలాసం వదలి, ప్రస్తుతం పశనికొండమైకి చేరి కొలువుదీరినట్లు స్థలపురాణం చెప్పేంది.

పశనిలో ఆలయం కొండమీద ఉంది. ఈ కొండ సుమారు 485 అడుగుల ఎత్తు కలిగి “శివగిరి” పేరుతో పిలువబడుతూ ఉంది. 695 మెట్లు ఉన్న సోపాన మార్గంద్వారాగాని, రోవేద్వారాగాని, రైలుద్వారాగాని కొండమీదికి చేరుకునేందుకు సౌకర్యాలు ఉన్నాయి. విశాలమైనప్రాంగణంలో వివిధమండపాలు కలిగిన ఈ ఆలయ ప్రధానగర్భాలయంలో శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి నిలుచుని, ద్విభుజాలతో కటిహస్తుడై మరోచేతిలో దండాన్ని ధరించి, కౌపినధారిగా దర్శనం ఇస్తాడు. స్వామివారిని మురగన్, దండాయుధపాణి అని భక్తులు పిలుస్తారు.

నవపాషాణం అనే విశిష్టమైనశిలతో తయారుచేసిన స్వామివిగ్రహంనుంచి ధూప, దీప సమర్పణసమయంలో మూలికాపదార్థాలు వెలువడుతాయని, వాటిని పీల్చడంపట్ల వ్యాధులు నశిస్తాయని చెప్పబడుతోంది. ఈ స్వామి కావడిప్రియుడు. పూలు, పాలకావళ్ళను భక్తులు స్వామివారికి సమర్పిస్తారు.

పశనిలో భక్తులకు వసతిసౌకర్యాలు లభిస్తాయి. చెన్నెనుంచి 445, మదురైనుంచి 119, కోయంబతూరు నుంచి 119, కన్యాకుమారి నుంచి 157 కిలో మీటర్లదూరంలో ఉన్న పశనికి అన్నిప్రాంతాల నుంచి బస్సుసౌకర్యాలు ఉన్నాయి.

బ్రహ్మచాలిగా పూజలందుకుంటున్న.. తిరుచెందూరు స్వామి

తారకాసురుడిని అంతమొందించడంకోసం ఆవిర్భు వించిన శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి తారకాసురుడు, అతనిసోదరు లైన సింహాబలుడు, శూరపద్ముడు నివసిస్తున్న తిరు చెందూరుకు చేరుకొని, ముందుగా శివుడిని ఆరాధించి, యుద్ధం ప్రారంభించి, ఆరురోజులు యుద్ధం చేసి, తారకాసురుణ్ణి, సింహాబలుణ్ణి, అంతమొందించాడు. అనంతరం శూరపద్ముడితో యుద్ధాన్ని ప్రారంభించగా, అతను వివిధాలవతారాలు ధరించి, యుద్ధం చేశాడు. అయినా స్వామివారిధాటికి తట్టుకొనలేక మామిడిచెట్టురూపాన్ని ధరించి నిలువగా, స్వామిచెట్టును రెండుగా చీల్చిసంహారం చేశాడు. చీలినరెండుభాగాలు నెమలి, కోడిపుంజులుగా మారి, స్వామితో యుద్ధం చేయసాగాయి. అయితే స్వామి వారిబాణాలధాటికి తట్టుకొనలేక నెమలి, కోడిపుంజులు శరణవేదగా, ప్రసన్నుడైన స్వామి నెమలిని వాహనంగా, కోడిపుంజును ధ్వజంగా చేసుకుని తారకాసురుణ్ణి సంహరించినచోటనే కొలువుదీరినట్లు స్థలపురాణం వెల్లడిస్తూ ఉంది. తిరుచెందూరు ఆలయం సముద్రముఖాన్ని ఉంది.

విశాలమైన ప్రాంగణంలో వివిధమండపాలను కలిగి ఉన్న ఆలయప్రధానగ్రాలయంలో శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి చతుర్భుజాలతో కొలువుదీరి ఉన్నాడు. పుష్పమాల, కుక్కుట ధ్వజం, అశ్వమాల, కటిహాస్తాలతో స్వామివారు దేదీప్యమానంగా దర్శనమిస్తాడు.

స్వామివారు బ్రహ్మచారిగా కొలువుదీరిన ఈ క్షేత్రాన్ని శ్రీశ్రీశ్రీఅదిశంకరాచార్యులవారు దర్శించి, స్వామివారిని నేవించి, **“సుబ్రహ్మణ్యభజంగప్రయాత”** స్తోత్రాన్ని రచించారు.

తిరుచెందూరులో భక్తులకు వసతిసౌకర్యాలు లభిస్తాయి. తిరునల్మిలినుంచి 53, కన్యాకుమారినుంచి 85, రామేశ్వరంనుంచి 205 కిలోమీటర్ల దూరంలో తిరుచెందూరు ఉంది. బస్సుసౌకర్యాలు ఉన్నాయి.

దేవసేనను వివాహం చేసుకున్న...

తిరుప్పరకుండ్రం

దేవసేనాధివతిని వివాహం చేసుకోవాలనే కోరిక పూర్వం విష్ణువు కుమార్తెలైన అమృతవల్లి, సుందరవల్లులకు కలిగి, వారు స్వామిని ప్రార్థించారు. అందుకు అమృతవల్లి ఇంద్రుడికుమార్తెగాను, సుందరవల్లి శివమునికుమార్తెగాను జన్మిస్తారని, అప్పుడు నేను వివాహం చేసుకుంటాను అని వరం ప్రసాదించాడు.

దీనితో అమృతవల్లి చిన్నపిల్లలగా మారి, స్వర్ణం చేరగా, దేవసేన అని నామకరణం చేసి, ఇంద్రుడు పెంచి పెద్ద చేసాడు. తారకాసురుడిని అంతమొందించి తనను రక్షించిన సుబ్రహ్మణ్యస్వామికి తనకుమార్తెను ఇచ్చి వివాహం చేయాలని సంకల్పించిన ఇంద్రుడు తిరుచెందూరులో ఉన్న స్వామివారివద్దకు వెళ్లి కోరగా, అందుకు అంగీకరించిన స్వామివారు
దేవతలందరిని వెంట పెట్టుకుని వచ్చి, తిరుప్పరకుండ్రంలో

వివాహం చేసు కుని ఆక్రదే దేవ సేనతో కలిసి ఉండి పోయినట్లు కథనం. తిరు వురకుండంలో అలయం శివమలై అనే కొండపై ఉంది. వివిధ

మండపాలు కలిగిన ఆలయప్రధానగర్భాలయంలో స్వామివారు పెండ్లికమారుడిగా చతుర్భుజాలతో దర్శనం ఇస్తాడు. ఈ క్షేత్రంలో అభిషేకం మూలవిరాట్లుకు కాకుండా స్వామివారితోపాటు గర్భాలయంలో దేవసేన, విష్ణువు, దుర్గాదేవి, లక్ష్మీవంటి దేవతాముర్తులు కొలువుదీరి ఉన్నారు. కాగా, మధురైలోని శ్రీమీనాక్షి సుందరేశ్వర స్వాములు తమ కుమారుడివివాహం జరిగిన ఈ క్షేత్రాన్ని ఎప్పుడూ చూస్తూ ఉంటారని కథనం.

మధురైకి కేవలం 8 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఈ క్షేత్రానికి మధురై నుంచి బస్సుసౌకర్యాలు ఉన్నాయి.

తండ్రికే గురువైన స్వామిమలైస్వామి

పూర్వం సృష్టికర్త బ్రహ్మ ఒకసారి కైలాసానికి వెళ్గా చిన్నపిల్లవాడుగా ఉన్న సుబ్రహ్మణ్యస్వామి ‘ఓ’ అనే ప్రణవమంత్రానికి అర్థం వివరించమని కోరాడు. బ్రహ్మ సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని పట్టించుకోలేదు. సమాధానం ఇవ్వలేదు. దీనితో బ్రహ్మదేవుళ్లి సుబ్రహ్మణ్యస్వామి బంధించాడు. దీనితో సృష్టి ఆగిపోయింది. దేవతలందరూ బ్రహ్మను విడిపించమని కోరారు. శివుడు కుమారుడికి సృష్టి ఆగిపోయన విషయాన్ని వివరించి, బ్రహ్మను వదిలిపెట్టుని

చెప్పుడంతో పాటు “ప్రణవమంత్రాన్ని నేనుకూడా తెలుసుకోవాలనుకుంటూ ఉన్నాను. నాకు దానిఅర్థాన్ని బోధించు” అని పలికాడు. తండ్రిమాటమేరకు స్వామి బ్రహ్మను విడిచిపెట్టి... “మీరు శిష్యుడిగా మారి, నన్ను గురువుగా అంగీకరిస్తే ప్రణవమంత్రాన్ని బోధిస్తాను అని పలికాడు. అందుకు శివుడు అంగీకరించి, సన్మాని వేషం ధరించి, సుబ్రహ్మణ్యస్వామివారిని గురువుగా అంగీకరించడంతో, శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి శివుడికి ప్రణవమంత్రం అర్థాన్ని బోధించి, అనంతరం శ్రీస్వామినాథుడు పేరుతో స్వామిమలైలో కొలువు దీరినట్లు స్థలపురాణం వెల్లడిస్తూ ఉంది.

స్వామిమలై అలయం చిన్న కొండపై ఉంది. ఆలయానికి వెళ్లే సోపాన మార్గంలో ఉన్న 60 మెట్లు అరవై సంవత్సరాలకు ప్రతీకిగా చెప్పబడుతున్నాయి.

మూడుప్రాకారాలున్న ఆలయం

ప్రాంగణంలో, మూడవప్రాకారంలో ప్రధానానులయం ఉంది. ప్రధానగర్భాలయంలో స్వామివారు ద్విభుజాలతో కొలువుదీరి ఉన్నాడు. ఒకచేతిలో దండమును ధరించిన స్వామివారు మరోచేతిని కటిపుస్తంగా ధరించి దర్శనం ఇస్తాడు. స్వామివారిని భక్తులు స్వామినాథుడు, గురునాథుడు, శివగురునాథుడు అనేపేర్లతో పిలుస్తారు. ఇంకా ఆలయంలో వినాయకుడు, శ్రీమీనాక్షిసమేతశ్రీసుందరేశ్వర స్వామి, వజ్రతీర్థంగా పిలువబడే ఆలయపుష్టరిణులను దర్శించుకోవచ్చు.

స్వామిమలైలో భక్తులకు వసతిసౌకర్యాలు ఉన్నాయి. కుంభకోణముంచి కేవలం 8 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న స్వామిమలైకి కుంభకోణముంచి బస్సుసౌకర్యాలు ఉన్నాయి.

శ్రీవల్లిని వివాహం చేసుకున్న తిరుత్తణి స్వామి

పూర్వం ప్రస్తుత తిరుత్తణి ప్రాంతంలో వల్లమలై అనే కొండమీద శ్రీవల్లి సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని భర్తగా కోరి, తపస్సు చేయడం ప్రారంభించింది.

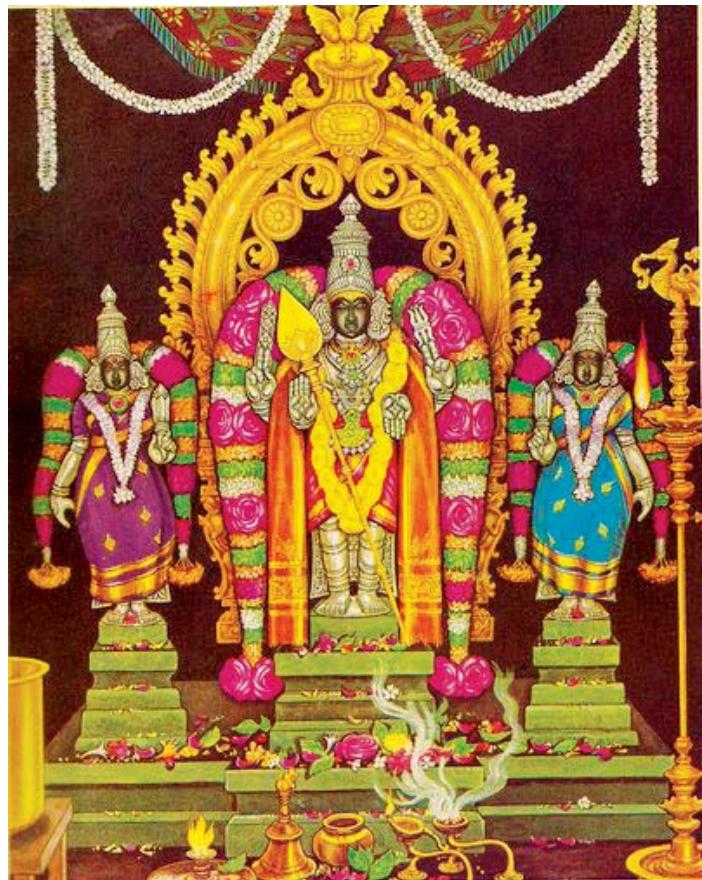
ఆమె తపస్సును మెచ్చి, వల్ల మలైకి చేరుకొని శ్రీవల్లిని వివాహం చేసుకుని శ్రీదేవసేన, శ్రీవల్లి సమేతుడై అక్కడే నివాసం ఏర్పరచుకుని శాశ్వతంగా ఉండిపోయినట్లు, అదే తిరుత్తణి క్షేత్రమని స్థలపురాణం వెల్లడిస్తూ ఉంది.

వైష్ణవదీతిరంలో అటవీప్రాంతానికి చేరుకొని, నదిలో స్నానం ఆచరించి, అక్కడే తపస్స చేసుకుంటూ ఉండిపోయి నట్లు స్థలపురాణకథనం.

ఈ క్షీత్రాన్నే పరమముదిల్సోలై. దీనినే వజ్రముదిల్ శులై, అర్థగర్ కోయిల్ అనేపేర్లతోకూడా పిలుస్తారు.

ప్రేకుంరపాళి :: 60 - సమాధానాలు ::

1	ప్ర	తి	2	విం	చ్యు	డు		3	తా	ట	క	
4	రా	ధ		5	తు	6	ల	సి		7	ర	తి
	త్రి		8	త్రి		జ్ఞ		9	హీ			
	10	స్తులు		11	సు	12	తు	డు				
13	చం		14	సు			15	మా				
16	తు	ష్ట్రీ	17	సం	క	ల్పి	18	ర	మ			
19	పు		20	పు	ర	జ	పు					
21	పు	ర	జ	పు	తు							

అటవీప్రాంతంలో ఆలయం ఉంది. చిన్న ఆలయం. ప్రధానగర్భాలయంలో శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి అందమైన రూపంతో చతుర్భుజుడుగా ఇరుదేవరులతో కొలువుదీరి ఉన్నాడు. స్థానికులు స్వామివారిని కల్యాఘర్ అని పిలు స్తారు. స్వామివారు ధరించిన ఆయుధం పాశాణంతో చేసి ఉండడం విశేషం. ఈ స్వామివారిని దర్శించి పూజించడం వల్ల విద్య, విజ్ఞానం వృద్ధి చెందుతాయి.

ఈ క్షీత్రంలో భక్తులకు పెద్దగా వసతిసాకర్యాలు లభించవు. మధురైనుంచి వెళ్లి రావడం మంచిది. మధురై నుంచి కేవలం 19 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఈక్షీత్రానికి మధురైనుంచి బస్సుసాకర్యాలు ఉన్నాయి.

ఈవిధంగా శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామివారు కొలువుదీరిన ఆరుపడైవీడును దర్శించడంవల్ల ఇహంలో సౌఖ్యం, పరంలో మోక్షం సిద్ధిస్తాయని నమ్మకం.

అన్నమయ్యకు వైష్ణవయతి పంచసంస్కరాలు చేయుట..

భక్తసులభుదైన ఆ భగవంతుడు ఈ భక్తశిఖామణి గానమాధుర్యానికి పరవశించాడు. ఒకనాడు తిరుమలలో నివసించే ‘ఘనవిష్ణువనే వైష్ణవయతికి స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించి “తాళ్లపాక అన్నమయ్య నాభక్తుడు. చిన్నవాడు. బ్రహ్మచారి. చెవిపోగులు ధరించి ఉంటాడు. నేను అడగకుండానే పట్టునూలు కుచ్ఛులతో అలంకరించిన తంబురను మీటుతూ నాపై సంకీర్తనలు పాడుతూ, నన్ను ఆనందింప చేస్తున్నాడు. రేపు నీ దగ్గరకు వస్తాడు. కాలయాపన చేయక నాకు మారుగా నీవు అతనిని శంఖచక్రాంకితునిగా చేయు” మని ఆజ్ఞాపించి, అంతర్థానమయ్యాడు. వెంటనే నిద్రనుండి మేల్చొన్న ఘనవిష్ణువు స్వామికృపను వేసోళ్ల కొనియాడాడు.

స్వామితనిని పాటించాలన్న తొందరలో మరు సటి ఉదయం నిత్యకర్మలను వేగంగా ముగించి, చేతిలో శంఖచక్రముద్రలు పట్టుకొని వాకిట్లోకి వచ్చి, అన్నమయ్య కోసం ఘనవిష్ణువు ఎదురుచూడసాగాడు. అదే సమయంలో శ్రీహరిసంకీర్తనలు చేసుకొంటూ ఘనవిష్ణువునివాసప్రాంతానికి వచ్చాడు అన్నమయ్య. ఆ బాలునిరూపాన్ని అపురూపంగా చూశాడు ఘనవిష్ణువు. కలలో స్వామి చెప్పిన ఆనవాళ్లు గ్రహించాడు. స్వామి ఆజ్ఞ పాటించపోతున్నందుకు సంతోషపడ్డాడు. ఆ బాలుడిని దగ్గరకు పిలిచాడు. పేరడిగాడు. అతను తన పేరు చెప్పి, ఆ మనికి సాప్టాంగనమ స్థారం చేశాడు. గాధాంధకారాన ఉన్నవాడికి వెలుతురును ఒకరు పరిచయం చేయాలా? తుమ్మెదులకు పుష్పాలను

ఒకరు పరిచయం చేయాలా? జ్ఞానార్థికి సద్గురువును ఒకరు పరిచయం చేయాలా?

తనపట్ల బాలుడు చూపించిన భక్తిప్రపత్తులకు ఘనవిష్ణువు పొంగిపోయాడు. ‘మునినాధుండాతని ముద్దు సేయుచును, తనచేత నీవు ముద్రాధారణంబు, గొనకని సేయించుకొనఁగ నోపుదువే’ అని అన్నమయ్యాభిమతాన్ని కనుక్కాని, స్వప్నంలో రమాపతి చెప్పినవిధంగా వేదోక్త ప్రకారంగా ఘనవిష్ణువు అన్నమయ్యను శంఖచక్రాంకితుడిని చేశాడు. అలా అన్నమయ్య ఘనవిష్ణువనే వైష్ణవయతిచేత పంచసంస్కరమంతుడయ్యాడు.

తాళ్లపాకకు తిరుగుప్రయాణం

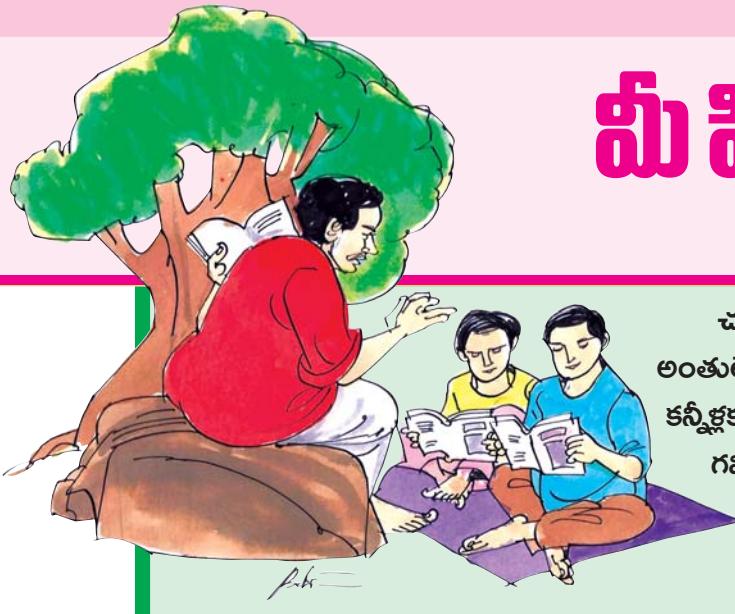
అటు తమపుత్రుడు కనపడక నారాయణసూరి, లక్ష్మిమాంబలు ఊరంతా వెతికి, చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలను గాలించారు. తమకు పుత్రభాగ్యాన్ని కలిగించిన వేంకటేశుడే తమకు పుత్రుణ్ణి తిరిగి జపించగలడని నమ్మి తిరుమలకు చేరుకున్నారు. ఆ దంపతులు తిరుమలలో స్వామిని సంకీర్తన లతో అర్పిస్తున్న అన్నమయ్యను చూశారు. తల్లి బిడ్డను చూచి కరిగిపోయింది. ఇంటికి రమ్మని బ్రతిమాలింది. అన్నమయ్య ఇంటికి రానన్నాడు. తల్లిమనసు విలవిలలాడింది. అర్థక స్వాములుకూడా ఆ తల్లిభాధ చూడలేక అన్నమయ్యకు నచ్చజెప్పారు. ఇక్కడిస్వామి మీఊరిలోకూడా ఉన్నారన్నారు. అయినా అన్నమయ్య వినలేదు.

ఆరోజురాత్రి అన్నమయ్యకు కలలో స్వామి సాక్షాత్కరించాడు. “నాయనా! మీ వంశంవారు వేద, ఉపనిషత్తుల సారాన్ని ఇతరులకు చెప్పగలిగిన నేర్పుగలవారు. దేహం (శరీరం), దేహి (శరీరాన్ని పొందినది) వేరని తెలుసుకో. సమస్తప్రాణులను నీతో సమానమైనవనే విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకో. నీ అన్ని బరువుబాధ్యతలను నాపై వేసి, నన్ను శరణువేడు. నేను నీకు శుభం కలుగ జేస్తాను” అని బోధించి, “కుమారా! తల్లి చెప్పిన మాటను నిరాకరించక ఆమెవెంట వెళ్లిరా!” అని ప్రబోధించాడు. అన్నమయ్య నిద్రనుండి మేల్చొని, ఈ విషయం తల్లిదంట్రుల లకు వెప్పాడు. ఆ స్వప్నాన్నే ఆజ్ఞగా భావించి, తల్లిదంట్రుల వెంట తనఊరు చేరుకున్నాడు.

(ఇంకా ఉంది)

మీ పిల్లలకు చెప్పండి..!!

- డా॥ కప్పగంతు రామకృష్ణ, 90320 44115

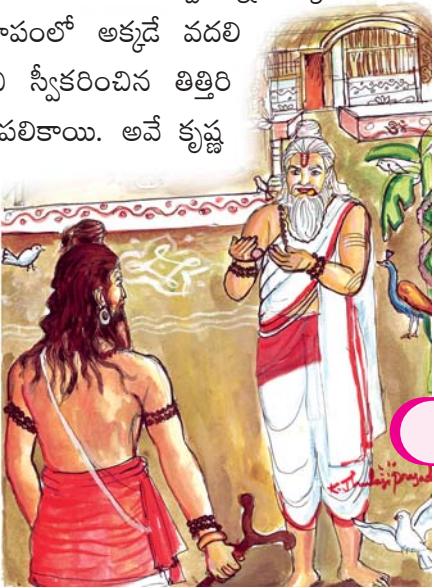

చదువు అంటే కేవలం అక్షరాల జ్ఞానం మాత్రమే కాదు. అదీ అంతులేని విజ్ఞాన సాగరమధనం. దానికోసం కష్టాలు పడాలి. కనీశక్కకు ఎదురీదాలి. పరీక్షలకు నిగ్నతేలాలి. అవాంతరాలను అభిగమించాలి. అయినా జపంతో సాధన చేస్తే సిసులైన సంపద మీ సాంత మపుతుందని.. మీ పిల్లలకు చెప్పండి.. జ్ఞానార్జన కోసం తపించిన ఈ విద్యార్థుల గురించి వివరించండి.

తలకెక్కితే తిప్పలే!

ఎంత నేర్చుకున్న విద్యార్థికి గర్వం ఉండకూడదు ఈ ఒక్క దుర్భక్షణంవల్ల నేర్చుకున్నదంతా నిరుపయోగమై పోతుంది.

యాజ్ఞవల్యుడు జైవినివద్ద సామవేదం, అరుణి మహర్షివద్ద అథర్వణవేదం అధ్యయనం చేశాడు. ఆ తర్వాత వైశంపాయనుడి వద్దకు యజుర్వేదం నేర్చుకోవటానికి వెళ్ళాడు. ఆ బుఖి వద్ద వేదంతో పాటు మరెన్నో విషయాలు నేర్చుకున్నాడు. తనను మించిన విద్యావంతుడలేడనే అహంకారం అతడిలో ఏర్పడింది. ఓసారి వైశంపాయనుడికి బ్రాహ్మణుణ్ణి కాలితో తన్నినదోషం తగిలింది. అతడిపాపాన్ని పోగొట్టేశక్తి తన వద్దమాత్రమే ఉండంటూ గురువుతో గర్వంగా పలికాడు యాజ్ఞవల్యుడు. దీంతో ఆగ్రహించిన గురువు తాను నేర్చిన విద్యను పూర్తిగా వదలి వెళ్ళిపొమ్మని అతడిని శపించాడు. దీంతో నేర్చుకున్న విద్యను రక్తపుముద్దల రూపంలో అక్కడే వదలి వెళ్ళాడు. వాటిని స్వీకరించిన తిత్తిరి పక్షులు వేదాల్చి పలికాయి. అవే కృష్ణ యజుర్వేదంగా ఆవిర్భవించాయి. ఆ తరువాత యాజ్ఞవల్యుడు

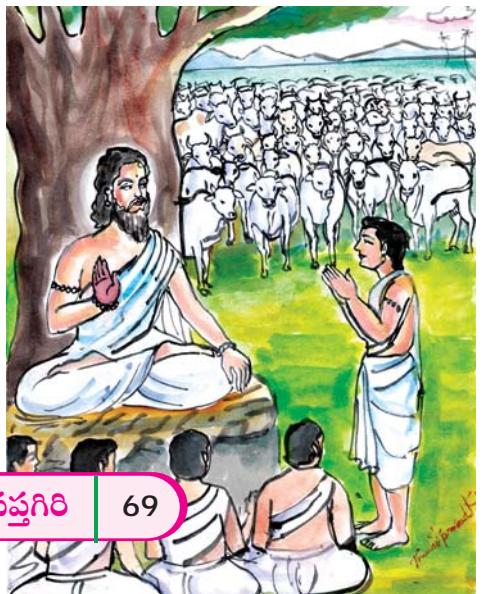

సూర్యుడిని ఉపాసన చేసి, ఆయన ద్వారా శుక్రయజుర్వేదం నేర్చుకోవాలి వచ్చింది.

దేవతలే దిగిరారా..

ఆటంకాలకు లౌంగితే జ్ఞానశూన్యదిగానే మిగిలి పోవాలి వస్తుంది. కష్టాన్ని తట్టుకుంటే విజ్ఞాన లోకానికి దారి తెలుస్తుంది.

జాబాలికి తండ్రి ఎవరో తెలియదు. తల్లి జాబాల అతడికి ఉపనయనసంస్కరం చేసి, గురువు హరిద్రుమ తుడివద్దకు విద్యాభ్యాసానికి పంపింది. తండ్రి ఎవరో తెలియకపోవడంతో ఆవమానాల పాలయ్యాడు. విద్య నేర్చుకునే సమయం వచ్చేవరకు గోవల్లి మేపుతూ అడవిలోనే ఉండ మని ఆదేశించాడు గురువు. మరోమాట మాట్లాడకుండా అడవికి చేరుకున్నాడు జాబాలి. కానీ, మనస్సుమాత్రం నిత్యం జ్ఞానాన్వేషణ కోసం పరితపిస్తునే ఉంది. అతడినత్య నిష్ఠకు మెచ్చుకున్న దేవతలే స్వయంగా అతడు మేపుతున్న గోవల్లో చేరి, బ్రహ్మ జ్ఞానాన్ని ఉపదేశం చే స్తారు. అప్ర

మానికి చేరుకున్న జాబాలిముఖంలోని దివ్యతేజస్సు చూచి గురువు ఆశ్చర్యపోతాడు. అప్పటినుంచి సత్యకామజాబాలిగా జాబాలి లోకప్రసిద్ధి ఉండాడు. విద్యార్థికి నేర్చుకోవాలన్న తపన, స్థిరచిత్తం ఉంటే దైవమే దిగి వస్తుందనట్టానికి ఇతని కథ చక్కటి ఉదాహరణ.

పురోభాలకు లొంగకుండా...

తాను నేర్చుకోవలచిన విషయంమీద విద్యార్థికి పట్టుసడలనిశ్రద్ధ ఉండాలి. ఎన్నిఆకర్షణలు వచ్చినా వాటికి బందీ కాకూడదు.

తండ్రి వాజశ్రవుడు కోపంతో ‘నిన్న యముడికి దానం చేస్తానని అనటంతో అతనిమాట నిలబెట్టడం కోసం నచికేతుడు నేరుగా యమలోకానికి వెళ్ళాడు. యమ దర్శనంకోసం ద్వారంవద్ద మూడురోజులు నిరీక్షించాల్సి వచ్చింది. దివ్యతేజస్సుతో ఉన్న బాలుడు తనకోసం నిరీక్షించిన విషయం తెలుసుక్కు యమధర్మరాజు దర్శన ఏచ్చి, ముచ్చటపడి వరాలు కోరుకోమన్నాడు అప్పుడు నచికేతుడు వరాలుగా తనప్రశ్నలకు సమాధానం ఇమ్మిని అడిగాడు. మరణంతర్వాత మనిషి ఏమవుతాడు? జనన మరణచ్కాలసంచారం ఎందుకు?... అనేవి ఆ ప్రశ్నలు.

అప్పుడు యముడు ఇదంతా బ్రహ్మజ్ఞానం, నీ వయస్సు చిన్నది. నీకు ఆర్థం కాదు. నీకు మణులు,

బంగారం, ఇంకా చాలా ఇస్తానని ప్రలోభపెట్టాడు. నాకు ఇవేమీ వద్దు. ఆత్మజ్ఞానమే ముడ్డు అంటూ పట్టుబట్టాడు నచికేతుడు. బాలుడిత్రద్ధకు అబ్బారపడిన యముడు అతడికి ఆత్మజ్ఞానాన్ని బోధిస్తాడు. ఇదే కలోవనివత్తగా అవతరించింది.

హనుమకథ వినుమా!

చదువు సుఖంగా అందదు. ఇందుకోసం తపిం చాలి. వేగం, పట్టుదల, ధారణ, కష్టానికి తట్టుకునేశక్తి విద్యార్థికి చాలా అవసరం. ఇవన్నీ ఉంటేనే నేర్చుకోవటం సాధ్యమపుతుంది.

తల్లి ఆదేశంతో సూర్యభగవానుడివద్ద విద్య నేర్చు కునేందుకు వెళ్ళాడు హనుమ. నేను ప్రతిక్షణం సంచరిస్తూ ఉంటాను. నా దగ్గర చదువుకోవటం సాధ్యం కాదన్నాడు సూర్యుడు. అయినా పట్టువదలకుండా తూర్పు, పశ్చిమ పర్వతాలమీద చేరో కాలు ఉంచి, సూర్యగమనానికి అను గుణంగా ముఖంవరకు తన శరీరాన్ని తిప్పుతూ విద్య భ్యాసం చేశాడు ఆంజనేయుడు. ఇంతటిసాధన చేశాడు కాబట్టి నవవ్యాకరణ పండితుడయ్యాడు.

ఎవరెన్నివిధాలుగా నిరుత్సాహపరిచినా, చివరకు ఎంచుకున్న గురువే వద్దని వారించినా నిరుత్సాహపడ కూడదు. విద్య నేర్చుకునే విషయంలో ఏర్పడేవిఘ్నాలే ఇవన్నీ అనే స్పృహ కలిగి ఉండాలి. వాటిని తీర్పుకునేందుకు ప్రత్యోమ్మాయాలు ఆలోచించాలి. అప్పుడే ఆశించిన లక్ష్మీన్ని చేరుకోవచ్చని హనుమ నిరూపించాడు.

సంస్కృతం నేర్చుకుండాం!!!

పాఠం-02

రచన - మహమహాపాధ్యాయ కాశీ కృష్ణాచార్య

నిర్వహణ - మహమహాపాధ్యాయ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య

పాఠకులకు కొన్ని సూచనలు

01) ప్రతిపాఠములోని పదాలను కంఠస్థము చేయాలి. 02) చదివిన పాఠములను నిత్యము ఐదు (లేక) ఆరుసార్లు చింతన చేయాలి. 03) ప్రతిపాఠము క్రింద అభ్యాసార్థము సంస్కృతములో ప్రాయబడిన వాక్యాలను తెలుగులోకి, తెలుగులో ఉన్న వాటిని సంస్కృతములోకి సరిగా మార్చి చెప్పాలి. 04) మార్పునపుడు ఆయా పాఠంలోని పదాలను చూడరాదు.	05) మీ ఇంటిలోని వారితోను/తోటివారితోను సిగ్గుపడక వచ్చినంతవరకు సంస్కృతంలో మాట్లాడాలి. వారిని కూడా మాట్లాడమని ప్రోత్సహించాలి. 06) అభ్యాసములో ఇచ్చిన వాక్యముల వంటి వాటిని అనేకములు కల్పించుకొని ప్రయత్నించాలి. 07) చిన్న చిన్న కథలను చిన్న చిన్న సంస్కృత వాక్యములో చెప్పుచు ప్రాయిచు ఉండాలి.

తె	= వారు	కదా?	= ఎప్పుడు	సంతి	= ఉన్నారు
యూయి	= మీరు	తదా	= అప్పుడు	సథ	= మీరున్నారు
వయి	= మేము	ఇదానీ	= ఇప్పుడు	సమ:	= ఉన్నాము

అ) ఈ క్రింది వాటికి తెలుగులోకి అనువాదం చేయండి?

- 01) త్వं తదా తత్త్వాసి
- 02) తె సంతి
- 03) యూయి సథ
- 04) వయి సమ:
- 05) తె ఇదానీ కుత్ర సంతి?
- 06) యూయి కదా అత్ర సథ?
- 07) వయి తదా అత్ర సమ:
- 08) సా: ఇదానీ కుత్రాసిత?
- 09) అహం ఇదానీ అత్రాసిమ
- 10) యూయి కుత్ర సథ?

ఒక్కాంత శ్లోకం ఇల్ల (01) జ్ఞోహం శ్లోక్షోహం ఇల్ల (60)
 గ్రంథాంత శ్లోక్షోహం ఇల్ల (80) ఇంశోహం శ్లోకం ఇల్ల (70)
 ఒక్కాంత శ్లోక శ్లోకం ఇల్ల (90) ఒక్కాంతశ్లోక్షోహం ఇల్ల (50)
 ఇంశోహం ఇల్ల (40) జ్ఞోహం ఇల్ల (30)
 ఇంశోహం (20) జ్ఞోహం శ్లోక్షోహం ఇల్ల (10)
 కాణించి (ఇ)

అ) ఈ క్రింది వాటికి సంస్కృతంలోకి అనువాదం చేయండి?

- 01) నేనిపుడక్కడ ఉన్నాను
- 02) మీరిపుడక్కడ ఉన్నారు
- 03) మేము అప్పుడక్కడ ఉన్నాము?
- 04) వారిపుడక్కడ ఉన్నారు?
- 05) మీరిపుడక్కడ ఉన్నారు?
- 06) మేమపుడున్నాము
- 07) వారున్నారు
- 08) మీరున్నారు
- 09) మేమున్నాము
- 10) వారెక్కడ ఉన్నారు?

ఒక్కాంత శ్లోక ఇల్ల (01) :ఇల్ల ఇల్ల (60)
 ఇల్ల ఇల్ల (80) ఇల్లాంత ఇల్ల (70)
 :ఇల్ల ఇల్ల ఇల్ల (90) ఒక్కాంత ఇల్ల ఇల్ల (50)
 ఒక్కాంత ఇల్ల ఇల్ల (40) ఒక్కాంత ఇల్ల ఇల్ల (30)
 ఇల్ల ఇల్ల ఇల్ల ఇల్ల (20) ఇల్లాంత ఇల్ల ఇల్ల (10)
 కాణించి (ఇ)

తిరుప్పావై

రచన- శ్రీదేవిమురళీధర్, పుట్లు-130, సైజు-1/8 డెమ్స్
వెల- రూ.300/- (పోస్ట్ లోట్ కలిపి), ప్రతులకు-
శ్రీదేవి మురళీధర్, 1503, ఫోయిన్‌క్షు-క్లిఫ్, మీనాక్షి
సైలాండ్, కొండాపూర్, భాన్‌మెట్, హైదరాబాదు - 500
081. (తెలంగాణ) ఈ-మెయిల్: vbrsht@gmail.com

శ్రీమతి శ్రీదేవిమురళీధర్ రచించిన తిరుప్పావై లఘువివరణ పండితపామరపరనయోగ్యంగా ఉంది. అనందరసానుభూతికి ఉనికిపట్టె ఉంది. ఇందులో ముందు మాట అత్యంతసంగ్రహంగా ఉంది, రచయిత్రి స్వోత్సవ లేకుండా పారకులకు తిరుప్పావై పరిచయం కల్గిస్తూ అందులోని విశిష్టతను, పూర్వాచార్యులు ప్రశంసించిన వైనాన్ని విస్తువించారు. ముందుమాట చివరలో “చేతను లందరికి (మానవులకు) ప్రేమమార్గంలో పురోగమించి ఆధ్యాత్మికసమాగమాన్ని అందుకునే ఉపాయం విడమరచి చెప్పింది గోదాదేవి” అనే వాక్యం ఘలశ్రుతివంచిదై ఉంది.

ఆందాళ్ విష్ణుచిత్తులచరిత్రకు ముందుగా గోదా చతుర్థోకీశ్రీరామ నాలుగుశ్లోకాలు ఇచ్చారు రచయిత్రి. వీటిలో మొదటిది “గోదాదేవి ఎప్పుడు? ఎక్కడ? అవతరించిం”దనే విషయంతో ‘గోదాం వందే’ అంటూ నమస్కారం, తక్కినమూడుశ్లోకాలు “నిత్యమంగళం” అంటూ గోదా తల్లికి ‘మంగళాశాసనం’ చేసేవి. ఈ శ్లోకానుక్రమణిక లోనూ చతుర్యధపురుషార్థప్రాణీనీ, అంతశ్శత్పుష్టయ శుద్ధినీ రచయిత్రి స్వరింపజేశారు. 12, 13 పుట్లలో యతివరేణ్యులైన రామానుజులవారు తిరుప్పావైనీ, గోదాదేవినీ ఎంతగా అభిమానించి, ఆ తల్లిని సోదరిగా భావించి, గౌరవించారో స్వష్టం చేశారు. 14వపుటలోని ‘గోదాచరితం’ సంగ్రహంగా చెప్పినా, పారకులు తిరుప్పావై పాశురాలను పరించేముందు మరోమారు ఇందులోని విశిష్టతను గుర్తించుకునేటట్టుగా ఉంది. 15వ పుటనుండి 25వ పుట వరకు ఉపోద్ఘాతంలో తిరుప్పావై విశిష్టతలు, వ్యాఖ్యాతలవిశేషాలు, ప్రైల

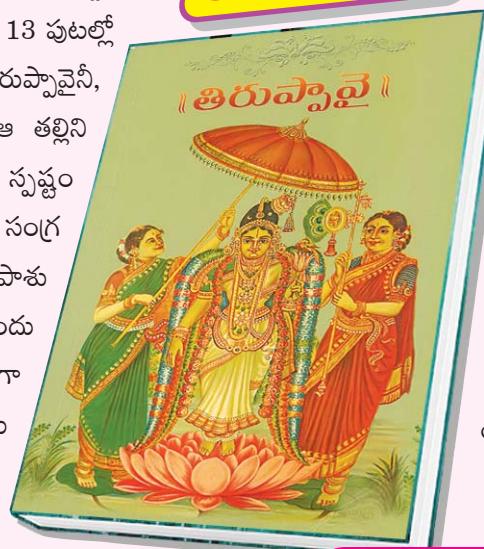
అభ్యాసుతీకీ, ఆధ్యాత్మిక జీవనవికాసానికి గోదాదేవి అరోజుల్లో తనపాపరాలద్వారా చేసినకృషిని శ్లాఘించారు రచయితి. ‘తిరుప్పావై’ నిర్మాణవిధానాలు, విషయవిభాగం, అర్థపంచకవిశేషాలూ చక్కగా వివరించారు. 26వ పుట నుండి పాశురాల వ్యాఖ్యానం మొదలొతుంది. పాశురాలకు ముందుగా అందులోని అర్ధాల్చి స్వరింపజేసే వర్ణచిత్రాలు కూడా ఉండడం ముఖానికి తిలకంలాగా ప్రకాశిస్తున్నాయి. ప్రతిపాశురంలో అవతారిక, భౌతికార్థం, అంతర్భాగం, దివ్యసందేశం ఉండేటట్టుగా విషయాన్ని విభాగించి చెప్పడం అనే సత్యంప్రదాయాన్ని పాటించారు రచయితి.

పాశురవ్యాఖ్యానం రెండు, మూడుపుటలకు మించకుండా ముక్కసరిగా, ముచ్చటగా చదువుకోవడానికి, హృదయానికి హత్తుకునేందుకూ పునఃపునః స్వరించుకుని భక్తిరసామృతాన్ని ఆస్వాదించేందుకూ ఉత్తమకృషిచేసిన శ్రీదేవిమురళీధర్ అభినందనీయ! వందనీయ!

ముద్రణ, వ్యయం విషయాలలో రచయిత్రి ఎక్కడా రాజీపడలేదు. మంచి ఆర్ఘ్యపేపరుపై ముద్రించడం, అక్షరాలను ముత్యాల్లాగా పంక్తులలో కూర్చుడం ఆహోదకరంగా ఉంది. పుస్తకాన్ని చదవడంలో పారకులకు విసుగురానీకుండా చాలాజాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు రచయితి. చాలా పుస్తకాల్లోవలే ఇతరుల అభిప్రాయాలూ, ప్రశంసలూ, దీవెనలు వెఱదలైనవి ఈ పుస్తకంలో లేవు. ఈరోజుల్లో ఇలాంటి పుస్తకాలు చాలా అరుదు.

భక్తిబంధురమైన వ్యాఖ్యానమిది. ఇంకా ఎన్నో స్తోత్రాలకు వ్యాఖ్య ఈ రచయితిద్వారా లోకానికి అందాలని, శ్రీగోదారంగనాయకులు అలాంటి శక్తిసామర్థ్యాలు ఈ రచయితికి ప్రసాదించాలనీ ఆకాంక్ష!

- డా॥ కంపలై రవిచంద్రన్.

సాహిత్యాన్ని రెండురకాలుగా విభజించి చూడవచ్చు. అవి బహిరంగసాహిత్యం, అంతరంగ సాహిత్యం. సమాజాన్నదేశించి రాసిందంతా బహిరంగ సాహిత్యమే. అలాగాకుండా తన స్వీయఘోషము, ఆధ్యాత్మికచింతనను తెలిపేదంతా అంతరంగసాహిత్యం.

సంస్కృతంలో జయదేవుని గీతగోవిందం, లీలాశుకుని శ్రీకృష్ణకర్ణామృతంవంటివి ఇలాంటి అంతరంగచింతనకు చెందినవి! కృష్ణభక్తి సారామృత స్వరూపంగా సాగిన ఇలాంటి సాహిత్యం కొంతకాలం అరకొరగా ఉన్నా, ఆధునిక కాలంలో ఆ ప్రక్రియకు ప్రాధాన్యతనిచ్చి, ఛందోసంకెళ్లను కాస్త సదలించి, వచనకవితారూపంలోకి లలితంగా వంపుకున్న ప్రసిద్ధ కవి డా॥ శ్రీ టి.శ్రీరంగస్వామి. ఈయన నీలమోహనాష్టకం' పేరుతో వచన అష్టకాలను రచించారు. దీనికి మరో ప్రసిద్ధ సాహితీ సహవాసి, విశ్లేషకుడు అయిన డా॥కంపలై రవిచంద్రన్ శ్రీకృష్ణశ్రవణం మమ' పేరుతో అధ్యుతమైన వ్యాఖ్యానం రాశాడు.

ఈ అష్టకముల అక్షరార్థమంతా జగమంతా కృష్ణమయమేనని చాటి చెప్పడమే. దాని కాలంబనంతా మధురభక్తితత్త్వసారమే. “మోహనవంశీ భావభూమి కన్నె” అని ఆరంభమయ్యే ఈ వచన అష్టకం యొక్క విశిష్టతను, అందులోని గాఢతను డా॥ కంపలై విశ్లేషించిన వైనం పారకుల్ని అబ్బిరపరుస్తుంది.

ఈ ఆరంభాష్టకభాగంలో శ్రీరంగ స్వామి తన అష్టకసాహిత్యాన్ని తన నాలుగుచ్ఛభావస్తుంభాలతో ఎలా నిలబెట్టాలో చెబుతూ రవిచంద్రన్ అష్టకసాహిత్యం అష్టప్రకృతితో కూడిన ప్రపంచానికి సంకేతమని విశ్లేషిస్తాడు. అందరికీ తెలిసిన పంచభూతాలతో బాటు మనస్సు, బుద్ధి, అహం అనే ఎనిమిది ప్రకృతుల ప్రకృష్ట సమీళిత నిర్మాణంగానే భాతీకస్పృష్టి ఏర్పడిందని భగవద్గీతలోకం(7-4)తో నిరూపిస్తాడు. కంటితో చూసిన శ్రీకృష్ణమూర్తిమత్తుం నయనాలవాహికతో కవి యొక్క అంతఃప్రపంచంలోకి వెళ్లి, వృద్ధయంలోకి ఇంకి పోయిన ఆ దివ్యలోకాతీత

శ్రీకృష్ణశ్రవణం మమ

(డా॥ టి.శ్రీరంగస్వామి విరచిత నీలమోహనాష్టకానికి వ్యాఖ్యానం)

వ్యాఖ్యాత - డా॥ కంపలై రవిచంద్రన్, పుట్టలు-180, పైజు-1/8 డెమ్మి, వెల- రూ.150/-, త్రతులకు- శ్రీ టి.శ్రీరంగస్వామి, ఇ.నె.27-14-53, మండల కార్యాలయం ఎదురుగా, హానన్పల్తి- 506 371, వరంగల్. సెల్-99498 57955.

ఆత్మికసౌందర్యానికి ముగ్గుడెపోయి శ్రీరంగస్వామి అష్టకాష్టరూపంలో డాన్ని ఎలా వ్యక్తం చేశాడో డా॥ కంపలై చెప్పిన తీరు ఆధ్యాత్మికోల్లాసాన్ని కలిగిస్తుందనడంలో సందేహం లేదు.

పరమాత్మతత్త్వభావుకులకు ఈ సుందర ప్రకృతి అంతా ఒక సుందరాంగిలాగాను, డాన్ని తన కరుణాచరణాలకు చేర్చుకునే మహాపురుషుడు పరమాత్మేనని, ఆ పరమాత్మ ప్రతిదేహంలోను జీవాత్మ రూపంలో ఉండి, దేహం వదిలిన తర్వాత తీరిగి పరమాత్మగా ఉన్నతి పొందుతాడని శ్రీ టి. శ్రీరంగస్వామి అష్టకాల్లో ఉన్న అందైవ్యతాన్ని అందమైన విశ్లేషణతో అలరిస్తాడు రవిచంద్రన్.

ఈ పుస్తకమంతా ఇలాంటి విశేషవ్యాఖ్యానాలే నిండి ఉన్నాయి. ఇలా శ్రీరంగస్వామి రాసిన చిన్న అష్టకసాహిత్యరూపాన్ని తీసు కుని జయదేవుడు, లీలాశుకుడు, భారత,

భాగవతాది బహుకావ్యపద్యాలను, శ్లోకాలను ఉపనిషత్తు శ్లోకాలను, సందర్భానుసారంగా తన విస్తృత సాహిత్య ధ్యయన సంపత్తితో, ఘలవంతమైన ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులతో విశేషంగా వ్యాఖ్యానిస్తూ రవిచంద్రన్ చేసిన 118 పేజీల సుదీర్ఘ విశిష్టవిశ్లేషణ ఈ ‘శ్రీకృష్ణశ్రవణం మమ’. ఇంతమంచి వ్యాఖ్యానం అందించి నందుకు డా॥ కంపలై రవిచంద్రను, ప్రచరించిన అనుమయ్య గ్రంథాలయం (గుంటూరు)వారిని, ఇంతటికీ కారకులైన డా॥ టి. శ్రీరంగస్వామిగారిని మనస్సురిగా అభినందిస్తున్నాను!

- డా॥ వి.ఆర్.రాసాని.

రూపంధనమీక్

తి.తి.దే. 30-11-2020న కాల్కిపోత్తమిని పురస్వలించుకుని మహాబీపాత్మవాన్ని నిర్మిపాంచింది. **తి.తి.దే.** పరిపాలనాభవన మైదానం (తిరుపతి)లో కోవిడ్ నిబంధనలను పాటిస్తూ ఈ దీపంత్సువం ఘనంగా జరిగింది. శేఖాయమానంగా తీర్చి బిధ్యబడ్డ వెదికలో వేదవండితులు మంత్రాలు పరిస్తుండగా మహిళలు భక్తిశ్రద్ధలతో దీపారాధన చేశారు. కంచికామకోటి పీఠాధిపతి విజయేంద్ర సరస్వతి అసుగ్రహాభాషణం చేశారు. **తి.తి.దే. ఈ.పి. కే.ఎన్.జవహర్ రెడ్డి, ఐ.ఎ.ఎన్., చిత్తుర్మారు జిల్లా కలెక్టర్ నారాయణ భరత్సుప్త, ఐ.ఎ.ఎన్., తి.తి.దే. పాలక మండలి సభ్యులు శేఖర్ రెడ్డి, కప్పమూలి, వెద్దునాథన్, అదనపు ఈ.పి. ఏ.వి. ధర్మారెడ్డి, ఐ.డి.ఈ.ఎన్., జే.ఈ.పి. బసంతకుమార్, ఐ.ఎ.ఎన్., జే.ఈ.పి. శ్రీమతి సదా భార్యలి, ఐ.ఎ.ఎన్., సీ.వి. ఎన్.పి. గోవింద్ జెట్టి, తిథితరులు పాల్గొన్నారు.**

సాప్తమాణ | శ్రీ కోగంటి వెంకట అప్పులాచార్యులు

ఆడ్డం

1)ఉపపాండవులలో ఒకడు(5); 3)రాక్షసి(3); 4)ఇద్దాకపృష్ఠ(2); 5)పువిత్రమైనదళాలు(3); 7)మస్తుధునిభార్య(2); 10)ధర్మశాస్త్రాలను ఇలా అంటారు(3); 11)కొడుకు(3); 15)దక్షపుత్రిక ధర్మ దేవునిఅర్ధాంగి(2); 16)దక్షప్రజాపతిపుత్రిక(3); 17)లక్ష్మి(2); 20)దీనితో పాలసముద్రాన్ని చిలికారు(4); 21) వసుదేవుని తమ్ముడగు కంకనిమూడవకొడుకు(4)

నిలువు

2)శుభకార్యాలలో ఏర్పాటు చేసేది(2); 3)వాలిఅర్ధాంగి(2); 4)నెలరోజులో సగం 6)సాగరపుత్రిక(2); 8)గౌతమునికుమారుడు(3); 9)శ్రేయోభిలాషి(3); 12)విశ్వామిత్రునికుమారుడు(2); 13)శ్వాపనుడిభార్య(3); 14)యాముడికి జనకుడు(2); 18)భార్య(4); 19)వెల(2)

జవాబులు ఈ సంచికలోనే ఉన్నాయి. అన్యేషించి... సరిచూసుకోండి.
- ప్రధాన సంపాదకుడు

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

శ్రీపుస్సన్నవేంకట్టస్వరస్సామి అలయాన్ని

(బూర్గమండ, సదుం మండలం, చిత్తూరుజిల్లా)

20-11-2020న తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం

తన అనుబంధ అలయంగా స్వీకరించింది.

శాస్త్రశిక్షకంగా నిర్వహించిన ఈ కార్యక్రమం

అంద్రప్రదేశ్ రాష్ట్రపంచాయితీ రాజీవాభి మంత్రివర్గులు

గా॥ శ్రీ పెద్దిరెడ్డి రామచంద్రారెడ్డి గారి ఆధ్వర్యవంలో జరిగింది

తిరుచానురు శ్రీపద్మావతీలమ్మావారి అలయంలో
ఫునంగా జరిగిన లక్షకుంకుమార్చన మహాత్మవ దృశ్యం

SAPTHAGIRI (TELUGU) ILLUSTRATED MONTHLY

Published by Tirumala Tirupati Devasthanams. printing on 25-11-2020.
Regd. with the Registrar of Newspapers under "RNI" No.10742,
Postal Regd.No.TRP/10 - 2018-2020
Licensed to post without prepayment No.PMGK/RNP/WPP-04/2018-2020

